tevhid

Receb 1435

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslamî Eğitim Dergisi | MAYIS 2014 | YIL: 3 | SAYI: 28 | FİYATI: 5 ₺ | ISSN: 2148-4635

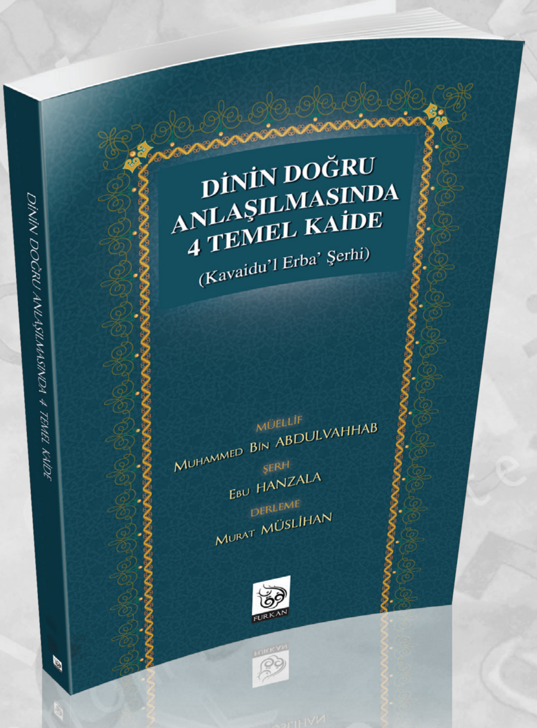
وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

"Sizin insanlığa, Rasûl'ün de size şahitlik etmesi için sizi vasat bir ümmet kıldık." (2/Bakara, 143)

BAŞYAZI'12

VASAT KILIFLI ORTACILIK

Dinin Doğru Anlaşılmasında 4 Temel Kaide

Müellif, Muhammed Bin ABDULVAHHAB
Şerh, Ebu HANZALA
Derleyen, Murat MÜSLİHAN

Roman Boy

Kendisiyle aynı amacı ve gayeyi güttüğümüz
Davetleri yeryüzünde başarıya ulaşmış imamların
Hayatlarını, menheclerini, ilkelerini bilmemiz gerekir.
Çünkü başarı
Başarıya ulaşmış olan insanlara tabi olmak ile elde edilir.

Furkan Basım ve Yayınevi

FURKAN

Genel Dağıtım: Tevhid Kitabevi Merkez, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No:3 Bağcılar/İSTANBUL 0 (545) 762 15 15
Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 190/A Bağlar/DİYARBAKIR 0 (541) 857 34 20
İkra Kitabevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/BURSA 0 (532) 138 02 42
www.tevhiddergisi.com • www.tevhiddersleri.com • info@tevhiddersleri.com • 0 545 762 15 15

Vasat Kılıflı Ortacılık

RECEB 1435
MAYIS '14 SAYI: 28

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

"Sizin insanlığa, Rasûl'ün de size şahitlik etmesi için sizi vasat bir ümmet kıldık..." [1]

Asrımızda ilmî yollarla maskeleri düşürülmesi gereken en tehlikeli kimseler; kelimeler üzerinde sihirbazlık yapan ve ilmin karşısında cambazlık yapan saptırıcı insanlardır. Kavramlarla, dilediği gibi yan anlamları üzerinden oynama yaparak akılları bulandıran saptırıcıların, tevhid akidesinin önünde kazdıkları hendeklerden bir tanesi de *'vasat'* kavramıdır.

Aslında vasat, Kur'anî bir kavramdır. Kur'an ve Sünnet bütünlüğünde ele alındığında hakkı ayakta tutan adil şahitler anlamındadır. Seçkinlik ve orta yol anlamları asli anlamlar olmayıp yan anlamlarındandır. Kavramın yan anlamını alıp -onu da yanlış yorumlayıp- asli anlamının iptal edilmesi bu kavramın başına gelen en tehlikeli şeydir.

Vasat kılıflı ortacılık, İslamî hareket için; ayakların kaydığı, kalplerin hastalandığı, hevanın gidişata yön verdiği kaygan ve tehlikeli bir zemindir. Hususen bu durumlarını Kur'an'ın pak kavramlarından birine mâl edenlerin gidişattaki yanlışlığı fark etmesi pek de mümkün olmuyor.

Vasat ümmet olmayla; Vasatlığa en uzak olmalarına rağmen, ortacılıklarını vasat kılıfıyla kamufle edenlerin ayrışmasını ve kavramları asli halleriyle öğrenmek isteyenlere yardımcı olmasını Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* diliyoruz.

'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun' duamız ile...

Editör

1. *2/Bakara, 143*

İÇİNDEKİLER

teuhid

Aylık Dergi
Receb 1435
Mayıs 2014
Sayı: 28
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Emre UYAR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No:21/A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 545 762 15 15

Yazışma Adresi: Emre UYAR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46
Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan İlgili Yazar Mesûldür.
Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

Satış Noktaları

İstanbul: Tevhid Kitabevi, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No:3 Bağcılar/İSTANBUL 0 (545) 762 15 15
Bursa: İkra Kitabevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/BURSA 0 (532) 138 02 42
Diyarbakır: Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No:190/A Bağlar/DİYARBAKIR 0 (541) 857 34 20

İrtibat Büroları

MERKEZ: Kirazlı Mh. 1. Sk. No:21/A Bağcılar/İSTANBUL
Büro 1: Murat Paşa Mh. Yeşilçimen Sk. No:26 Bayrampaşa/İSTANBUL
Büro 2: Güvercin Tepe Mh. Fatih Cd. No:209 Başakşehir/İSTANBUL
Büro 3: Bahçıvan Mh. Eski Banka Sk. No:6/4 Merkez/VAN
Büro 4: Beş Nisan Mh. 749. Sk. No:5 Bağlar/DİYARBAKIR
Büro 5: Şemsi Tebrizi Mh. Kınacı Sk. No:20/A KONYA

Ebu Hanzala

Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi **Muhammed ﷺ Allah'ın Rasûlü'dür**

-3-

Allah Rasûlü'nün sünnetini yaymanın en etkili yolu, onu pratik olarak insanlara gösterecek örnekleri çoğaltmaktır. Tecrübeyle sabittir ki kitaplar ve anlatılar onu bu ümmetten olmayanlara tanıtamadığı gibi, bu ümmetin parçası olan insanları yeni arayışlara sevk etmekten de alıkoymamaktadır.

Allah'ın Adıyla!

Bizleri İslam'a hidayet eden, Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmet kılan Allah'a hamd olsun. Salât ve selam, bu yolun rehberinin, pak âlinin ve ashabının üzerine olsun.

"Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın Rasûlü'dür" şehadetinin anlamı, gerekleri ve bu şehadetle uyuşmayan halleri anlatmaya devam ediyoruz. Önceki yazımızda; bu şehadetin dört esas üzere bina edildiğini belirtmiştik:

1. Haber verdiklerinde onu *sallallahu aleyhi ve sellem* tasdik etmek

2. Emrettiklerinde ona *sallallahu aleyhi ve sellem* itaat etmek

3. Nehyettiklerinden kaçınmak

4. Yalnızca onun *sallallahu aleyhi ve sellem* gösterdiği şekilde itaat etmek.

Bu esasları zikrettikten sonra şu hatırlatmada bulunmuştuk:

'Bu esasların tafsilatına geçmeden önce; bunların özü olan ve ona sallallahu aleyhi ve sellem imanın tüm esaslarının üzerine bina edildiği sevgi meselesine değineceğiz. Ona itaat, onu tasdik, nehyettiklerinden kaçınma, onun sünnetinin dışında kaynak kabul etmeme, bidatlardan sakınma ve onun ahlakıyla ahlaklanma gibi ona imanın esası, vacibi ve kemali olan tüm unsurlar, onu sevmenin eseridir. Öyleyse bu makama en uygun olan; asılların aslı olan sevgi meselesini takdim ederek konuya giriş yapmaktır.'

Aynı yazımızda; Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* sevmenin iman olduğunu da detaylandırmıştık. Sevginin kalbin ameli olduğunu, insanların sevgi anlayışlarının ve buna bağlı olarak da sevgilerini gösterme biçimlerinin farklı olduğunu örnekleriyle izah etmiştik. Söz konusu olan, Allah ve Rasûlü'nün sevgisinin ise varlığı iman,

yokluğu küfürdü. İslam *'ben Müslümanım'* diyen herkeste bulunması zorunlu olan bu sevgiye alametler belirlemişti. Bu alametlerin varlığı ve oranı kişinin Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* olan sevgisinin şeriat nazarında geçerliliğini belirlemekteydi. Bu sevginin alametlerinden şunları görmüştük:

1. Ona *sallallahu aleyhi ve sellem* emrettiklerinde itaat edip, yasakladıklarında kaçınmak

2. Onu *sallallahu aleyhi ve sellem* örnek almak

3. Onu *sallallahu aleyhi ve sellem* kendi nefsinden daha evla görmek

4. Ona *sallallahu aleyhi ve sellem* saygı göstermek ve onu tazim etmek.

Şimdi, Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* yardım isteyerek, varlığı iman olan ve şehadetimizin gereklerinin üzerine bina edildiği sevginin alametlerine devam edelim.

5. Onun Sünnetine Nasihat Etmek

Temim Ed Dari *radıyallahu anh* rivayet ediyor:

"Allah Rasûlü şöyle buyurdular: 'Din nasihattır.' Biz: 'Kimin için?' dedik. Dediler ki: 'Allah'a, kitabına, Rasûlü'ne, Müslümanların yöneticilerine ve geneline nasihattır.' " [1]

Din nasihattır. Denilir ki Arap lugatında bu kelimeden daha toplayıcı ve kısalığına rağmen geniş anlam ifade eden başka bir kelime yoktur... Araplar bu kelimeyi; ihlas anlamında kullanır. Nasihat eden, nasihat ettiğine sırf onu düşünerek ve onun iyiliği için çabaladığından böyle denir.

Sözleri ve davranışları sâfîdir. Söküğün dikilmesine de, nasihat derler. Nasihat eden, nasihat ettiğinin eksiğini giderir çünkü.[2]

Türkçe'de nasihatı çok dar anlamda kullanıyoruz. Öğüt vermek, hatırlatmaktan ibaret görüyoruz. Bu sebepten olsa gerek bu hadisi duyup da şaşırmayanımız yoktur. *'Nasıl yani? Allah'a nasihat mı olurmuş?'* Genelde dilimiz veya lisan-ı halimiz ilk olarak böyle tepki verir. İmam Nevevi'nin *rahimehullah* de belirttiği gibi Arap lugatında en geniş anlam barındıran kelimelerden biri nasihattir.

Nasihat; hem dilin hem kalbin hem de organların amelidir. Nasihat edilecek şeyin kalpte sevilip, tazim edilmesi, dille insanları ona davet etmek, bedenle ona gelen zararları defetmek, onun tanınması için mücadele etmek, bunlar hepsi nasihat kapsamındadır.

Nasihat; hem dilin hem kalbin hem de organların amelidir. Nasihat edilecek şeyin kalpte sevilip, tazim edilmesi, dille insanları ona davet etmek, bedenle ona gelen zararları defetmek, onun tanınması için mücadele etmek, bunlar hepsi nasihat kapsamındadır.

İmam Nevevi *rahimehullah* aynı bölümde aktarmaya devam ediyor: *'...Rasûl'e nasihate gelince; Risaletinde onu tasdik etmek, getirdiği her şeye iman etmek, emir ve nehyinde ona itaat etmek, hayattayken ve vefatından sonra ona yardım etmek, onu seveni sevip, ona düşmanlık edenlere düşman olmak, onun hakkını tazim edip ona saygılı olmak, onun yolunu ve sünnetini ihya etmek, davetini yaymak, şeriatını neşr etmek, ona yönelik töhmetleri savıp onun ilimlerini tercih etmek, bu ilimlerde fıkıh sahibi olmak için çaba ve başkalarını buna davet, onu öğrenirken ve öğretirken bu lütuf ile davranmak, okurken edepli olmak, o meselelerde ilimsizce konuşmamak, bu ilimlerin ehline; ona olan intisaplarından dolayı sevgiyle davranmak, onun ahlakıyla ahlaklanıp edebiyle edeplenmek, ehlibeytini sevmek, onun sünnetinde bidat çıkaran veya ashabı hakkında konuşanlardan uzak durmak...'* [3]

Muhammed bin Nasır El Merzevi şöyle demiştir:

'Allah Rasûlü'ne sallallahu aleyhi ve sellem *nasihat iki türlüdür:*

1. Hayatında; ona itaat etmek için çabalamak, ona yardım ve istediğinde maddi destek vermek, onu sevmek için çabalamak

2. Vefatından sonra; Sünnetini öğrenmede titiz davranmak, ahlak ve edebini araştırmak, emirlerini ve onları yerine getirmeyi tazim etmek, onun

1. Müslim, 55
2. El-Minhac, 2/37
3. Minhac, 55 nolu hadis şerhi

sünnetinden yüz çeviren, dünyayı onun sünnetine uymaya tercih edenlere kızmak...' [4]

Özellikle biz Müslümanları ilgilendiren ikinci kısım üzerinde durmamız gerekiyor. Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* görme şerefine nail olamasak da, onun sünnetiyle ahlaklanma, onu yayma, insanları ona davet, onun örnekliği etrafında oluşan şüpheleri bertaraf etme şerefine nail olabiliriz. Bu, ona alan sevgimizin ispatı olmasının yanında, ona *sallallahu aleyhi ve sellem* nasihatimizin de gereğidir.

Bugün Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* tanımak isteyenler için sayısız imkân vardır. Onu *sallallahu aleyhi ve sellem* anlatan kitaplar, sesli-görüntülü siyer dersleri, hakkında yapılan sempozyumlar. Sırf batılı oryantalistlerin, o ve sünneti hakkında yaptığı bir yıllık çalışma üç bin civarındadır.

Ancak sorun, onun sünnetine nasihat eden, onun ahlakıyla ahlaklanıp kalpteki sevgisini Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem* ahlakı olarak dışa yansıtanların azlığıdır. Bizler ona nasihat sorumluluğumuz gereği, onu tanımakla mükellefiz. Ancak çoğumuz işin kolayına kaçıyor, yazıyor veya anlatıyoruz. Onun gibi bir şahsiyet ne kelimelerde ne de harflerde hayat bulmaz, bunu idrak edemiyoruz... Şayet bilinmesi gerekenler; yazıyla veya anlatım vasıtasıyla hakkıyla bilinebilecek olsaydı; Allah *subhanehu ve teâlâ* kanlı, canlı Peygamberler göndermez, en sevdiği varlıklara eziyetin her türlüsünü reva görmezdi. Hakkın ortaya çıkıp bihakkın idrakı, canlı örneklerle mümkündür. Sahabenin dahi gıpta ettiği insanlar olmuştu. Onlar ahlaklarıyla Allah Rasûlü'ne ayna olmuş, onu *sallallahu aleyhi ve sellem* tanıtmışlardı. Tabiinden Rabi' bin Husyem bunlardan biriydi. İbni Mesud *radıyallahu anh* ona şöyle demişti: *'Ey Ebu Yezid. Şayet Allah Rasûlü seni görseydi mutlaka seni severdi, seni her gördüğümde muhbîtini*[5] *hatırlıyorum.'* [6]

İbni Mesud'un *radıyallahu anh* bu sözü söylemesinin nedeni elbet Rabi'nin ahlakı ve Allah Rasûlü'ne

sallallahu aleyhi ve sellem olan benzerliğiydi. Onun biyografisinde zikredilen özelliklere bakıldığında ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır:

- Çok az konuşurdu. Kendisine birşey sorulmadan asla söze başlamazdı.
- İnsanların görmediği hallerini ıslah eder, geceleri ihya eder ve kendinden nasihat isteyenleri buna yönlendirirdi.
- Mütevazıydı. Nasılsın diye sorulduğunda *'rızkını yiyip, ecelini bekleyen bir miskin'* derdi.
- Çok edepliydi. Onunla yirmi beş yıl arkadaşlık yapan biri, *'Onun ağzından ayıplanacak bir şey çıktığını hiç görmedim'* demişti.
- İhlasa çok dikkat ederdi. Kur'an okurken yanına girildiğinde mushafın üzerini örterdi. Nafile namazları mescidde kıldığı hiç görülmedi.
- Dünyayla alakası zaruret ölçüsündeydi. Kendi ihtiyacını alır, elde kalanı dağıtırdı.

Bu özellikleri Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* ahlakıydı. O, sünnete nasihat etmiş ve insanları davet ettiği şeye, yaşantısı ile şahitlik etmişti. Netice olarak da Abdullah bin Mes'ud *radıyallahu anh* gibi ne söylediğini bilen bir sahabeden *'Allah Rasûlü seni görse mutlaka seni severdi'* sözünü işitmişti.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetini yaymanın en etkili yolu, onu pratik olarak insanlara gösterecek örnekleri çoğaltmaktır. Tecrübeyle sabittir ki kitaplar ve anlatılar onu bu ümmetten olmayanlara tanıtamadığı gibi, bu ümmetin parçası olan insanları yeni arayışlara sevk etmekten de alıkoymamaktadır. Demek ki tek ihtiyacımız olan, sünnete nasihat eden yaşayan-canlı örneklerdir. Ona nasihatın bir parçası da ona yönelik töhmet ve şüphe cinsinden şey-

---

4. *Tazim Kadr-i Salat, 2/693; (Benzer bir ayrımı Kadı İyad, İmam Acuri'den nakleder) Eş Şifa 2/584.*

5. *Muhbîtin tefsiri Kur'an'da mevcuttur. Hac suresi 24. ayet "muhbît olanları müjdele" diyerek biter. 25. ayet onları şöyle tarif eder. "Onlar ki Allah anıldığında kalpleri titrer, kendilerine isabet eden musibetlerde sabır gösterirler. Namazı kılar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler..."*

6. *Bunu İmam Zehebi, Siyer A'lam en-Nubela'sında, imamın biyografisinde aktarır, 4/258.*

leri defetmek, bunlarla mücadele etmektir. İster onun sünnetini ihmal edip, dinde bidat çıkaranlar olsun; ister onun sünneti etrafında şüpheler oluşturup onun örnekliğini hayatın dışına itmek isteyenler olsun, bunlarla mücadele ona nasihatin gereğidir. Bunun en güzel örnekliğini sahabede görmekteyiz.

Sahabeden Dıhye bin Halife *radıyallahu anh* Ramazan'da yolculuğa çıkmış ve bazı insanların seferde oruç tuttuğuna şahitlik etmiştir. Geri döndüğünde: *"Vallahi bugün görebileceğime hiç ihtimal vermediğim bir şey gördüm. Bir grup Allah Rasûlü'nün sünnetinden yüz çevirdiler. Allah'ım bugün benim canımı al"* [7] demiştir.

"İmran bin Husayn radıyallahu anh dedi ki: 'Ben Allah Rasûlü'nden: 'Hayanın hepsi hayırdır' dediğini işittim.' Orada bulunan Buşeyr: 'Bazı kitaplarda 'hayanın bazen zaaf olduğu yazılıdır.' deyince İmran hadisi tekrarladı. Buşeyr de sözünü tekrarlayınca İmran öfkelendi. Orada bulunanlar onu zor yatıştırdılar." [8]

"Bir grup mescidde oturmuş ve toplu olarak zikir yapıyordu. Başta bulunanlardan biri komutu veriyor (yüz defa subhanallah deyin), oturanlar da bu komuta uyup tekrarlıyorlardı. Durumu Ebu Musa El Eş'ari radıyallahu anh farketmiş ve vakit kaybetmeden İbni Mesud'a bildirmişti. Mescide gelen İbni Mesud onlara sordu:

— Siz ne yapıyorsunuz?

— Sadece hayır dilemiştik.

— Nice hayır isteyen kişi ona isabet edemez. Vallahi ya sizler Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem olduğu yoldan daha hayırlı bir yol üzeresiniz ya da sapıklık kapılarını açmaktasınız." [9]

Subey El Iraki, Kur'an'dan bazı ayetler gündeme getiriyor, müteşabihlerle insanların kafasını bulandırıyordu. Ömer *radıyallahu anh* ona: *"Sen bidat çıkarma peşindesin"* [10] diyerek karşı çıkıp onu sürgüne yollamış ve gittiği yerde Müslümanların onunla konuşmasını yasaklamıştır.

İster onun sünnetini ihmal edip, dinde bidat çıkaranlar olsun; ister onun sünneti etrafında şüpheler oluşturup onun örnekliğini hayatın dışında itmek isteyenler olsun, bunlarla mücadele ona nasihatin gereğidir. Bunun en güzel örnekliğini sahabede görmekteyiz.

Bu gibi tepkiler, sahabenin sünnete olan nasihatlerindendi... Allah Rasûlü'ne hayattayken her yolla yardım eden güzide ashabı, vefatından sonra onun sünnetine sahip çıkıp, sünnet etrafında oluşan problemlerde de hassasiyet göstermişlerdir.

Günümüz Müslümanlarında bu hassasiyeti göremiyoruz. Sünnet dendiğinde *'ihtilafın meşru olduğu alan'* gözüyle bakılıyor. Böyle olunca da sünnete itikadî ve amelî muhalefetler meşruymuş gibi algılanıyor.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetiyle dalga geçen, akıllarına arz ettikleri sünneti Kur'an'a arzettiğini zanneden insanlar, hoş karşılanabiliyor. Kardeşimin hakkını koruyacağım diye, Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* hakkı çiğneniyor.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetinin teşri değeri konusunda anlaşamayan insanların, hangi din üzerinde kardeşlik tesis ettiği de tartışılması gereken bir konudur.

Tevhid ve Sünnet ehli Müslümanların bu noktada sahabeyi örnek alması, ihsan üzere onlara tabi olması elzemdir. Özellikle; asrımızın ne idüğü belirsiz, vahdet kılıflı çoğulculuk anlayışına, sünnetin teşri değeri kurban edilmemelidir.

6. Onun Sevdiklerini Sevip, Buğz Ettiklerine Buğz Etmek

Sevmek, sevenin sevdiğini sevip, düşmanlarını düşman edinmektir. Hakiki bir sevgi ancak bu olabilir. Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* kalplerimizde beslediğimiz sevgi; sünnet ve ehlinin sevgisi, bidat ve ehlinin buğzu olarak belirginleşmelidir. İçinde buğz olmayan sevgide hayır olmadığı gibi, içinde sevgi olmayan buğzda da hayır yoktur.

7. *Ebu Davud, 2413*
8. *Buhari, 6117; Müslim, 37.*
9. *Darimi Mukaddime, 23*
10. *Darimi Mukaddime, 19*

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* buna dikkat çekmiş ve onun sevgisinin, onun sevdiklerini sevmeyi gerektirdiğini haber vermiştir:

"İmanın alameti ensarı sevmek, nifakın alameti onlara buğz etmektir." [11]

"Benim ashabım hakkında Allah'tan korkunuz. Benden sonra onları hedef haline getirmeyiniz. Onları seven beni sevdiğinden onları sevmiştir. Onlara buğz eden bana buğzundan onlara buğz etmiştir..." [12]

Yine o *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle demiştir:

"...Beni seven Usame'yi sevsin..!" [13]

Bu cümle uzunca bir hadisin parçasıdır. Fatıma binti Kays'a *radıyallahu anha* birçok sahabe aynı anda talip olur. O *radıyallahu anha* bunların içinden Usame bin Zeyd'i *radıyallahu anh* tercih eder. Ve gerekçesini de Allah Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem* duyduğu bu sözü gösterir. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sevdiğini sevmek...

Bir gün Abbas *radıyallahu anh* Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* gelmiş ve şikayette bulunmuştu. *'Kureyşliler kendi aralarında konuşup eğleniyorlar. Bizi görünce suratları asılıyor, halleri değişiyor.'* Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* öfkelendi ve:

"Allah'a yemin olsun ki, sizleri benim sevgim ve akrabalığım dolayısıyla sevmedikçe iman etmiş olamazlar." [14]

Burada tarihin, benzerine çok az rastladığı bir vakıayı nakledelim. Beni Mustalık gazvesi için çıkılmıştır. Yolda Ensar ve Muhacir arasında pek de hoş olmayan bir tartışma yaşanır. Su sırası nedeniyle tartışırlar. Her biri kendi kavmine seslenir. *'Ey muhacirler! Yardım edin.' 'Ey ensar! Yardım edin'*... Kalbi marazlı olan Abdullah bin Ubey Es Selul için fırsat doğmuştur. Tüm kalbi hastalıklı varlıkların İslam toplumunda yaşanacak olumsuzlukları gözlediği gibi... Onlar, sinek tabiatlıdır neticede... Balarısı misali güzelliğe değil, sinek misali sağlam bedenin yaralı kısmına konarlar. Abdullah bin Ubey konacağı yarayı bulmuştu. İnsanları iyice kışkırtmak için şu sözleri söyledi:

'Bunlarla bizim misalimiz Araplar'ın 'besle kargayı oysun gözünü' deyimimizdeki gibidir. Hem yurdumuza yerleştiler, hem de şu yaptıklarına bakın. Vallahi Medine'ye dönersek aziz-izzetli olan zelil olanı oradan çıkaracaktır.' [15]

Bu sözleri üzerine şu ayetler indi:

"Onlara: 'Gelin, Allah'ın Peygamberi sizin için mağfiret dilesin' denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen, onların büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün. Onlara mağfiret dilesen de, dilemesen de birdir. Allah onları kesinlikle bağışlamayacaktır. Çünkü Allah, yoldan çıkmış topluluğu doğru yola iletmez. Onlar: 'Allah'ın elçisinin yanında bulunanlar için hiçbir şey harcamayın ki dağılıp gitsinler' diyenlerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafıklar bunu anlamazlar. Onlar: 'Andolsun, eğer Medine'ye dönersek, üstün olan, zayıf olanı oradan mutlaka çıkaracaktır' diyorlardı. Hâlbuki asıl üstünlük, ancak Allah'ın, Peygamberinin ve müminlerindir. Fakat münafıklar bunu bilmezler." [16]

---

11. Buhari, 3784

12. Tirmizi, 3862

13. Müslim, 2942

14. Ahmed, Tirmizi

15. Buhari, 4905; Müslim, 2583.

16. 63/Munafikun, 5-8

Bu olay Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* çok üzmüştü. Öyle ki hiç dinlenmeden yola devam ediyordu. Münafıkların elebaşının, pak ve şerefli oğlu bu durumdan etkilenmişti. Allah Rasûlü'nü bu denli üzen bir manzaraya, babası sebep olmuştu. Üstelik ayetler de babasının bu sözleri söylediğini teyit ediyordu. Medine'ye kadar sabretti. Medine'ye girerken kapıda dikildi ve babasına dedi ki: *'Vallahi kimin izzetli kimin de zelil olduğunu göreceksin. Allah Rasûlü sana izin verinceye dek bu kapıdan içeri girmeyeceksin.'* İnsanlar onu uyarsa da bu kararından vazgeçmedi. Ta ki Allah Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem* giriş izni gelinceye dek...

Babası dahi olsa Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* üzen, onun buğz edeceği işler yapan, ona dil uzatana böyle karşılık vermişti. İşte sevgi budur. Sevgilinin sevdiğini sevmek, sevgilinin buğzuna muhatap olana buğz etmek…

Biz ise tuhaf bir dönemde yaşıyoruz. Abdullah bin Ubey bin Selül'ün dahi şapka çıkaracağı cinsten bir nifakla karşı karşıyayız. Allah Rasûlü'nü sevdiğimizi söylüyoruz. Ancak dilimizde ona hakaret edenlerin nağmeleri, gece evlerimizi ona düşmanlık edenlerin film ve dizileri süslüyor! Onun buğz edip asırlar öncesinden lanet ettiği insanları takip ediyor, şevkle haftanın sırasının onlara gelmesini bekliyoruz. Onun şiarlarıyla dalga geçen, onu bir çöl bedevisi, zevk düşkünü veya çıkarcı olarak yansıtan komedyenlere katıla katıla gülüyoruz.

Allah Rasûlü'nü sevdiğimizi söylüyoruz. Ancak dilimizde ona hakaret edenlerin nağmeleri, gece evlerimizi ona düşmanlık edenlerin film ve dizileri süslüyor! Onun buğz edip asırlar öncesinden lanet ettiği insanları takip ediyor, şevkle haftanın sırasının onlara gelmesini bekliyoruz.

'Bırak Ey Allah'ın Rasûlü! Şu münafığın kafasını vurayım…' diyen Ömer'ler *radıyallahu anh* olmadığı için de siyer sempozyumları düzenliyor, 'Sevgili Peygamberim'li, bol güllü ve karanfilli kitaplar basıyoruz. Allah'tan geldik, tekrar O'na döneceğiz...

Bu nifaktan kurtulmalı ve aslımıza dönmeliyiz. İlişkilerimizi, dostluk ve beğenilerimizi Allah ve Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sevgisi belirlemelidir. Onların sevgisine muvafakat etmeli, onların buğzundan ve buğza mahal olan insanlardan şiddetle kaçmalıyız.

7. Ona SALÂT ve SELAM Okumak

Seven sevdiğini kalbinde muhafaza edip, kalbini onu koruyan bir kap kıldığından, sevgiye Arapça'da hub/ حب dendiğini zikretmiştik. Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* seven, ona kalbinde yer verir. Bu sevgi, kalbin sahibini ağırlaştırır. Değerini çoğaltır. Bundan ötürü Allah *subhanehu ve teâlâ* ona olan saygımızı *'vakar'* kelimesiyle ifade ediyordu.

Kalpteki sevgi, insanı harekete geçirir. Sevgiliyi görmek, ona yakın olmak ister. Bütün bunlar olmayınca onu zikretmeye, adını anmaya, onu anlatmaya başlar. Dil, kalbin aynası... Kelimeler, gönül heybesinin sadık yarenleri... Dil neyle meşgulse kalbi o istila etmiş, her yerini kuşatmıştır. Salât ve selam, kalpte olan Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* sevgisinin dışa yansımasıdır.

"Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salavat getirirler. Ey müminler! Siz de ona salavat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin." [17]

İbni Kesir *rahimehullah* şöyle dedi:

'...Allah kullarına Nebisinin mele-i a'ladaki/kendi katındaki değerini; Kendinin ve meleklerinin ona salât getirdiklerini belirterek gösterdi. Sonra yer ehline ona salât ve selam getirmelerini emretti. Ta ki yeryüzünde ve gökyüzünde aynı anda ona salât getirilsin...'

Allah ve Rasûlü'nün sevgisiyle yürekleri tutuşan Müslümanlar, bu emri yerine getirmek için birbirleriyle yarıştılar. Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* gelip *'Ey Allah'ın Rasûlü! Allah sana salât ve selam getirmemizi emrediyor.*[18] *Sana nasıl se-*

---

17. 33/Ahzab, 56

18. Allah Rasûlü'ne salât ve selamın manası

Selamın manası:
Selam esenlik, barış, huzur, dünyevi ve uhrevi sıkıntılardan uzak olmak demektir. Allah'ın isimlerinden biri Es Selam'dır. Kullarına esenlik veren anlamındadır.

Salâtın manası:
Lugatta; sırtın ortası, ateş, dua, süreklilik gibi anlamlara gelir. Şer'i olarak ise;

1. Salât rahmettir. Bu, İbni Abbas'tan naklolunmuştur (Fethu'l Bari, 11/156). İmam Tirmizi Sünen'inde Sufyan-ı Sevri'den; 'Birçok ilim ehli salât rahmettir.' sözünü aktarır. (Sünen 485 nolu rivayeti öncesinde)

Buna göre Nebi'ye salât ve selam getirince şöyle demiş oluyoruz: 'Allah'ın selamı ve rahmeti senin üzerine olsun.' Genel olarak kitaplarımızda salâta rahmet anlamı verilir. Muhakkik alimlerimizin de işaret ettiği gibi bu, isabetli bir görüş değildir. Bunun nedenini bazı yönlerden izah edecek olursak ;

a) Bakara suresi 157. ayette sabreden kullar şöyle müjdeleniyor: "Allah'ın salâtı ve rahmeti onların üzerinedir." Buna göre ayet

lam edeceğimizi biliyoruz. Salâtı nasıl getirelim?' dediler.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

"Deyiniz ki:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَعَلَى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Allah'ım! Muhammed'e ve Muhammed'in ümmetine rahmet eyle; şerefini yücelt. İbrahim'e ve İbrahim'in ümmetine rahmet ettiğin gibi. Şüphesiz övülmeye layık yalnız Sensin, şan ve şeref sahibi de Sensin." [19]

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ
عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَعَلَى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

"Allah'ım! Muhammed'e ve Muhammed'in ümmetine hayır ve bereket ver. İbrahim'e ve İbrahim'in ümmetine verdiğin gibi. Şüphesiz övülmeye layık yalnız Sensin, şan ve şeref sahibi de Sensin." [20]

Bunun yanında Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* sevdiğini iddia edip cimrilik edenler, yalanlarından ötürü onun *sallallahu aleyhi ve sellem* bedduasına muhatap olanlar var. Zannımca alemlere rahmet olarak gönderilen, *"...mümin bedduacı/lanetçi değildir"* diyen, kendisine tanınan dua hakkını dahi ümmetine saklayan, onlara karşı rauf ve rahim olan bir Nebi; kendi ümmetinden birilerine beddua ediyorsa ortada çok vahim bir durum var demektir.

"Yanında ismim anıldığı halde bana salât getirmeyenin burnu sürtsün." [21]

"İnsanların en cimrisi, ismim anıldığı halde bana salât getirmeyendir." [22]

O *sallallahu aleyhi ve sellem* Rabbinin yanında o kadar değerlidir ki; onu seven ve bu sevgisi salât olarak diline yansıyanlara, Allah *subhanehu ve teâlâ* on defa salât getirir. Onları dünyada ve ahirette üzecek şeylere karşı, onlara yeter.

"Kim bana bir defa salât getirirse bunun karşılığında Allah ona on defa salât getirir." [23]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bir mecliste bu müjdeyi yenilemişti. Ona salât getirenlere Allah *subhanehu ve teâlâ* on misliyle mukabele edecekti. Bunu duyan bir sahabe şöyle dedi:

"— Öyleyse duamın dörtte birini sana salât getirmeye ayıracağım.

Rasûl:

— Dilediğin kadar yap, fazlası senin için daha hayırlıdır.

'Allah'ın rahmetleri ve rahmeti onların üzerinedir' şeklinde olur ki bu, Kur'an'ın belağatına yakışmaz.

b) Eşanlamlı kelimeler birbirlerinin yerine kullanılabilirler. Salât ve rahmet kelimeleri ise birbirlerinin yerine kullanıldığında mana yönünden uygun olmayan durumlar ortaya çıkar.

Örneğin, en yaygın dua 'Allah'ım bana rahmet et!' şeklindedir. Bu duayı 'Allah'ım bana salât et!' dediğimizde İbni Kayyım'ın ifadesiyle duada haddi aşmış oluruz.

Allah ayette: "Benim rahmetim her şeyi kaplamıştır" (7/A'raf, 156) buyuruyor. Aynı cümlenin yerine 'Benim salâtım' yazdığınızda yine anlam karmaşasına sebebiyet verirsiniz. Ya da 'Allah müminlere karşı rahmetlidir/Er Rahim'dir' yerine 'salâtlıdır' diyemezsiniz.

c) Sahabe, rahmet ve salâtı ayrı anlamıştır. Çünkü Allah Rasûlü'ne 'Allah sana salât ve selam getirmemizi emrediyor. Sana nasıl selam edeceğimizi biliyoruz, nasıl salât getirelim?' dediler.

Allah'ın selamı, rahmeti, bereketi üzerine olsun!' şeklinde getirdikleri ve 'biliyoruz' dedikleri selamda rahmet kelimesi zaten vardır. Şayet salât, rahmet olmuş olsaydı selamın içinde yerine getirilmiş olacaktı. Sahabenin umumu salât ve rahmeti eşanlamlı olarak görmediklerinden bu soruyu sorma ihtiyacı hissettiler. (Ayrıntılı bilgi için İbni Kayyım'ın konuyu tahkik ettiği Celalu'l Efham kitabının 75-82. sayfalarına müracaat edilebilir.)

2. <u>Salât mağfirettir</u>. Mukatil bin Hayyan'dan naklolunmuştur (Fethu'l Bari, 11/156). Buna göre Nebi'ye salât getirdiğimizde 'Allah'ım onu bağışla!' demiş oluyoruz.

3. <u>Salât Allah'ın onu övmesi, şanını yüceltmesidir</u>:

Ebu Aliye; 'Allah'ın salâtı meleklerin yanında onu övmesidir.' (Buhari 4797 nolu rivayet öncesinde, muallak olarak.)

Konuyu tahkik eden alimlerin çoğunun tercihi bu görüştür. 'Allah'ın onu övmesi, meleklerin ve bizlerin Allah'tan ona salât etmesini, yani onu övüp şanını yüceltmesini talep etmemizdir. Allah'ın onu övmesi, ona rahmeti de istiğfarını da kapsar.

4. <u>Berekettir</u>. İbni Abbas radıyallahu anh '...Salât ederler, yani bereket talebinde bulunurlar' (Buhari, muallak olarak 4797 nolu rivayeti öncesinde). Buna göre 'Allah'ım Nebi'yi bereketli kıl!' demiş oluyoruz.

19. *Buhari, 6357; Müslim, 4797*
20. *Buhari, 6357; Müslim, 4797*

---

21. *Tirmizi, 3545*
22. *Tirmizi, 3546*
23. *Müslim, 408*

— Üçte birini sana salât için ayıracağım.

— Dilediğin kadar yap, fazlası senin için hayırlıdır.

— Öyleyse duamın üçte ikisini sana salât getirmeye ayıracağım.

— Dilediğin kadar yap, fazlası senin için daha hayırlıdır.

— Öyleyse tüm duamı sana salâta ayıracağım.

— O zaman dünya ve ahiret sıkıntılarında Allah sana yeter ve günahlarını bağışlar." [24]

Ahir zaman garabeti bu ümmetin ise garipliğine örnek olması bakımından şeyhleri, hocaları anıldığında silsile halinde dua eden, ağızları sürekli efendi hazretlerinin zikirleriyle ıslak olan ancak Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* ismi anıldığında ona salât getirmeyi çok gören *'alışmamışız(!)'* bahanesinin arkasına sığınan, getirdiğinde de yarım ağız, sadece 'sad' harfinin anlaşıldığı tipleri de analım. Analım ki, onu gerçekten seven sadıklarla, onun isminin arkasına saklanan ve onun kokusunu üstünde taşımayan hokkabazlar birbirinden ayrılsın.

Şeyhleri, hocaları anıldığında silsile halinde dua eden, ağızları sürekli efendi hazretlerinin zikirleriyle ıslak olan ancak Allah Rasûlü'nün ismi anıldığında ona salât getirmeyi çok gören 'alışmamışız(!)' bahanesinin arkasına sığınan, getirdiğinde de yarım ağız, sadece 'sad' harfinin anlaşıldığı tipleri de analım.

Onu hakikaten sevmiş ve bu sevgileri Allah *subhanehu ve teâlâ* tarafından kabul görmüş sahabeler bakın ne diyordu:

"Allah Rasûlü'ne salât getirdiğinizde salâtınızı güzelleştirin. Çünkü salâtınız ona arzedilebilir." [25]

8. Onu Görmeyi İstemek

Sevenin; sevdiğini görmek istemesi, ona özlem duyması, sevginin en bariz alametlerindendir.

Sevenin sevdiğine olan özlemini, onu görmek isteyişini bizlere ilk olarak Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* öğretmişti. Aişe annemiz anlatıyor:

"Allah Rasûlü'nü işittim, şöyle diyordu: 'Hastalanmış hiçbir Peygamber yoktur ki mutlaka Allah ona dünya ve ahiret konusunda seçim hakkı tanır.' Allah Rasûlü son hastalığındaydı. Ondan şu sözleri işittim: 'Allah'ım kendilerine nimet verdiğin Nebiler, sıddıklar, şehitler ve salihlerle beraber...' Anladım ki seçim hakkı tanınmış ve seçimini yapmıştı." [26]

Dünya ve sevdiği arasında tercih yapması istenince hiç tereddüt etmeden Allah'ı ve O'nun yanında olanı tercih etmişti.

Onu hakkıyla seven ashabı için de durum farklı değildi. Onlardan biri mescidde hüzünle oturuyordu. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*: *'Hayırdır ey falanca! Seni çok hüzünlü gördüm. Bir sıkıntın mı var?'* diye sordu. *'Evet Ey Allah'ın Rasûlü! Düşündüğüm bir şey beni böylesine üzdü... Biz sabah ve akşam senin yanına uğruyoruz. Senin yüzüne bakıyor ve seninle oturuyoruz. Yarın sen cennette Peygamberlerle beraber olacaksın ve biz sana ulaşamayacağız.'* Allah Rasûlü ona karşılık vermedi. Bir zaman sonra:

"Kim Allah'a ve Rasûl'e itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu Peygamberler, sıddıklar, şehidler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır!" [27] ayeti indi.[28]

Sahabe *radıyallahu anhum* onu dünyada görmeyi bir kenara koymuş, ahiret hesapları yapıyordu. Şüphesiz cennette Nebi'nin makamının çok yücelerde olacağını biliyorlardı. Bunu kendilerine dert edinmişlerdi. Onların bunu dert edinmesi hem onlara hem de bizlere göz aydınlığı olacak müjdeye sebep oldu.

Allah Rasûlü, kendinden sonra yaşayacak ve onu görme şerefine nail olmayan Müslümanlardan şöyle söz etmiştir:

"<u>Benim ümmetimden beni en çok sevenler</u>, benden sonra yaşayacak olan insanlardır. Onlar malları ve evlatları pahasına beni görmeyi arzularlar." [29]

---

24. *İbni Kesir Ahzab suresi 56. ayetin tefsirinde İmam Ahmed ve Tirmizi'nin rivayet ettiğini söyler.*
25. *İbni Mace, 906 İbni Mesud'dan radıyallahu anh.*
26. *Buhari, 4586; Müslim, 2444.*
27. *4/Nisa, 69*
28. *Taberi tefsiri, 5/163.*
29. *Müslim, 2832*

"Kim Allah'a ve Rasûl'e itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu Peygamberler, sıddıklar, şehidler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır!"

Hepimiz biliyoruz ki, onu görmenin tek bir yolu vardır. Onun sünnetine azı dişlerimizle yapışmak... Bunu yapan kimse havuz başında onu görebilecektir. Onu *sallallahu aleyhi ve sellem* sevenlerin kalbi o anın özlemiyle yanıp tutuşur. Onu görmenin bedeli yine onun tarafından belirlenmiştir:

"Kıyamet gününde havuza ilk varanınız ben olacağım. İnsanlar bana doğru gelecekler. Ben onları alınlarındaki ve ayaklarındaki abdest izlerinden tanıyacağım. 'Ashabım/ümmetim' diyeceğim. Ancak onlardan bir grup develerin sudan alıkonulduğu gibi benden alıkonulacak ve ateşe çevrileceklerdir. Ben: 'Allah'ım! Onlar benim ashabım/ümmetim' diyeceğim. Bana: 'Sen onların senden sonra neleri değiştirdiğini bilmiyorsun' denecek. Ben de: 'Azap/suhk olsun benden sonra değiştirenlere' diyeceğim." [30]

Evet, onu görmeyi isteyenlerin önünde tek yol vardır. Onun pak sünnetine yapışıp; değiştiren, arttıran ve eksilten her yol ve menhecden uzak durmalarıdır.

Aksi halde Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* görme isteği hayalden öteye geçemez. İnsanların ne adına ve ne niyetle değiştirdiği önemli değildir. Bu değiştirmenin önüne bazen hasene lafzını eklerler (bidat-ı hasene), bazen *'davanın maslahatı'* derler, bir başka zaman *'21. yüzyılda yaşıyoruz'*... Bu eklerin veya takıların hiçbiri, bulduğuyla yetinmeyen; arttıran veya eksiltenlerin, havuzdan çevrilme tehdidiyle karşı karşıya oldukları gerçeğini değiştirmez.

Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* özlem adına onu anlatan parçalar dinlemek, gözyaşlarına boğulmak... Ne hikmetse aynı sözler müziksiz okunduğunda *'Cin Ali'* serisi modunda dinlemek, hüzünlü bir melodiye gözyaşı dökerken Allah Rasûlü için ağladığını zannetmek yeterli değildir. Onu görmek isteyenler onu yürekten sevenler, onun sünnetine ittiba edip onun emirlerine imtisal etmekle bunu elde edebilirler.

Buraya kadar Rasûlullah sevgisinin alametlerine değinmeye çalıştık. Bir sonraki yazımızda *'Sevginin faydaları', 'Sevgiyi elde edip arttırmanın yolları'* ve *'Neden Allah Rasûlü'nü* *sallallahu aleyhi ve sellem* *sevmeliyiz?'* diyerek devam etmeyi Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* temenni ediyorum.

30. Buhari, 6576; Müslim, 2297.

Vasat Kılıflı Ortacılık

Vasat, Kur'anî bir kavramdır. Kur'an ve Sünnet bütünlüğünde ele alındığında hakkı ayakta tutan adil şahitler anlamındadır. Seçkinlik ve orta yol anlamları asli anlamlar olmayıp yan anlamlarındandır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla...

Kitap indirmek ve Peygamberler göndermek suretiyle bizlere hakkı gösteren Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd olsun. Kitabın ölçüsü, yerilmiş aşırılığın şifası olan Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* salât ve selam olsun.

Güncelliğini hiç yitirmeyen kavramlarımızdan biri; hiç şüphesiz *'vasat'* kavramıdır. Vahyin başat kavramlarından olan, sahih bir İslam algısının oluşmasında inşa edici rolü vardır *'vasat'* kavramının. Allah *subhanehu ve teâlâ* kitaplar indirmek ve Rasûller göndermek suretiyle insanlara lütfettiği dine *'sıratı müstakim'* demiştir. Bu yolu, gazaba uğrayan gevşekler ve sapıklık ehli aşırıların ortasında duran vasat yol; bu yolun yolcusu olan bahtiyarları da vasat ümmet olarak isimlendirmiştir.

İslam ümmeti, birilerinin iddia ettiği gibi İslamî kavramlardan uzaklaşmadı. Bilakis günlük hayatın içinde dahi İslamî kavramlarla düşünüyor ve onlarla konuşuyoruz... Problem, harflerini vahyin belirlediği bu kavramların içinin vahiy dışı kaynaklarla doldurulmuş olmasıdır. Ve asıl tehlike de burada yatmaktadır. Siz vahiy dışı kavramlarla düşünen birine *'aslımıza dönmeliyiz'* dediğinizde; sorun da çözüm de bellidir. Aynı tespiti, harflerini İslam'dan alıp, içini vahiy dışı kaynaklarla doldurduğu kavramla düşünenlere söylediğinizde ise ne sorun tespit edilmiş olur, ne de çözüm...

İslam ümmetine Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dilemesiyle musallat olan insi ve cinni şeytanlar[1] bu hassas noktayı fark ettiler ve üzerine üzerine gittiler. Operasyonun adı kavramların içini boşaltmak... Amaç ve hedefi; İslamî kavramlarla düşündüğünü zanneden bir nesli şeytanî amellere sevk etmek...

'Vasat' kavramı da bu şeytanî operasyondan nasibini aldı. Ve genel bir ifadeyle *'ortacılık'* diyebileceğimiz bir durum vasatlık kılıfıyla kamufle edildi. Bu yazımızla beraber ismini vahyin belirlediği ve inşa edici kavramlardan olan vasat ile adına vasatlık denen, hakikatte ortacılık olan iki zıt durumu izah etmeye çalışacağız.

İslam'ın Vasat Olmayı Övmesi

Vasat; Allah'ın emrettiği ve nehyettiklerine misli misline itaat etmektir. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* isteklerinden fazlasını yapmaya çalışmak, ifrat; bu isteklerde gevşeklik, tefrittir. Vasat yolun dışına çıkmaya; İslam, ğuluv/aşırılık demiştir. Vasat olmayı övdüğü gibi, aşırılığı iki yönüyle de yermiştir.

Yukarıda zikrettiğimiz duruma düşmemek adına vasat kavramını Kur'an ve Sünnet bütün-

1. *"Böylece biz, her Peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. (Bunlar), aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi onu da yapamazlardı. Artık onları uydurdukları şeylerle başbaşa bırak." (6/En'am, 112)*

lüğünde inceleyerek, İslamî olan bu kavramın içini yine İslam'la doldurmaya çalışalım.

"Sizin insanlığa, Rasûl'ün de size şahitlik etmesi için sizi vasat bir ümmet kıldık..." [2]

Kur'an'da vasat kavramının geçtiği tek ayet budur. Ayet-i kerime Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* tefsiriyle beraber ele alındığında; vasatlıktan muradın ne olduğu anlaşılacaktır. Burada, konuya başlamadan bir ironiye dikkat çekmemiz gerekiyor. Ortacı din anlayışlarını vasat kavramıyla kamufle edenler, en çok bu ayeti kullanırlar. Yapılacak izahattan da anlaşılacağı gibi ayette geçen vasatlıkla konumuz olan vasatın, direkt olarak hiçbir ilgisinin olmadığı, ancak yorumla bir ilişki kurulabildiği görülecektir.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu ayeti şöyle tefsir etmiştir:

"Kıyamet gününde Nuh aleyhisselam çağrılır. Çağrıya 'lebbeyk ya Rabb' diyerek karşılık verir. Allah subhanehu ve teâlâ: 'İnsanlara ulaştırdın mı/tebliğ ettin mi?' diye sorar. 'Evet, ya Rabbi!' der. Allah, Nuh'un kavmine sorar: 'Size tebliğ etti mi?' 'Hayır ya Rabb, bize hiçbir uyarıcı gelmedi' derler. Allah subhanehu ve teâlâ Nuh'a yönelir: 'Bu konuda sana şahitlik edecek kimse var mıdır?' der. Nuh aleyhisselam: 'Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ve ümmeti' der...

...Ve siz O'nun, kavmine tebliğ ettiğine şahitlik edersiniz. Bu, Allah'ın şu sözüdür: 'İşte böylece sizi vasat bir ümmet kıldık...' Vasat, yani adalet demektir." [3]

Bu rivayetten de açıkça anlaşıldığı gibi Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, vasat olmayı adaletle tefsir etmiştir. İslam ümmeti kıyamet gününde, Kur'an'da kıssalarını okudukları Peygamberlere adilce şahitlik edeceklerdir. Bu da onların vasat olmasıdır.

Burada Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* Kur'an'la olan ilişkisini hatırlatıp yazımıza devam edelim.

"Apaçık mucizeler ve kitaplarla (gönderildiler). İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman için ve düşünüp anlasınlar diye sana da bu Kur'an'ı indirdik." [4]

2. *2/Bakara, 143*
3. *Buhari, 3339,4486; Tirmizi, 2961.*
4. *16/Nahl, 44*

Vasat kelimesi Arap lugatında birçok manada kullanılmıştır:

• Adil anlamında; şair Zuheyr:

'Onlar vasattır/adildir, insanlar onların hükmüne razı olur.' der.

• Seçkin ve değerli anlamında; Arap şairi:

'Siz bilinen en vasat/seçkin mahallesiniz...' İbni Kesir; *'vasat namazı/salat-ı vustayı muhafaza edin'* ayetinde vasatın bu anlamda kullanıldığını söyler.

Yine *'Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Araplar'ın en vasatıdır'* dediğimizde nesep yönünden en şerefli soya sahip olduğu anlaşılır demiştir.

• İki uç noktanın ortası anlamında; şair:

'İşlerinde aşırıya kaçma

İstediğinde aşırılık isteme

Tüm insanlık içinde vasat/orta yollu ol

demiştir.' [5]

Kur'anî bir kavramı anlarken önümüzde dört yol vardır:

1. Kur'an'ı Kur'an'la tefsir etmek
2. Kur'an'ı Sünnet'le tefsir etmek
3. Kur'an'ı sahabeden gelen rivayetlerle tefsir etmek
4. Kur'an'ı Arap lugatıyla tefsir etmek.

Vasat kavramını bu sıralamaya göre ele aldığımızda;

5. *Şiirler için bkz: İmam Şevkani Fethu'l Kadir tefsiri.*

İlk olarak ayetin kendini tefsir ettiğini görürüz. *"Siz insanlığa, Rasûl de size şahitlik etsin diye sizi vasat bir ümmet kıldık..."* Kur'an'ın sair ayetlerine bakıldığında *'şahitlik ve adalet'* kavramlarının ayrılmaz bir bütün olduğu görülecektir.

"Ey iman edenler! Kendiniz, anne-babanız, yakınlarınız aleyhine olsa bile, hakkı adaletle ayakta tutan şahitler olun..." [6]

"Ey iman edenler! Hakkı adaletle ayakta tutan ve bunu Allah için yapan adil şahitler olunuz. Bir kavme olan öfkeniz sizi adaletsizliğe sevk etmesin." [7]

"Sizden adil olanları şahit tutun..." [8]

Bazı müfessirler vasat kelimesinin delalet ettiği seçkin olma anlamını ise şu ayetle izah ederler.

Bu ümmetin vasat olması; dünya ve ahirette hakkı adaletle ayakta tutan, doğru bildiklerine şahitlik eden bir ümmet olmasıdır.

"Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz..." [9]

İlk ayette *"sizi vasat bir ümmet kıldık"* denirken bu ayetleyse *"en hayırlı"* ümmet deniliyor. Vasat kelimesi Arap lugatında hayırlı ve seçkin anlamı taşıdığından iki ayet birbirini tefsir etmiş oluyor.

Son anlam olan *'iki uç noktanın ortası'na'* ise Kur'an'da şahitlik eden bir nas yoktur.

Sünnete gelince;

"Kıyamet gününde Nuh aleyhisselam çağrılır. Çağrıya 'lebbeyk ya Rabb' diyerek karşılık verir. Allah subhanehu ve teâlâ: 'İnsanlara ulaştırdın mı/tebliğ ettin mi?' diye sorar. 'Evet, ya Rabbi!' der. Allah Nuh'un kavmine sorar: 'Size tebliğ etti mi?', 'Hayır ya Rabb! Bize hiçbir uyarıcı gelmedi' derler. Allah, Nuh'a yönelir; 'Bu konuda sana şahitlik edecek kimse var mıdır?' der. Nuh aleyhisselam: 'Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ve ümmeti' der. Ve siz onun kavmine tebliğ ettiğine şahitlik edersiniz. Bu, Allah'ın şu sözüdür: 'İşte böylece sizi vasat bir ümmet kıldık...' Vasat, yani adalet demektir." [10]

6. *4/Nisa, 135*
7. *5/Maide, 8*
8. *65/Talak, 2*
9. *3/Âl-i İmran, 110*
10. *Buhari, 3339-4486; Tirmizi, 2961*

Sünnet vasat kavramını motamot tefsir etmiş, hem de tefsiri somut bir vakıa üzerinden anlatarak kavramın anlaşılmasında hiçbir kapalılığa yer bırakmamıştır. Bu ümmetin vasat olması; dünya ve ahirette hakkı adaletle ayakta tutan, doğru bildiklerine şahitlik eden bir ümmet olmasıdır.

Selef tefsirine gelince;

Ayetle alakalı rivayetleri Allah Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem* onlar naklettiği için, üzerine bir şey eklemeye gerek görmediler.

Lugat tefsirine gelince;

Önceki sayfalarda vasatın; adil, seçkin ve iki uç noktanın ortası olduğunu zikretmiştik.

Öyleyse diyebiliriz ki; Kur'an ve Sünnet, vasat kavramının adalet/adil şahitlik anlamına geldiğini açıkça beyan etmiştir. Seçkinlik anlamına ise açıkça delalet etmese de kapalı ve yoruma dayalı olarak delalet etmiştir. Ne Kur'an ne de Sünnet, ayette geçen vasatın orta yol olduğuna dair açık veya kapalı olarak delalet etmemiştir. Ayette geçen vasat kavramının orta yol olması sadece Arap lugatının delaletidir. Kur'an ve Sünnet, bir kavramı izah ettikten sonra ısrarla kavramın lugat anlamı ile kavramı izah; aşırılık olsa gerek(!)... Bunu biraz daha somutlaştıracak olursak; namaz/salat kavramının Kur'an ve Sünnet'e dayalı tefsirini bırakıp ısrarla lugat anlamına yapışan, namazı terk eden ve ellerini açıp dua etmekle yetinen insanın durumu neyse; vasatın lugat anlamında ısrar edenlerin durumu odur.

Daha ilginç olanı; vasat kavramını kılıf edinmiş ortacıların bunu yaparken içine düştüğü ironidir. İslam tarihinde; Kur'anî kavramları, sünnetin izahından soyutlayan ve Arap lugatına göre anlam veren ilk fırka Haricilerdir. Yani ortacıların pir-i muganı, Harici fırkasıdır.

Şurayı teslim etmek gerekir; bazı müfessirlerimiz buradaki vasatlığı orta yol, itidal olarak izah etmişlerdir.[11]

Ancak Kur'an'ın ve Sünnet'in bu manaya delalet etmesinden ziyade bunu bir illet olarak anlamak gerekir. Yani İslam ümmeti kendilerinden önce yaşayan Yahudiler'in gevşekliği ve Hıristiyanlar'ın aşırılığına düşmediği için Allah

11. *Bkz: Taberi tefsiri ilgili ayet*

onları şahit, hâkim ve seçkin bir ümmet kılmıştır. Ümmetin bu ayırıcı özelliği ona bu mertebeyi kazandırmıştır.

Burada aklımıza şu soru takılabilir: 'Vasat; kelimesinin bir Kur'an kavramı olarak orta yola direkt delalet etmesiyle, bir ümmetin vasat ümmet olmasında etkin rol alması arasında fark nedir?'

Somut bir örnek üzerinden cevap verelim. Namaz, Arapça'da karşılığı dua olan *'Salat'* kelimesiyle ifade edilir. Elbette bildiğimiz anlamda namaza salat/dua denmesinin bir nedeni olmalıdır. Namaz ibadetinde en belirgin şey, dua ve taleptir. Bu yoğun anlam gözetilerek namaza salat/dua denmiştir. Lakin namaz duadan ibaret değildir. Şer'i olarak da sadece duaya delalet etmez. Birilerinin *'namaz sadece duadır, ondan dolayı dua ettiğimizde namazı eda etmiş oluruz'* tezi nasıl reddediliyorsa, *'bir Kur'an kavramı olarak vasat, orta yoldur'* sözü de reddedilmelidir. Özellikle de; vasatın asli anlamı olan adaletli şahitlik vazifesi, orta yollu olma adına terk ediliyorsa. Salat kelimesinin kapsadığı anlamlardan biri alınıp, şeriatın ona yüklediği asli anlam iptal edildiğinde tepkimiz ne ise, bunda da aynısıdır. Bu nokta; konunun en hayati yeri olduğundan biraz daha açalım.

Bir Kur'an kavramı olarak vasat, yeryüzünde Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* adil şahitleri olmak, hak ile batılın üstünde ayırıcı bir şahitlik görevi görmektir. Bu önemli mertebeyi elde etmiş olmanın nedenlerinden biri de, kelimenin de lugat olarak delalet ettiği ifrat ve tefritten uzak olmaktır.

Şimdi birileri orta yollu olacağız diye hakkın hak, batılın da batıl olduğuna şahitlik edemiyorlar. Allah'ın, kavimleri birbirinden ayırmak için indirdiği sınır olan isimleri (kafir-müşrik-münafık-fasık-mümin) kullanırken, insanların tepkisinden çekiniyorlar. Ve bu durumlarını da Kur'an'ın inşa edici kavramlarından olan vasat kavramıyla ifade ediyorlar. Allah'ın ak dediğine ak, kara dediğine kara diyemeyen insanlar nasıl Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* adına, O'nun yeryüzündeki şahidi olacaklar ve buna binaen de vasat ümmet olmayı hak edecekler?

İnsanların kınamasından korktukları için, insanların hakkını aşırı tazim eden; buna binaen Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* hudutlarını, kanunlarını iptal eden Hıristiyanlardır. Aynı şekilde dinin hayata müdahalesinden rahatsız olan, Peygamberleri katleden, kitabı sırtların arkasına atan Yahudilerdir. İslam ümmetinin vasat olması ve şahitlik unvanını alması, bu iki ümmetin aşırılık ve gevşekliğinden uzak olmasındandır. Burada mutlaka sorulması gereken soru şudur:

"Ey iman edenler! Kendiniz, anne-babanız, yakınlarınız aleyhine olsa bile, hakkı adaletle ayakta tutan şahitler olun..."

İnsanların tepkisinden çekindiği için Allah'ın ayırıcı hudutları olan isimleri kullanmayan ve bu isimlere Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bina ettiği ahkâmı da tatbik etmeyen (Hıristiyanlaşma temayülü), dinin hayata müdahalesinden rahatsız olan, bunun için kapitalist iş adamı, muhafazakâr veya demokrat siyasetçi, hümanist davetçi, feminist aile babası, doçent/doktor/profesör ünvanlı din bilgini, bir türlü İslam olmayan (Yahudileşme temayülü) ortacıların hangi arada vasat olduğudur? Onların yapıştığı lugat anlamı dahi Yahudi ve Hıristiyanların ortasında durmayı ifade ediyorken; ortadan ikiye ayrılıp her bir parçaları bir dinin mensuplarına benziyorken kendilerine ortacı demek yerine vasat demelerinin tezatlığını bir kenara not edelim.

Buraya kadar anlatmak istediğimiz:

Vasat, Kur'anî bir kavramdır. Kur'an ve Sünnet bütünlüğünde ele alındığında hakkı ayakta tutan adil şahitler anlamındadır. Seçkinlik ve orta yol anlamları asli anlamlar olmayıp yan anlamlarındandır. Kavramın yan anlamını alıp -onu da yanlış yorumlayıp- asli anlamının iptal edilmesi bu kavramın başına gelen en tehlikeli şeydir.

Kur'an ve Sünnet'in İtidalli/Orta Yollu Olmayı Övmesi

Bir Kur'an kavramı olarak vasat, orta yol anlamına gelmese de, İslam itidalli ve orta yollu olmayı, yani lugavi olarak vasat olmayı övmüştür. Allah *subhanehu ve teâlâ* *"Rahman'ın kulları"* diyerek taltif ettiği müminlerin özelliklerini anlatırken şöyle buyurmuştur:

"(O kullar), harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar." [12]

Yine, Peygamberi *sallallahu aleyhi ve sellem,* irşad etmek suretiyle aslında ümmetine yol gösterdiği bağlamda şöyle demiştir:

"Eli sıkı olma; büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır, (kaybettiklerinin) hasretini çeker durursun." [13]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* pak sünnetinde orta yollu/itidalli olmayı övmüş ve ashabına yaşantısıyla bunu göstermiştir.

Bir gün Mekke'de birinin namaz kıldığını gördü. Oradan döndüğünde adam hâlâ namaz kılıyordu. Ashabına *"...itidalli olunuz; siz bıkmazsanız Allah bıkmaz."* [14] buyurdu.

Yine Aişe annemizin yanına girdiği bir gün; bir kadın gördü. Kadının kim olduğunu sordu. Aişe annemiz *'falancadır, amellerini anlatıyor'* dedi. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Yapabildiğiniz kadarını yapın. Siz bıkmadığınız müddetçe Allah bıkmaz."* [15] buyurdular.

Başka bir gün mescidde bir ip gördü. Ashabına mescidin içinde gerilmiş ipi sordu: *'Zeyneb annemizin ipidir. Namaz kılıp yorulduğunda buna tutunuyor.'* dediler. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Çözün o ipi. Sizden biri kendini canlı hissettiğinde ibadetlerini yapsın."* [16] buyurdu.

Başka bir mübarek öğüdünde:

"Dinde aşırı gitmeyiniz. Vallahi dinde aşırı giden kim olmuşsa din ona galebe çalmıştır..." [17] buyurdu.

"Aman aşırılıktan sakınınız... Sizden öncekileri aşırılık helak etmiştir." [18]

12. 25/Furkan, 67
13. 17/İsra, 29
14. İbni Mace
15. Buhari
16. Buhari
17. Buhari
18. Ahmed

Nasıl Vasat/İtidalli Olunur?

Yazının başından bu yana kullandığımız ve okuyucunun da merak ettiği *'vasat kılıflı ortacılık'*tan ne kastettiğimizi de izah edelim: Bir önceki bölümde; bir Kur'an kavramı olarak vasatın orta yol/itidal anlamına delalet etmediğini anlattık. Bunun lugavi bir anlam olduğunu Kur'an'ın ve Sünnet'in açık beyanı olmasına rağmen bunu terk edip lugatla yetinenlerin, tarihte Hariciler olduğunu da beyan ettik.

Ancak bir Kur'an kavramı olarak vasat, itidale delalet etmese de sünnet'in ve şeriatın genel tavsiyesinin her konuda itidal/vasat olduğunu da izah ettik. Kişinin vasat ehli olmasının tek yolu ittibadır. Kur'an ve Sünnet, nasıl inanmanız, nasıl yaşamanız ve nasıl konuşmanızı istiyorsa; buna harfiyen uyup misli misline itaat ederseniz, vasat ümmetin itidalli fertlerinden olursunuz.

Kişinin vasat ehli olmasının tek yolu ittibadır. Kur'an ve Sünnet, nasıl inanmanız, nasıl yaşamanız ve nasıl konuşmanızı istiyorsa; buna harfiyen uyup misli misline itaat ederseniz, vasat ümmetin itidalli fertlerinden olursunuz.

Ortacılık ise, durduğunuz noktaya göre iki uç belirleyip, kendi durduğunuz noktanın yine kendi belirlediğiniz uçlara göre vasat olduğunu iddia etmenizdir.

Vasat olma, imani bir tutum iken; ortacılık, hevasını din edinen ve Kitaba uymak yerine kendi konumlarını Kitaba uyduranların tutumudur. Biri üstünde imanın renk, koku ve tadını taşırken; diğeri saf cahiliyedir.

Evet, dedik ki vasat; ittibadır. Emrolunduğu gibi dosdoğru olmayan, ifrata ve tefrite kaçan herkes haddi aşmış; ğuluv içerisine düşmüştür.

Bunun, emrolunandan fazla veya eksik olması fark etmez. Asrımızın ortacıları sadece aşırılığın ifrat boyutunu işlerler. Oysa ifrat ne denli yerilmişse, emrolunan hususta tefrit/gevşeklik aynı oranda yerilmiştir. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* saçlarını ağartan da bu dengeyi koruma endişesidir. Onun *sallallahu aleyhi ve sellem* *"beni yaşlandırdı"* dediği ayete bakınca konu daha iyi anlaşılacaktır:

"Sen ve seninle beraber tevbe edenler; <u>emrolunduğunuz gibi dosdoğru olun, haddi aşmayın</u>. Allah yaptıklarınızı görmektedir." [19]

19. 11/Hud, 112

Haddi aşmayıp dengeyi korumanın yolu; ayette net bir şekilde ifade edilmiştir. *"Emrolunduğunuz gibi"* ayetinin siyak ve sibakına bakıldığında; gevşeklik ehli olan, kitaplarına sahip çıkmayan, bundan dolayı sürekli ihtilafa düşen Yahudiler[20] ve dünyalık menfaatlerinden dolayı zalimlere meyleden gevşeklerden[21] bahsettiği görülecektir.

Kur'an bu konuda çok hassastır. İnsanların tasavvur dünyasını inşa etmesi için belirlediği kavramların içini itinayla doldurur. Sakınan, haşyet duyan ve ıslah olmak için Kur'an'a yaklaşanların bu kavramlarda kapalılık yaşamalarına imkân vermez.

Vasat kavramının zıddı olan aşırılığın; ortacıların zannettiği gibi ifratı değil, daha ziyade tefriti-gevşekliği kapsadığını da burada belirtelim. Kur'an'da iki ayrı yerde *"Ğuluvva/aşırılığa düşmeyin"* kalıbı kullanılmıştır. Bu iki ayetin bağlamı incelendiğinde vahyin neye aşırılık dediği ve vasatın zıddı olan aşırılığın ne olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

İlki

"Ey ehli kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah hakkında, gerçekten başkasını söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın Rasûlü'dür, (o) Allah'ın, Meryem'e ulaştırdığı 'kun: ol' kelimesi(nin eseri)dir, O'ndan bir ruhtur. (O'nun tarafından gönderilmiş, yahut teyit edilmiş, yahut da Cebrail tarafından üfürülmüş bir ruhtur). Şu halde Allah'a ve Peygamberlerine iman edin. '(İlah) üçtür' demeyin, sizin için hayırlı olmak üzere bundan vazgeçin. Allah ancak bir tek Allah'tır. O, çocuğu olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Vekil olarak Allah yeter." [22]

Burada aşırılık, Hıristiyanlara nispet edilmiştir. İsa'nın *aleyhisselam* Allah'ın oğlu olduğu inanışı aşırılık olarak kodlanmış ve bundan sakınıp son vermeleri istenmiştir.

İkincisi ise

"De ki: 'Ey Kitap ehli! Dininizde haksız yere haddi aşmayın. Daha önceden sapan, birçoklarını saptıran ve yolun doğrusundan uzaklaşan bir topluma uymayın. İsrailoğulları'ndan kafir olanlar, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanetlenmişlerdir. Bunun sebebi, söz dinlememeleri ve sınırı aşmalarıdır. Onlar, işledikleri kötülükten, birbirini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Andolsun yaptıkları ne kötüdür!" [23]

20. Bknz: 11/Hud, 110
21. Bknz: 11/Hud, 113
22. 4/Nisa, 171

Burada aşırılık, Yahudilere nispet edilmiştir. Dünya hayatının geçici menfaatleri için emr-i bi'l maruf nehy-i ani'l münkeri terk etmeleri ve Allah'ın yeryüzünde adaletli şahitleri olup vasat bir ümmet olarak hakkı ikame etmemeleri, kınanmıştır. Bu noktadaki gevşek davranışları aşırılık olarak isimlendirilmiştir.

Peki ortacılar ne yapıyorlar?

Emrolundukları gibi dosdoğru olmuyor, olamıyorlar. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yeryüzünde şahitleri olmayı hiç istemiyorlar. Kendi tespit ettikleri maslahatlara göre bir noktada duruyorlar. Sonra durdukları noktayı tasvip etmeyen, bu konuda onlardan geride kalan bir taife belirliyorlar ve onları da ayrı bir noktaya yerleştiriyorlar. Bu şekilde iki uç nokta belirlendikten sonra: *'Biz falancalar gibi aşırıya gitmiyor, filancalar misali gevşek de davranmıyoruz. Allah'ın ve Rasûlü'nün emrettiği gibi vasat bir ümmetiz...'* Sonra mı? Geriye ayeti okumak ve vasat olmanın dayanılmaz hafifliğine kendilerini bırakmak kalıyor.

Asıl ilginç olan nokta, bu vasat noktası sürekli değişiyor. Yani hevalarının tespit ettiği veya tağutların onlardan talep ettiği konumları değiştikçe, uç noktalar da değişiyor, buna bağlı olarak vasatlık konumu da değişiyor. Kavram borsasının vasatlık baronları, keyiflerince vasatlık çizgisini kaydırabiliyor, yeni düzenlemeler yapabiliyorlar.

Birçoğumuza tanıdık gelecek vasat kılıflı ortacılardan birkaç örnek vermemiz, konunun daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacaktır.

23. 5/Maide, 77-79

Sistemin İslamî camialara kota uygulayıp, kamusal alanda onları istemediği bir dönem vardı. Başörtüsü ve sakal yasak; dindar bir aileden gelmek veya bir çevreye müntesip olmak kamusal alanda olmaya veya yükselmeye engeldi. Daha sonra sistem bunun yanlış olduğunu, bu dönemin fazla uzadığını ve İslamî camialarda sisteme yönelik öfke biriktiğini tespit etti. Bir patlama olmadan rahatlatmak, onların tabiriyle *'gaz almak'* istedi. Kotalar kalktı. Dün kurumlardan kovulan başörtülüler, aynı kurumlara başkan veya müdür olarak dönmeye başladı. Kotalı ve kotasız diye ayıracağımız bu iki dönemde hevasını din edinen, emrolunduğu gibi dosdoğru olmanın külfetine razı olmayan vasat baronlarının, çizgiyi nasıl değiştirdiklerine şahit olacağız.

<u>Kotalı dönem</u>

Biz, birilerinin yaptığı gibi kızlarımızın başını açmaz, onları karma eğitim denilen sistemde *'sisteme sızma'* adına okutmayız. Allah'ın farzlarını Allah'ın dinine hizmet adı altında çiğnemekten, şeytanın bizi Allah'la aldatmasından Allah'a *subhanehu ve teâlâ* sığınırız.

Aynı şekilde birilerinin aşırıya gittiği gibi kadınlarımızı eve kapatıp onları mücadele sahasından izale etmeyiz. Allah'ın emrettiği tesettür ve şer'i ölçüler içerisinde mücadelede aktif olarak bulunmaları gerektiğine inanırız.

Bu dönemde aşırılık, kadınları eve kapatmak; gevşeklik, onları sistemde yer edinmek adına haramlarla kuşatılmış okullara göndermek; vasat ise, onları İslam'ın tesettür ve kadın-erkek ilişkilerini çerçevesinde aktif mücadeleye katmaktı.

<u>Kotasız dönem</u>

Biz, birilerinin yaptığı gibi *'yüz kapamak kesin farz, karma eğitim kesin haramdır'* demeyiz. İslam'ın ölçüleri içerisinde okuyup güzel yerlere gelmelerini isteriz. Bunları kesin farz görüp çocukların eğitimine engel olmak aşırılıktır.

Tefrit ehlinin yaptığı; dikkat çekmesinler diye çocukları tesettürsüz okula gönderme gevşekliğine de düşmeyiz.

<u>Bir başka örnek;</u>

<u>Kotalı dönem</u>

Biz, birilerinin yaptığı gibi meclise giren ve bunlara oy verenleri ayrım yapmadan tekfir etme aşırılığına düşmeyiz.

Birilerinin yaptığı gibi de meclise girip, dinimizle kumar oynamaz, Nebevi menhece aykırı davranmayız.

Vasat kalır, hem tekfir aşırılığından hem de meclislere girme gevşekliğinden kendimizi koruruz.

<u>Kotasız dönem</u>

Biz, birilerinin yaptığı gibi sistem partisi olmayız. Kendi kutsallarımızdan protokol adına ödün vermeyiz. Bu gevşekliğe asla kapı aralamayız. Birilerinin yaptığı gibi de siyasetten uzak durmaz, Allah'ın Müslümanlara nimet olarak bahşettiği bu meydanı İslam düşmanlarına terk etmeyiz. Her konuda olduğu gibi bu konuda da vasatız. Aşırılıktan uzağız.

Konuşan aynı şahıslar, dinleyen de aynı kitleler... Kimsenin aklına; *'delil aldığımız ayette sizi vasat bir ümmet kıldık deniyor, bizse kendi durumumuza göre kendimizi iki uç arasında ortalıyor, buna da vasat diyoruz'* demek gelmiyor.

Vasat kılıflı ortacılık, İslamî hareket için ayakların kaydığı, kalplerin hastalandığı, hevanın gidişata yön verdiği, kaygan ve tehlikeli bir zemindir. Hususen bu durumlarını Kur'an'ın pak kavramlarından birine mâl edenlerin gidişattaki yanlışlığı fark etmesi pek de mümkün olmuyor.

Bu yazımızın Vasat ümmet olmayla, Vasatlığa en uzak olmalarına rağmen, ortacılıklarını vasat kılıfıyla kamufle edenlerin ayrışmasını ve kavramları asli halleriyle öğrenmek isteyenlere yardımcı olmasını Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* diliyoruz.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

ozcanyildirim@tevhiddergisi.com | ÖZCAN YILDIRIM

Allah Sana Rızık Verdiğinde... -2-

Allah sana rızık verdiğinde, O'nunla yapacağın güzel bir muamele şekli de, rızık için değil, Allah için rağbetini arttırmandır. Allah'ın sende görmek istediği hal, bu rızkı istemenden çok, rızasını istemendir. 'Peki bu nasıl olmalıdır?' dersen, sana güzel bir kıssa ile bunu açıklayayım.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Geçen ay bu konumuzu tamamlamamıştık. *'Allah subhanehu ve teâlâ kuluna rızık verdiği zaman, kulun O'nunla muamelesi nasıl olmalıdır?'* sorusuna bu ay da cevap aramaya devam edeceğiz inşallah.

Bu konuda Allah ile muameledeki ilk adım, Allah'ın rızkı ve hakiki rızkın anlamını öğrenmektir. Birisi bize *'Allah'ın sana bahşettiği rızıklar nelerdir?'* sorusunu sorduğunda zihinlerimizde ilk olarak ne canlanıyor?

Kişinin yemesi, içmesi mi?

Çocukları mı?

Bulunduğu görevi mi?

Sağlık durumu mu?

Sorular uzar gider...

Bu rızıkların hepsinden daha önemlisi, insanda daimi olan rızıktır. Kişinin nefsinde kaim ve daim olan rızık, en büyük rızıktır. Yukarıdakilere veya çoğumuzun zihninde canlanan rızık türlerine bakacak olursak hepsi geçicidir. Lakin iman rızkı böyle değildir!

İman, hem daimi hem de kişinin diğer tüm amellerini direkt etkileyen bir rızıktır. İnsanın namazı da bu imandan kaynaklı bir rızıktır. Yani geceleyin veya sabah uyanması ve namazını eda etmesi kişiye verilen rızıkların en güzelidir.

Örneğin, bir haramın yanından geçiyorsun veya insanların bugün müptelası olduğu internetin başında haram bir suret ile karşılaştın... Allah'ın yüce sıfatlarını, El-Basir olduğunu, sağında ve solunda meleklerin her anını kaydettiklerini düşünerek, bakışlarını haramdan çevirdin... Bunun sonucu olarak da bu fitneden kurtulmuş oldun. İşte bu da kişiye bahşedilen bir rızıktır.

Evde olduğunu düşün... Annen ve babana bir bardak su vermek dahi olsa iyilikte, ihsanda bulunman senin için bahşedilen salih amel rızkıdır.

Farz et ki namaz kılıyorsun ve namazında başka şeyler düşünüyorsun. Şuurun başka vadide, bedenin başka vadide... Şuurun yaptığın veya yapacağın işleri dolaşırken, bedenin namazgâhta... Uykudan uyanır gibi namazda bir anda kendine geliyor ve Allah'tan korkmaya başlıyorsun. İşte bu sana Allah'tan gelen bir rızıktır.

İman, hem daimi hem de kişinin diğer tüm amellerini direkt etkileyen bir rızıktır. İnsanın namazı da bu imandan kaynaklı bir rızıktır. Yani geceleyin veya sabah uyanması ve namazını eda etmesi kişiye verilen rızıkların en güzelidir.

Bugün gençler aylak aylak, ne idüğü belirsiz dehlizlere sürüklenirken, senin dört duvar arasında ilmi; şüphe ve şehvetlere karşı kuşanılan bir kılıç olarak edinmen, senin için muazzam bir rızıktır.

İnsanlar başıboş, hedefsiz, itaat gibi şerif bir lezzetten yoksun bir hayat yaşarken, cennetlere götüren bir vesile olan cemâî bir yaşantının içerisinde bulunmakla şereflenmen, ümmetin işlerinin bir ucundan tutman ve böylece çevrendeki küfür sağanağından korunman, senin için bahşedilmiş bir rızıktır.

İnsanların kendi dünyasının inşası için, dünyayı parselleme yarışına girdiğini müşahede edip de senin İslamî sahada mücadele/mücahede edip, Rıza-ı İlahi'yi, cenneti ve nimetlerini kazanmaya çalışman senin için bir rızıktır.

İnsanlar nefislerinin, şüphelerinin ve şehvetlerinin esiri iken; senin Rahmanî bir esaret içerisinde olman,

İnsanlar bu dinin pak sancağını tutmaktan aciz iken; senin kalın, uzun, soğuk duvarlara, keskin ve dikenli tellere inat tevhid sancağını daha canlı dalgalandırman,

İnsanlar bu dine karşı gönderilen tahrif oklarını gördükleri halde hakkı haykırmaktan aciz ve korkak kaldıkları halde, senin İbni Teymiyye'ler misali dışarıda iken meydanlarda haykırarak, zindanlarda da kalemini oynatarak tağutların tahtını sarsman, senin için rızıktır!

Evet... Hakiki rızık aslında nedir bilir misin?

Hakiki rızık, kıyamette seni, çetin günün azabından koruyacak olandır.

Hakiki rızık, seni halka (yaratılana) yönlendiren değil, Hakk'a yönlendirendir.

Hakiki rızık, senin Allah *subhanehu ve teâlâ* ile muameleni güzelleştirendir.

Hakiki rızık, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sana bahşettiği ve bu dünyadaki en güzel miras Kur'an'dır.

Hakiki rızık, senin ahirette amel defterinde gördüğündür.

İşte asıl bunlar en güzel rızıktır. Yoksa kişinin helal olmayan yollarla elde ettiği dünya malı değildir. Bunlar olsa olsa, kıyamet günü insan için rezillik ve pişmanlık olan sûni rızıklardır.

Masiyetten Sonrasına Dikkat Et!

İnsanlardan bazıları, helal olmayan yoldan dahi gelse, malın nimet olduğunu zannetmektedirler. Halbuki bu cezadan başka birşey de-

“Onlara mühlet veriyorum. Şüphesiz benim tuzağım çok şiddetlidir.”

ğildir. Cezalar her zaman bela şeklinde kişilerin bedenleri veya çocukları üzerinde gerçekleşmez. Kimi zaman Allah *subhanehu ve teâlâ* kuluna işlediği bir masiyetinden dolayı, ikinci bir masiyet işlettirir. Yani onu kendi haline bırakır ve masiyet olan işlerden onu korumayarak cezalandırır. İkinci defa masiyet işlemesi, birinci masiyetten dolayı verilen bir cezadır.

Peki hangisi daha kötüdür? Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kulunu bela yoluyla cezalandırması mı? Yoksa başka bir masiyet işletmesi mi?

Şüphesiz ki, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kulunu yeni bir masiyet işlettirerek cezalandırması, bela ve imtihan yoluyla cezalandırmasından çok daha kötüdür. Çünkü Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bela ve imtihan ile cezalandırması, ahiret azabından koruyacak kefaret olabilir. Fakat Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* başka bir masiyet ile cezalandırması çok daha kötüdür. Çünkü azap şu an arttıkça artıyor demektir. Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* afiyet dileriz.

Birçok kimse, malesef bunu idrak edemeyip Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* mühlet vermesini unutmaktadırlar.

"Onlara mühlet veriyorum. Şüphesiz Benim tuzağım çok şiddetlidir." [1]

Şu kaideyi de asla aklından çıkarma; Allah *subhanehu ve teâlâ* mühlet verir, fakat ihmal etmez!

Rızka Değil, Allah'a Rağbet Et!

Allah sana rızık verdiğinde, O'nunla yapacağın güzel bir muamele şekli de, rızık için değil, Allah için rağbetini arttırmandır. Allah'ın sende görmek istediği hal, bu rızkı istemenden çok, rızasını istemendir. *'Peki bu nasıl olmalıdır?'* dersen, sana güzel bir kıssa ile bunu açıklayayım.

Salih zatlardan biri... İsmi, Beşir Et-Taberi... Kendisinin çiftlik hayvanları varmış. Rumlar bu hayvanlara saldırmış, yaklaşık dört yüz tanesini almışlar. Bunu anlatan kişi der ki: *'Bu sırada ben onun yanındaydım. Hayvanları ile beraber olan kölesi ile karşılaştık ve şöyle dedi: 'Efendimiz, büyükbaş hayvanlar gitti. Onları Rumlar aldı.' Beşir, kölesine dedi ki: 'Aynı şekilde siz de onlarla beraber gidin! Sizler de artık Allah rızası için hürsünüz.' Beşir'in oğlu dedi ki: 'Babacığım, hayvanlar gitti, köle de gitti, bize hiçbir şey kalmadı. Artık fakir olduk!' Beşir: 'Sus ey oğlum! Şüphesiz Rabbim beni imtihan etmeyi istedi, bunun artması da bana sevimli geldi.' dedi.'*

Kıssaya bak kardeşim! Bu kıssadan, asla *'sana bahşedilen bütün rızkın hepsini infak etmelisin'* anlaşılmasın. Aslında senin yanında çok değerli, birçok şeye değişmeyeceğin, sana fitne olan, kaybettiğinde veya başına birşey geldiğinde uykularını kaçıran, sinirlerini geren, Müslümanlarla aranda uçurum olan, onlarla kardeşlik bağını arka plana atıp, egolarının kabardığı, ona beslediğin olağandışı hislerle tüm öğretilerini, hatta kendi içindeki hayra dair arada az da olsa ses veren vicdanını ezip geçtiğin, dünyalık olan bir şeyini sadece Allah *subhanehu ve teâlâ* için infak et. Sonrasında içindeki o duyguyu bitirmiş bir halde Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yönel ve *'Ya Rabbi! Çok sevdiğim bu şeyi Senin dinin için terk edip, veriyorum. Çünkü Sen, sevdiğim bir şeyi terk etmemi istiyorsun...'* de.

İbni Ömer *radıyallahu anh* bir keresinde bir yere gider ve *'canım balık çekiyor'* der. Onun için balık ararlar fakat bulamazlar. Hanımı da kalkıp

1. *68/Kalem, 45*

aramaya başlar ve sonunda bulur. Sonra balığı temizler, pişirir ve ona getirir. İbni Ömer *radıyallahu anh* balık gelince ne yapar biliyor musun?

Balığı alır, fakir birini arar ve fakir bir kimseye balığı verir. Hanımı *'Subhanallah! Senin canın balık çekti. Sana balık bulacağız diye de yorulduk. Onu pişirip sana verince, onu fakir bir kimseye götürüp verdin. Ona başka bir şey de verebilirdin'* der.

İbni Ömer *radıyallahu anh* der ki: *'Balık bana çok sevimli geldiği için, onu da fakire verdim. Allah subhanehu ve teâlâ da şöyle buyuruyor: "Sevdiğinizden infak edinceye dek asla iyiliğe ulaşamazsınız." '*

Rivayet edilir ki, muhtaç bir kimse Rebi' bin Heysem'in *rahimehullah* kapısında durur. Rebi' bin Heysem: *'Ona şeker verin'* der. Onlar da *'Ona ekmek verdik'* derler. Rebi' bin Heysem: *'Siz ona şeker verin'* der. Rebi' bin Heysem aslında şekeri çok severmiş. Onlar akıl sahibi olduklarını böyle gösterdiler işte!

Malın Sahibi Ol, Mal Senin Sahibin Olmasın!

İmam Ahmed'e *rahimehullah* *'Bir adam, elinde bin dinar olduğu halde zahid olabilir mi?'* diye sorulur. O da der ki: *'Evet. Elinde olduğu zaman, kalbinde mal ile olan ilgisi bulunmuyorsa, evet'* der.

İnsanoğlu yaşamak için yemektedir. Yemek için yaşamamaktadır. Yani yemek yaşamaya bir vesiledir. Bunun gibi, mal da bizler için gaye değil, vesile olmalıdır. Mal toplamaya adanmak yerine İslam'a adanmalı, malı ise bu adanmışlığa vesile kılmalıyız.

Kalbin, elindeki mala bağlanmadığı müddetçe sana hiçbir zararı olmaz. Hatta elindeki malın, seni insanlara muhtaç kalmaktan korur. Malın sahibi ol, onu yönlendirdiğin bineğin gibi düşün. Sana serkeşlik yapan, senin değil, kendi istediği yöne giden ve seni ne olduğu belli olmayan yollara götüren bir bineğin olsa ne olur?

Bu sebeple malın sahibi ol, mal asla senin sahibin olmasın!

Dikkat et! Kazanan bu kaideden kazanırken, kaybeden bu kaideden kaybediyor...

Bu meselenin seni dünyaya dalıp, *'Müslümanlara faydalı olmak'* bahanesi ile bataklıkta çırpınan, çırpındıkça batan kimse haline getirmemesine de dikkat et. Zira insan mala düşkün, dünyaya hırslıdır. Kimse mal konusunda fitneye düşmemenin garantisini veremez.

Son olarak şunu da unutma ki, hiç birimiz malını verip de yarınını aklından dahi geçirmeyen, infakının hesabını yapmayan Ebu Bekir *radıyallahu anh* değiliz!

Allah'tan isteğim, rızkımızı helal ve mübarek kılması, bu rızkı da O'nun *subhanehu ve teâlâ* cennetine girmeye vesile kılmasıdır.

'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun' duamız ile...

enesyelgun@tevhiddergisi.com
Enes Yelgün

Kâbe'nin İnşası

El-Emin olan bir Peygambere dahi inanmamak için 'uyduruyor' denilebiliyorsa, emin sıfatının yanından bile geçmeyen davetçilere acaba neler söylenir.

Geçen yazımızda Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* evliliğinden ve ticari hayatından bahsetmiştik. Risalet öncesi dönemi anlattığımız hemen hemen her yazıda vurguladığımız bir nokta orada da karşımıza çıkmıştı. Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* yaşantısı ile Mekke toplumu içerisinde örnek bir insan olmuştu. Buna Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* ailesinin durumu ve Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* onun doğumu öncesinde ve sonrasında gösterdiği bazı hadiseleri de ekleyince, Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* farklı bir kişi olarak tanımlanmaya ve tanınmaya başlamıştı. Elbette bu, risalet görevi verildiğinde insanların daha kolay bir şekilde hakka tâbi olmaları için Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kullarına rahmetinin bir sonucuydu.

Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* insanlar tarafından farklı bir gözle bakılmasının, ona değer verilmesinin en büyük sebebi ise Allah Rasûlü'nün güvenilir olmasıydı. Mekkeliler onu *'El-Emin'* diye çağırıyorlardı.

Aslında bu sıfat sadece Allah Rasûlü'ne has değildi. Bilakis tüm Rasûller bu sıfat ile sıfatlanmışlar, kavimleri onları böyle tanımıştı. O kutlu elçilerin her birisinin ağzından şu sözler dökülmüştür:

"Şüphesiz ki bizler, sizler için güvenilir bir elçiyiz." [1]

Risalet öncesi dönemde El-Emin sıfatını Kâbe'nin inşası sırasında Mekkelilerin ağzından duymaktayız.

1. 7/Araf, 68

Mekkeliler kendileri için çok değerli olan Kâbe'yi yeniden inşa etme kararı almışlardı. Bu karara yol açan etkenlerin art arda gelmesi kararlarını hayata geçirme hususunda onlara adım attırdı. Bu etkenleri şöyle sıralayabiliriz:

- Kabe'nin kutsal bir yapı olmasına rağmen içindeki değerli eşyalar birkaç defa çalınmıştı. Kâbe'nin duvarlarının kısa olması, üstünün de açık olmasının buna neden olduğu düşünülüyordu. Her ne kadar bu hırsızlığı yapanların yakalanmaları ve ağır bir şekilde cezalandırılmaları gerçekleşmişse de aynı fiilin bir kez daha tekrarlanmayacağının bir garantisi yoktu.

Daha da önemlisi Kureyşliler bu tür hırsızlık olaylarının diğer Arapların gözünde Kureyş'i itibarsızlaştıracağı endişesini taşıyorlardı. Çünkü Kâbe'de bulunmak onlara bir prestij sağlıyordu. Ve tüm Araplar bu onuru taşımak için doğal adaydılar.

- Kâbe'ye güzel koku yayan tütsüler nedeniyle yangın çıkmış ve Kâbe'nin içindeki eşyalar yanmıştı. Yangın nedeniyle Kâbe'nin duvarları yarılmıştı.

- Mekke'yi vuran büyük bir sel Kâbe'yi de etkilemiş, ciddi bir onarım kaçınılmaz hale gelmişti.

Bu ve benzeri sebeplerden ötürü Mekke eşrafı Kâbe'yi yeniden inşa etme kararı aldılar. Bu iş için bütün Mekkelilerden yardımda bulunmalarını talep ettiler. Ancak bu isteklerini ilan ederken söyledikleri sözler gerçekten çok dikkat çekiciydi.

Velid bin Muğire, Mekke halkına şöyle hitap etti:

"Ey Kureyş topluluğu! Beyt'in onarımı için herkes imkanı dahilinde bağışta bulunsun. Fakat bağışlar faiz, kumar, fuhuş ve zorbalıkla elde edilen gelirlerden olmasın. Bu tür kazançlar Beyt'in onarım masrafına bulaştırılmasın. Bağışlarınızı hanımlarınızın mehirlerinden ve babalarınızdan kalan miraslardan yapın. Çünkü sizin kazançlarınız şaibelidir." [2]

Allah Rasûlü bir örtü istedi, örtünün üzerine Haceru'l Esved'i yerleştirdi. Ve her bir kavim örtünün bir ucundan tutmalarını istedi. Bu şekilde Haceru'l Esved elbirliğiyle taşınmış ve yerine konmuş oldu.

Şeytanın insana sağdan yaklaşarak onu kandırmasının en güzel örneği bu olsa gerek! Masiyetlerin kötü olduğunu bilmelerine rağmen nefislerinin hoşuna gittiği için onları yapıyorlar ama aynı zamanda kendilerini rahatlatacak şekilde bazı ameller peşinde koşuyorlar.

Bu çağrıdan sonra Kâbe'nin inşası için herkes elinden geldiği kadarıyla yardımda bulunmaya başladı. Bu sırada Yemen'e inşaat malzemesi taşıyan bir gemi fırtına nedeniyle yolculuğunu yarıda kesmek zorunda kalınca Mekkeliler oradan malzemeleri satın alıp Mekke'ye getirdiler.

Artık işin en zor kısmına gelinmişti. Kâbe'yi yıkmak...

Mekkelilerden hiçbiri böyle bir işe yanaşmıyordu. Kâbe'yi yıktıklarında kendilerinde bir zarar dokunacak diye endişe ediyorlardı. Bu şekilde biraz vakit geçtikten sonra Kâbe'nin onarım işini idare eden Velid bin Muğire: *'Kendisinin yaşlı olduğunu ve bir belaya uğrasa da şu yaştan sonra bir zarar olmayacağını'* söyleyerek yıkıma başladı.

İki gün boyunca Velid'e birşey olmadığını gören Kureyşliler yıkım işine hep birden iştirak etmeye başladılar.

Kâbe yeniden inşa edildiğinde eskisinden daha farklı bir yapı ortaya çıkmıştı. Kâbe'nin alanı daraltılmış, duvarları iki katına çıkmış, üstü kapatılmıştı. Ayrıca kapının girişi birkaç basamakla çıkılacak yükseklikte yapılmıştı. Bunun sebebi olarak sel sularının Kâbe'nin içine girmesini engellemek olarak söyleseler de Allah Rasûlü bunun hikmetini farklı bir şekilde izah etmiştir.

"Ey Aişe! Mekkelilerin Kâbe'nin kapısını niçin yüksekten yaptıklarını biliyor musun? Bunu yapmalarının nedeni istediklerini içeriye almak, istemediklerine de engel olmaktı. Güya bununla da Kâbe'nin şerefini gözetmiş oluyorlardı. Bazen istemedikleri birisi içeriyi girmek istediğinde, onu merdivenden aşağı itiverirlerdi." [3]

2. *İbni Hişam*

3. *Abdurrezzak, El Musannef*

Kâbe'nin inşası sırasında kırılma noktası ise Haceru'l Esved'in taşınması idi. Kâbe'nin inşası için herkes bir şekilde yardımcı olmuş, bu şereften pay alabilmek için çabalamışlardı. Ama Haceru'l Esved taşının yerine konulmasına gelince ipler koptu. Herkes kendi soyunun bu şerefe nail olmasını istiyordu. Bir çözüm bulamayınca sinirler gerildi. Hatta bazıları kan dolu bir kaba parmaklarını daldırıp gerekirse bu uğurda savaşacaklarına dair ant içtiler.

Durumun vahametini gören Mekkenin ileri gelenleri Daru'n Nedve de toplandılar ve şöyle bir karar aldılar:

"Safa tepesi tarafından Kâbe'ye giren ilk kişi her kim olursa olsun onun kararına uyulacak, itiraz edilmeyecekti."

Kararı verenler Kâbe'nin avlusunu gözlerken Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* içeri girdiğini gördüler. Sevinçle:

"Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* *emin birisidir, onun kararına uyulur, onun her türlü kararına razıyız"* dediler.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bunun üzerine bir örtü istedi, örtünün üzerine Haceru'l Esved'i yerleştirdi. Ve her bir kavim örtünün bir ucundan tutmalarını istedi. Bu şekilde Haceru'l Esved elbirliğiyle taşınmış ve yerine konmuş oldu.

Mekkelileri büyük bir savaştan kurtaran sadece Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* pratik çözümü değildi. Aksine bunun öncesinde Mekke ehline kendini El-Emin olarak kabul ettirmesiydi.

Kendi toplumlarının karşısına davetçi olarak çıkan her bir Müslüman *'emin'* sıfatını üzerinde taşımakla yükümlüdür. Çünkü anlattığımız din, insanların hoşuna gitmeyecek emirler ve yasaklarla doludur. O yüzden bu çağrıdan yüz çevirmek için çeşitli mazeretler arayacaklardır. En önemli mazeret alanı ise davetçinin kişiliğidir. Anlatıcı posizyonunda olan kişiyi eleştirerek, anlatılan şeyin değerini düşürmeye çalışmak ya da akıllarda soru işaretlerine yol açmak bahaneciler için vazgeçilmez bir yöntemdir.

El-Emin olan bir Peygambere dahi inanmamak için *'uyduruyor'* denilebiliyorsa, emin sıfatının yanından bile geçmeyen davetçilere acaba neler söylenir...

Davetçiler sözlerinin karşı tarafta etkili olabilmesinin yolunun emin sıfatını kuşanmaktan geçtiğini anladıktan sonra bu hususta yapılması gerekenleri araştırmalı ve adım atmalıdırlar. Peygamberlerin hayatlarının her bir karesi, onların güzide ashabının yaşantıları bu sıfatın yansımaları ile doludur. O hayatlar okunmalı ve gerekli dersler çıkartılmalıdır.

Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

MURAT GÜÇ | muratguc@tevhiddergisi.com

Havaric/Haricilerin İtikadları -6-

Hariciler amel etmeyi, hüküm kapsamına dahil ettiler. Bu şekilde 'Amel etme de hükümdür' diyerek ayete yorum yapıldı. Manaları açık olan ayetlere tevil ve yorum yapılabilmesi için elimizde başka delillerin olması gerekir. Maide suresi 44. ayete getirilen 'amel etmeme' yorumunu destekleyen hiçbir delil yoktur.

Murtekibu'l Kebira Meselesinde Haricilerin İtikadı

Murtekibu'l Kebira meselesinden kastedilen, büyük günah (küfür olmayan masiyetleri) işleyenlerin günahlarından dolayı tekfir edilmeleridir.

Haricilerin büyük günah sebebi ile insanları tekfir etmelerinin temelinde *'İmanın Tanımı'* meselesindeki inançları yatmaktadır. Hariciler, ameller arasında ayrım yapmadan hepsini imanın aslından kabul ederler. Bu asıldan dolayı Haricilerin bütün kolları olmasa da umumu, büyük günah işleyenlerin kafir olduklarına itikad etmişlerdir. Fakat günahtan dolayı tekfir etmelerinin sebepleri net olarak bilinememiştir. Çünkü her bir taife tekfir sebeplerini farklı nedenlerle açıklamışlardır:

- Mekramiyye fırkası, büyük günah işleyen bir insan, hakkıyla Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* tanımamış ve Allah'a *subhanehu ve teâlâ* karşı cahil olmuştur.

"Allah'ın kadrini, hakkıyla takdir etmediler/bilmediler." [1]

Günah işleyen bir insan Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kendi üzerindeki hakkını, hakkıyla takdir etmemiştir. Bu, insanın Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* zatı hakkındaki cehaletinden kaynaklıdır. Allah'ın zatı hakkında cehalet, küfürdür. Bundan dolayı Haricilerin bu kolu tuhaf olan bir sebeple büyük günahtan dolayı insanları tekfir ederler.

- Ezarika fırkası[2], büyük günah işleyenler, büyük günahlarından dolayı tekfir edilir. Taifeler

1. *6/En'am, 91*
2. *Hariciler arasında en kabalık ve güçlü olan fırkadır.*

arasında murtekibu'l kebira konusunda en net duran taife Ezarika fırkasıdır.

- Necadat fırkası, firak alimleri murtekibu'l kebira meselesinde bu fırkaya iki görüş nispet etmişlerdir.

1. Bağdadi ve bazı firak alimlerinin onlara nispet ettiği görüşte, Necadat fırkası, insanları büyük günahla tekfir ederken, onları Muvafık/kendilerinden olan ve Muhalif/kendilerinden olmayan olarak iki kısma ayırmıştır. Büyük günahı işleyen kişi, kendilerinden olan biri ise onu tekfir etmemişler; kendilerinden olmayanları ise büyük günahtan dolayı tekfir etmişlerdir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* en doğrusunu bilmekle beraber, Necadat fırkasının büyük günah sebebi ile insanları tekfir etmediğidir. Sahih olan Necadat'ın murtekibu'l kebiradan daha ziyade, insanları kendilerinden olması ve olmamasına göre tekfir etmeleridir. Çünkü Necadat, her halde Harici olsalar dahi kendilerinden olmayan insanları tekfir ederler.

2. Necadat'tan nakledilen ikinci görüşe göre, günah işleyen her insanı değil, günahında ısrar edenleri tekfir etmişlerdir.

- Sufriyye fırkası, günah işleyen insan şeytana itaat etmiştir. Bu da insanın şeytana ibadet etmesidir, demişlerdir.

- *"Ey Âdemoğulları, Ben size and vermedim mi ki: Şeytana ibadet etmeyin, çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır."* [3]

Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* başkasına ibadet eden kafir olmuştur. Sufriyye buradan yola çıkarak, şeytana yapılan her itaati, ona ibadet kabul ederek, her günah işleyeni tekfir etmiştir.

- İbadiyye fırkasına göre büyük günah işleyen insanlar *'nimet küfrüyle'* kafir olur. Yani onlar bunu, küçük küfür olan, dinden çıkarmayan ama insana yergiyi gerektiren bir amel kabul ederler. Bundan dolayı murtekibu'l kebirayı tekfir etmezler.

İbadiyye fırkası gerekçe olarak şunu öne sürer; büyük günah işleyen, *'La ilahe illallah'* demesinden dolayı muvahhiddir. Fakat küfür olan amelleri (büyük günah) yapmaları sebebiyle nimete karşı kafir olmuştur.

İbadiyye fırkası her ne kadar murtekibu'l kebirayı tekfir etmese de ahirette ebedî ateşte kalacağına inanır. Allah *subhanehu ve teâlâ* birini ateşe sokmamışsa oradan çıkarmaz. Murtekibu'l kebira da günahı nedeniyle ahirette ebedî olarak cehennemde kalacaktır, derler.

Murtekibu'l Kebira/Büyük Günah Sebebi ile Tekfirin Delilleri

Hariciler büyük günah işleyenleri tekfir ederken kendilerine bir takım nasları delil almışlardır. Haricilerin bu konudaki delillerine bakacak olursak:

Birinci Delil

Murtekibu'l Kebira meselesinde Haricilerin en çok bayraklaştırdıkları delilleri Maide suresi 44. ayettir:

"Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir."

Said bin Cübeyr *radıyallahu anh* diyor ki: *'Hariciler, "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir." ile "Onlara Rabblerinin ayetlerinden hiçbir ayet gelmez ki ondan yüz çevirmesinler."* [4] *bu iki ayeti beraber delil alarak murtekibu'l kebirayı tekfir ederler. Dediler ki, kim günah işlerse Allah'ın indirdikleri ile hükmetmemiştir. Çünkü Allah kitabını içki, zina vb. günahların yapılmamasını hükmederek indirmiştir. Bunları yapanlar, Allah'ın indirdikleriyle hükmetmemiş ve Allah'ın emirlerinden sapmıştır. Ki Allah'ın hükmünden ancak kafir olanlar saparlar.'*

Ebu Hayyan *rahimehullah* kendi tefsirinde şöyle der; *'Hariciler bu ayet ile Allah'a her isyan edenin kafir olduğuna ulaştılar.'*

İmam Kurtubi *rahimehullah*, Maide suresi 44. ayetin tefsirinde: *'Hariciler bu ayet ile her muznibin/zani-*

3. 36/Yasin, 60

4. 6/En'am, 4

nin, her zem ve günah işleyenin kafir olduklarına inandılar' der.

Haricilerin kendilerine delil aldıkları Maide suresi 44. ayet, mana yönünden çok sarihtir. O da Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenin kim olursa olsun kafir olacağıdır. Fakat Haricilerin saptıkları nokta, kendilerine delil aldıkları konudur. Dikkat edilirse Hariciler bu ayete *'Allah'ın indirdikleriyle amel etmeyenler kafirlerin ta kendileridir.'* yorumunu getirdiler. Doğal olarak her günah işleyen, Allah'ın indirdiği hükümlerle amel etmediği için onların yanında kafir olmuştur.

Hariciler, bu ayetin hükmünde sapmış ve yanlış bir delillendirme yapmıştır. Bunu maddeler halinde şöyle açıklayabiliriz:

Hariciler amel etmeyi, hüküm kapsamına dahil ettiler. Bu şekilde *'Amel etme de hükümdür'* diyerek ayete yorum yapıldı. Manaları açık olan ayetlere tevil ve yorum yapılabilmesi için elimizde başka delillerin olması gerekir. Maide suresi 44. ayete getirilen *'amel etmeme'* yorumunu destekleyen hiçbir delil yoktur.

Kuran'ın açıklayıcısı olan sünnete bakıldığında Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, kendi zamanında büyük günah işleyen insanlara gerekli olan cezaları uygulamasına rağmen, onlara mürted muamelesi yapmamıştır. Zina yapanlar recm edildiğinde cenaze namazlarını kıldırmış ve onları Müslümanların mezarlıklarına defnetmelerini emretmiştir.

Bununla beraber hem Kitap'ta hem de Sünnet'te büyük günah işleyen insanların Müslüman olduklarına dair yüzlerce nas mevcuttur. Naslara bakıldığında anlamaktayız ki, ne Allah subhanehu ve teâlâ ne de Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem hiçbir şekilde amel kelimesini, hüküm kelimesinin kapsamına sokmamıştır.

Lugat olarak bakıldığında, hüküm kelimesi lafız itibari ile amele delalet etmez.

Maide suresi 44. ayetin nüzul sebebine bakılırsa, Yahudiler recm ayetiyle amel etmekten ziyade var olan bu hükmü, herkesin uygulamak zorunda olduğu başka bir teşri/kanun ile değiştirmelerinden dolayı Allah bu ayeti indirmiştir.

Ayetin siyak ve sibakı da, amelin; hüküm kapsamına dahil olmadığını gösterir.

İkinci Delil

Allah subhanehu ve teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Biz, onlara küfürlerinden dolayı bu cezayı verdik. Biz, kafirden başkasına ceza vermeyiz." [5]

Hariciler bu ayete dayanarak demişler ki, Allah subhanehu ve teâlâ ayette *"Biz, kafirden başkasına ceza vermeyiz."* demiştir. Onun için her günah işleyen insan, her cezayı hak eden; beraberinde kafir ismini alır.

Haricilerin yanında, Allah subhanehu ve teâlâ hangi günaha ceza vadetmişse mutlaka onu yerine getirmek zorundadır. Allah, içki içen ateşe girecek demişse onu ateşe sokmak zorundadır.

Haricilerin yanında, Allah hangi günaha ceza vadetmişse mutlaka onu yerine getirmek zorundadır. Allah, içki içen ateşe girecek demişse onu ateşe sokmak zorundadır.

Ehli Sünnet'in yanında, Allah'ın subhanehu ve teâlâ Müslümanlara vadettiği faziletin fazlasını vermesi O'nun keremindendir. Aynı şekilde insanlara ceza olarak vadettiklerini affetmesi de O'nun subhanehu ve teâlâ sonsuz keremindendir. Ve bu, O'nun subhanehu ve teâlâ isim ve sıfatlarının gereğidir.

Üçüncü Delil

Allah subhanehu ve teâlâ şöyle buyurur:

"O gün bazı yüzler aydınlanır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara: 'İmanınızdan sonra küfre mi girdiniz? Öyle ise küfre girmenize karşılık azabı tadın' denilir." [6]

Hariciler bu ve bu mealde olan ayetleri delil alarak derler ki; büyük günah işleyen, fıskından dolayı fasık ismini alır. Fasık olanlar, ahirette yüzü aydınlananlar değil kararanların sınıfına dahildir. O zaman ahirette yüzü kararan herkes, ayetteki *'İmanınızdan sonra küfre mi girdiniz?'* hitabına muhataptır. Allah'ın insanların yüzünü karartması küfürlerinden dolayıdır. Fasık olanların yüzünün kararması, işledikleri günahların küfür olduğunu gösterir.

---

5. 34/Sebe, 17
6. 3/Âl-i İmran, 106

Ayrıca bazı hadislerin zahirinde günahların imanı nefyettiği varid olmuştur. Hariciler bu manadaki hadislere dayanarak; günahların, imanın aslını nefyettiğini ileri sürmüşlerdir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Bir kimse zina yaptığı zaman mümin olarak zina yapmaz. Hırsız çaldığı sırada mümin olarak hırsızlık yapmaz. İçki içtiği zaman mümin olarak içki içmez." [7]

Bu hadisin zahiri, sarih olarak Haricilerin mezheplerini desteklemektedir. Bundan dolayı Hariciler en çok bu hadisi delil alırlar. Çünkü Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bu hadiste büyük günah işleyen insanlardan iman ismini nefyetmiştir.

Bu delillerin bu şekilde zahiri üzere anlaşılması doğru değildir. Ehli Sünnet'in yanında, Şâri herhangi bir amele küfür ismini nispet etmişse veya yapandan iman ismini nefyetmişse; asıl olanın hakiki anlamda ele alınmasıdır. Yani o ameli yapanın küfre girmesidir. Fakat başka bir delil gelir, bu naslardan kastedilenin büyük küfür olmadığını veya kâmil imanı nefyetmek olduğunu ifade ederse, o zaman nasların zahir hükümlerinden sarf edilmesi gerekir.

Bu hadislerde Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* muradı, büyük günah işleyenlerden iman ismini nefyetmek değildir. Kastedilen, bu insanların kâmil anlamda mümin olmadıklarıdır. Bu minvaldeki hadislerin zahirî anlamda anlaşılmamasını gerekli kılacak birden fazla nas ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* uygulaması varid olmuştur.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurmuştur:

"Müminlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup düzeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa, artık tecavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah, adil olanları sever." [8]

Sahabe diyor ki:

"Rasûlullah zamanında 'Hımar' lakabında bir adam vardı. Rasûlullah bu adama içki suçuyla had uygulamıştı. Yine bir gün içki içtiği için Rasûlullah'a

getirildi. Rasûlullah o adama sopa vurulmasını emretti. Cemaatten birisi: 'Allah'ım şu adama lanet et. Ne kadar da çok Rasûlullah'a getiriliyor' Rasûlullah: 'Ona lanet etmeyin. Allah'a yemin ederim ki, onun hakkında bildiğim tek şey Allah'ı ve Rasûlü'nü sevmesidir." [9] dedi.

Bu rivayette Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* içki içen adama mümin muamelesi yapmıştır.

"Cuheyne kabilesinden zina ederek gebe kalmış bir kadın Rasûlullah'ın huzuruna geldi ve: 'Ya Rasûlullah! Cezayı gerektiren bir suç işledim, cezamı ver.' dedi. Bunun üzerine Peygamber, kadının velisini çağırttı ona: 'Bu kadına iyi davran, doğum yapınca bana getir' buyurdu. Adam Rasûlullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem *emrettiğini yaptı, kadın doğurup Peygamber'e getirilince kadının elbisesinin sıkıca bağlanmasını emretti ve Peygamber'in emriyle kadın taşlandı. Peygamberimiz de cenaze namazını kıldı. Bunun üzerine Ömer 'Ya Rasûlullah zina etmiş bir kadının namazını mı kılıyorsun?' deyince Peygamberimiz şöyle cevap verdi: 'O kadın öyle bir tevbe etmiştir ki, onun tevbesi Medine halkından yetmiş kişiye dağıtılsaydı hepsine bol bol yeterdi. Sen Allah'ın rızasını kazanmak için can vermekten daha iyi bir şey biliyor musun?' "* [10]

Bu rivayette Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* zina yapan kadına recmi uygulamış, bizzat kendisi cenaze namazını kılmış ve Müslümanların mezarlığına gömülmesini emretmiştir.

Yine Rasûlullah mürted olanları öldürürken, hırsızlık yapanların sadece ellerini kesmiştir. O zaman bu hadislerden kastedilen büyük günahlarla insanın küfre girmesi değildir. Sadece kâmil imanın insandan gitmesidir. Şayet Haricilerin anladığı şekilde olmuş olsaydı, Rasûlullah'ın *sal-*

"O gün bazı yüzler aydınlanır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara: 'İmanınızdan sonra küfre mi girdiniz? Öyle ise küfre girmenize karşılık azabı tadın' denilir."

7. *Buhari, Müslim*
8. *49/Hucurat, 9*

9. *Buhari*
10. *Müslim*

lallahu aleyhi ve sellem hırsızlık yapanı da mürted olarak öldürmesi gerekirdi.

İmamet Meselesinde Haricilerin İnançları

İmamet, sadece Haricilerin değil bütün fırkaların Ehli Sünnet'ten ayrıldıkları en önemli meseledir. Fırkalar arasında bu meseleyi en çok öne çıkaran ve bayraklaştıran fırka, Haricilerdir.

Ehli Sünnet'in inancına göre imamet konusu, özet olarak şöyledir; Müslümanların başında mutlaka sözü dinlenen ve kendisine itaat edilen bir imam olmalıdır. Eğer bu imam, İmam-u Âmm/bütün ümmetin imamı ise, Kureyşli olması gerekir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* imamet için şöyle der:

"Hilafet Kureyş'tedir. Kada Ensar'dadır. Ezan Habeşlilerdedir. Emanet Yemen'dedir." [11]

Evla olan imamın, abid, muttaki ve alim olmasıdır. Fakat bu olmadığı zaman fasık biri için de imamet sahihtir.

Hariciler de kendi aralarında imamet meselesinde farklı düşünmüşlerdir. Bazıları, Müslümanların başında bir imamın olmasının şart olmadığını söylemişler. *'Çünkü imam, Müslümanların arasındaki problemleri çözmek ve aralarında fazileti icra etmek için vardır. Şayet Müslümanlar kendi aralarında bunu icra edebiliyorlarsa imamın olmasına gerek yoktur.'* demişler.

Haricilerin umumu ise, imamın gerekliliğine inanmışlardır. Fakat onların yanında birinin imam olması için bazı şartlar aramışlardır. Haricilerin imamet konusunda getirdikleri şartlar;

11. Tirmizi

İmamın kafir olmamasıdır. Bu şart, Ehli Sünnet'in imamet konusunda getirdiği şartlardan bir tanesidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurmaktadır::

"Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de itaat edin." [12]

Başka bir ayette ise:

"Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez." [13] denilmektedir.

Bu delilerden dolayı müminler, kafirleri emir ve vali tayin edemezler. Hariciler bu şart ile Ehli Sünnet'e muvafakat etmiştir. Fakat büyük günahı işleyenleri tekfir ederek Ehli Sünnet'e muhalefet etmiştir. Doğal olarak mezheplerinin lazımı gereği, imamın masum olması lazımdır. Yani günah işlememesi gerekir.

İmam-u Âmm'ın Kureyş' ten olması şart değildir. Haricilerin bu şartı kabul etmemeleri onların kavmiyetçiliğinden kaynaklanmaktadır. Çünkü Haricilerin geneli Rabia kabilesine mensuptur. İslam'dan önce Rabia ve Kureyş kabileleri arasında husumet vardı. Bu husumetin sebebi ise, Kureyş'in sair Arap kabilelerine karşı hem dinî hem de stratejik birtakım üstünlüklerinin olmasıdır. İslam geldikten sonra hem Peygamberliğin hem de halifeliğin Kureyş'te kalması, var olan husumeti daha arttırmıştır. Bundan dolayı Hariciler *'imametin Kureyş'ten olma'* şartını kabul etmezler. Onlara göre herhangi bir Müslüman imam olabilir.

İmamın, abid olması gerekir. Haricilerin yanında, takva imanın kendisidir. Abidlik takvaya denk geldiği için imam, zahid ve ibadetlerini yerine getiren biri olmalıdır.

Haricilerin imametin sahih olması için getirdikleri şartlar hakkında şunun bilinmesi gerekir; bu şartların hepsi Haricilerin bedevilikleriyle alakalıdır. Bu şarta uygun olan bir imam kontrole ve yönlendirilmeye müsaittir. Bundan dolayı Hariciler başlarında bir imamın olmasından ziyade, kontrol edebilecekleri bir kukla peşindeler. Çünkü çoğu zaman bu şartlara kendileri uymamışlar, imama isyan etmişlerdir. Bu da Haricilerin kendi şartlarında samimi olmadıklarını göstermektedir.

12. 4/Nisa, 59
13. 4/Nisa, 141

muratmuslihan@tevhiddergisi.com

MURAT MÜSLİHAN

Kavaidu'l Erba'

-9- Dördüncü Kaide

Şirk, her geçen gün daha fazlalaşmaktadır. Ondan dolayı cahiliye döneminin şirklerini iyi bildiğimiz gibi, kendi dönemimizdeki şirkleri de iyi bileceğiz. Eğer kendi zamanımızdaki şirkleri bilmezsek farkında olmadan ona düşebiliriz. Öğrenmeliyiz ki ondan sakınabilelim.

Allah'a hamd, Rasûlüne salât ve selam olsun.

Metin

Şüphesiz günümüz müşriklerinin şirki, önceki müşriklerin şirkinden daha şiddetlidir. Çünkü önceki müşrikler rahatlıkta Allah'a şirk koşuyor, zorluk zamanlarında ise sadece Allah'a yöneliyorlardı. Günümüz müşriklerinin şirki ise süreklidir. Onlar hem rahatlık, hem de zorluk halinde Allah'a şirk koşuyorlar.

Bunun delili Allah'ın subhanehu ve teâlâ şu sözüdür:

"Gemiye bindikleri zaman dini Allah'a has kılarak O'na dua ederler. Onları kurtarıp karaya çıkardığı zaman ise bir de bakarsın ki, Allah'a ortak koşuyorlar." [1]

Allah en doğrusunu bilendir. Rasûlullah'a, ailesine ve ashabına salât ve selam olsun.

1. *29/Ankebut, 65*

Şerh

Bu kaidenin güzel anlaşılması için şunu bilmemiz gerekir; Hayır üzere kalabilmek için şerri; tevhid üzere kalabilmek için şirki; İslam üzere kalabilmek için cahiliyeyi ve sünnet üzere kalabilmek için bidatı iyi bilmek gerekir.

İslam'ı ve güzelliklerini öğrendiğimiz gibi cahiliyeyi ve özeliklerini de öğrenmek zorunludur. Çünkü cahiliyeyi tanımayan, farkında olmadan cahiliyenin tuzaklarına düşebilir. Huzeyfe *radıyallahu anh* şerre bulaşmamak için, Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* sürekli şerden sorardı.

Huzeyfe *radıyallahu anh* anlatıyor:

"İnsanlar Rasûlullah'a hayırdan sorardı. Ben ise, bana da bulaşabilir korkusuyla, hep şerden sorardım." [2]

2. *Buhari, Müslim*

Şerri öğrenmemizdeki gaye, şerden kaçınmaktır. Bu tıpkı şunun gibidir: Bir yolculuğa çıkacağımız zaman yol ile ilgili olumlu-olumsuz tüm bilgileri elde etmeye çalışıyor ve öğreniyoruz. Olumsuz şeyleri sorup öğrenmemizdeki gaye ona bulaşmak için değil bilakis tedbirimizi almak içindir.

Şairin biri şöyle der;

'Şerri, şer olduğu için değil ondan sakınmak için öğrendim. Şerri hayırdan ayıramayan ona düşer.'

Allah *subhanehu ve teâlâ* birçok ayette Kur'an-ı Kerim'i *'Apaçık bir şekilde indirdiğini'* buyurmuştur. Peki, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bu kitabı apaçık olarak indirmesinin sebebi, hikmeti nedir? En'am suresinde Allah *subhanehu ve teâlâ* bunun hikmetini bize şöyle anlatıyor:

"Günahkârların yolu açıkça belli olsun diye ayetlerimizi, işte böyle, ayrıntılı biçimde anlatıyoruz." [3]

Allah *subhanehu ve teâlâ* günahkârların yolu belli olsun diye ayetlerini apaçık indirmiştir. Çünkü mücrimlerle muttakilerin birbirlerinden ayrılabilmeleri için, her iki yolun da net olarak bilinmesi gerekir. Allah *subhanehu ve teâlâ* mücrimlerin yolunu, mücrim olalım diye bize anlatmıyor. Bilakis onu bilip, ondan sakınalım diye anlatıyor.

Ömer *radıyallahu anh* şöyle der;

'İslam'da cahiliyeyi bilmeyenler yetiştiğinde, İslam'ın bağları tane tane kopar.'

Ömer'in *radıyallahu anh* bu sözü ile anlatmak istediği şudur; Biz cahiliyeyi ve zararlarını gördük. Ardından ise İslam'ı ve güzelliklerini gördük. İslam'ın güzelliklerini öğrendikten sonra bir daha asla cahiliyenin İslam'a bulaşmasına müsade etmeyiz. Fakat cahiliyeyi görmemiş, tanımamış olan birisi, cahiliyenin zararlarını tam anlamıyla bilmediği için İslam'a bir bidat, bir şirk bulaştığında pek fazla önemsemez. Önemsemediği için de İslam'ın bağlarının tane tane kopmaya başladığını dahi fark etmez.

İbni Teymiye *rahimehullah* Ömer'in *radıyallahu anh* bu sözünü açıklarken şöyle diyor; *'Maruf üzere yetişmiş birisinin münkeri ve münkerin tehlikesini anlaması mümkün değildir.'* Sürekli iyilik üzere yetişmiş birisi ya münkeri hiç tanımaz, ya da münkeri ismen tanısa da zararlarını tam anlamıyla idrak edemez. Kendisi sürekli iyiliği düşündüğü için başkalarını da kendisi gibi zanneder. Tabi herkes kendisi gibi iyiliği düşünmediği için de sürekli kandırılır.

Cahiliyeyi tanımamız gerekir dediğimizde amacımız ona bulaşmak, cahiliyede olan kötü şeyleri işlemek değildir. Bazıları Ömer'in *radıyallahu anh* bu sözüne yapışarak; *'Cahiliyeyi yaşamak güzel bir şeydir. İnsana tecrübe kazandırır.'* gibi birtakım sözler söylüyorlar. Bu doğru değildir. Bilakis cahiliyeyi yaşamamak, şirke, küfre ve bidatlara bulaşmamış olmak sahabenin yanında çok büyük bir mertebeydi.

Sahabenin yanında cahiliyeyi yaşamamış olmak, şirke, küfre ve bidatlara bulaşmamış olmak sorgusuz sualsiz cennete girme sebebidir.

Bir gün Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*: *" 'Ümmetimden yetmiş bin kişi sorgusuz sualsiz cennete girecektir' dedi. Sahabe bunların kim olacağı konusunda kendi aralarında konuşurken tahminleri şu oldu: 'Bizler şirk ortamında doğduk. Sonradan Allah ve Rasûlü'ne iman ettik. Onlar olsa olsa bizim çocuklarımız ve torunlarımızdır.' "* [4] dediler.

Demek ki sahabenin yanında cahiliyeyi yaşamamış olmak, şirke, küfre ve bidatlara bulaşmamış olmak sorgusuz sualsiz cennete girme sebebidir.

Allah ve Rasûlü yaşanan bazı şeyleri cahiliyeye bağlamıştır. Sahabelere *'Bu cahiliyedir'* veya *'Bu cahiliyenin âdetlerindendir'* denildiğinde, onun zararlarını bildikleri veya tahmin ettikleri için hemen ondan sakınıyorlardı.

Allah *subhanehu ve teâlâ* normalde Kur'an-ı Kerim'de hâkimiyet yetkisinin kendisine ait olduğunu, kendi hükümleriyle hükmetmeyenlerin kafirler olduğunu beyan etmiştir. Bununla birlikte konunun daha iyi anlaşılması için Allah *subhanehu ve teâlâ* kendi hükümlerinin dışındaki bütün hükümleri cahiliyeye bağlamıştır.

3. 6/En'am, 55

4. Buhari

"Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanan bir toplum için, kimin hükmü Allah'ınkinden daha güzeldir?" [5]

Uhud savaşında bazı insanlar *'Şayet Medine'de savunma yapsaydık öldürülmez ve müşriklere yenilmezdik. Gençlerin aklına uyduk başımıza bunlar geldi'* gibi birtakım sözler söylediler. Bu itikad, kader inancına aykırı bir itikaddır. Allah *subhanehu ve teâlâ* onların bu düşüncelerinin yanlış olduğuna cevap verdi. Ardından bunu cahiliyeye bağlayarak bu tür düşüncelerin İslam'da yerinin olmadığını, bunların tamamen cahiliyenin âdetlerinden olduğunu belirtti. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize içinizden bir kısmını örtüp bürüyen bir güven, bir uyku indirdi. Bir kısmınız da kendi canlarının kaygısına düşmüştü. Allah'a karşı cahiliye zannı gibi gerçek dışı zanda bulunuyorlar; 'Bu işte bizim hiçbir dahlimiz yok' diyorlardı. De ki: 'Bütün iş, Allah'ındır.' Onlar sana açıklayamadıklarını içlerinde saklıyorlar ve diyorlar ki: 'Bu konuda bizim elimizde bir şey olsaydı, burada öldürülmezdik.' De ki: 'Evlerinizde dahi olsaydınız, üzerlerine öldürülmesi yazılmış bulunanlar mutlaka yatacakları (öldürülecekleri) yerlere çıkıp gideceklerdi. Allah, bunu göğüslerinizdekini denemek, kalplerinizdekini arındırmak için yaptı. Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir.' " [6]

"Ensar ile muhacir savaşmak için karşı karşıya geldiler. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onlara müdahale etti ve yaptıklarını cahiliyeye bağlayarak şöyle dedi: 'Ey Müslümanlar topluluğu! Allah'tan korkun! Ben aranızda olduğum halde cahiliye davası mı güdüyorsunuz? Halbuki Allah subhanehu ve teâlâ sizi İslam'a iletmiş, sizi onunla şereflendirmiştir. Cahiliye ile olan ilişkilerinizi İslam'la kesmiş, sizi küfürden kurtarmış ve İslam ile aranızı bulmuştur. Bütün bunlardan sonra da yine kafirler olarak eski durumunuza mı dönüyorsunuz?' " [7]

"Ebu Zer radıyallahuanh bir sahabeyi 'Ey siyah kadının oğlu' diyerek kınayınca Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem onu kınadı ve yaptığını cahiliyeye bağladı: 'Onu annesinden dolayı mı kınadın? Şüphesiz sen, kendisinde cahiliye olan birisin.' " [8]

Hudeybiye anlaşması sonrasında Allah *subhanehu ve teâlâ* şu ayetleri indirdi:

"O zaman inkâr edenler, kalplerine taassubu, cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah da elçisine ve müminlere sükûnet ve güvenini indirdi, onların takva sözünü tutmalarını sağladı. Zaten onlar buna layık ve ehil kimselerdi. Allah her şeyi bilendir." [9]

Burada Allah *subhanehu ve teâlâ* Müslümanlara şunu öğretti; İslam'ın dışında insanları bir araya getiren her türlü fikir ve ideoloji, cahiliyedir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Ümmetimde dört şey vardır ki, cahiliye işlerindendir, bunları terk etmeyeceklerdir. Bunlar; Haseble (yani ırk ve kabile üstünlüğüyle) övünme, nesebi yani soyu sebebiyle insanları kötüleme, yıldızlardan yağmur bekleme, (ölenin ardından) matem ve ağıt yakma!" [10]

Şeyhin *rahimehullah* bu kaide ile bize anlatmak istediği şudur; Şirk, her geçen gün daha fazlalaşmaktadır. Ondan dolayı cahiliye döneminin şirklerini iyi bildiğimiz gibi, kendi dönemimizdeki şirkleri de iyi bileceğiz. Eğer kendi zamanımızdaki şirkleri bilmezsek farkında olmadan ona düşebiliriz. Öğrenmeliyiz ki ondan sakınabilelim.

Neden zaman Geçtikçe Şer Daha Fazlalaşıyor?

Hadislerde Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* her gelen zamanın öncekinden daha kötü olacağını bildiriyor.

"Siz Rabbinize kavuşuncaya dek gelebilecek her bir zaman, öncekine göre daha şerli ve kötü olacaktır." [11]

Allah *subhanehu ve teâlâ* insanı hanif olarak, İslam fıtratı üzerine yaratmıştır.

"Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanan bir toplum için, kimin hükmü Allah'ınkinden daha güzeldir?"

5. *5/Maide, 50*
6. *3/Âl-i İmran, 154*
7. *Müslim*
8. *Buhari*
9. *48/Fetih, 26*
10. *Müslim*
11. *Tirmizi*

"Kullarıma verdiğim her mal helaldir. Ben kullarımı Hanif (şirk koşmayan) olarak yarattım, fakat şeytanlar gelip onları dinlerinden uzaklaştırdı ve onlara helal kıldığım şeyleri haram kılmıştır." [12]

"Dünyaya gelen her çocuk fıtrat üzere doğar. Sonra anne ve babası onu Yahudileştirir, Hıristiyanlaştırır veya Mecusileştirir." [13]

Allah *subhanehu ve teâlâ* insanları hanif olarak yaratmış. Sonradan şeytanlar insana musallat olarak onun temiz fıtratını küfür, şirk ve haramlarla bozdular. Şeytan, her geçen gün daha fazla tecrübe kazanıyor. Tecrübe kazandıkça da insanları daha rahat kandırıp saptırabiliyor. Şeytan ilk dönemlerdeki tecrübesiyle Mekkeli müşriklere sadece rahatlık halinde şirk koşturabilmişti. Onlara yaklaşıp; *'Siz günahkâr insanlarsınız. Allah'a dua ederken salih kişileri kendinize aracı kılın.'* diyerek, batıl kıyası onlara öğretti. Onlar da bu tuzağa düşüp, rahatlık halinde Allah'a *subhanehu ve teâlâ* şirk koştular. Fakat sıkıntıya düştüklerinde fıtrat devreye girdiği için, sadece Allah'a *subhanehu ve teâlâ* dua ediyor ve O'na *subhanehu ve teâlâ* hiçbir şeyi şirk koşmuyorlardı.

Şeytan her geçen gün daha fazla tecrübe kazandığı için her gelen dönem öncekinden daha şerli oluyor. Günümüz cahiliyesi maalesef bundan nasibini birçok yönden almış, eski cahiliyeden daha kötü ve daha şerli hale gelmiştir.

Şeytan her geçen gün daha fazla tecrübe kazandığı için her gelen dönem öncekinden daha şerli oluyor. Günümüz cahiliyesi maalesef bundan nasibini birçok yönden almış, eski cahiliyeden daha kötü ve daha şerli hale gelmiştir. Günümüz cahiliyesinin eskiden daha kötü olduğuna dair şu örnekleri verebiliriz;

1. Dua anlayışı

Mekkeli müşrikler rahatlık esnasında putlara, sıkıntıya düştüklerinde ise Allah'a *subhanehu ve teâlâ* dua ediyorlardı. Kur'an-ı Kerim onların bu durumunu bize şöyle anlatıyor:

"İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktayken bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara bizi hiç çağırmamış gibi döner gider. İşte, ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir." [14]

"O, sizi karada ve denizde gezdirip dolaştırandır. Öyle ki gemilerle denize açıldığınız ve gemilerinizin içindekilerle birlikte uygun bir rüzgârla seyrettiği, yolcuların da bununla sevindikleri bir sırada ona şiddetli bir fırtına gelip çatar ve her taraftan dalgalar onlara hücum eder de çepeçevre kuşatıldıklarını (batıp boğulacaklarını) anlayınca dini Allah'a has kılarak 'Andolsun, eğer bizi bundan kurtarırsan, mutlaka şükredenlerden olacağız' diye Allah'a yalvarırlar. Fakat onları kurtarınca, bir de bakarsın ki yeryüzünde haksız yere taşkınlık yapıyorlar. Ey İnsanlar! Sizin taşkınlığınız, sırf kendi aleyhinizedir. (Bununla) sadece dünya hayatının yararını elde edersiniz. Sonunda dönüşünüz Bize'dir. (Biz de) bütün yaptıklarınızı size haber vereceğiz." [15]

Günümüzdeki müşrikler ise hem rahatlık hem de zorluk esnasında şeyhlere, evliyalara dua ediyor ve onlardan yardım istiyorlar.

Onlardan biri şöyle diyor; *'Saadatların himmeti olmadan adımımızı bile atamayız.'*

Başka birisi ise şöyle diyor; *'Karşıdan karşıya geçerken 'Medet ya Abdulkadir Geylani!' demeden geçemem.'*

2. Hüküm anlayışı

Mekkeli müşrikler kendi aralarında Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kanunları ile hükmetmiyorlardı. Hayatlarının genelinde İbrahim'den *aleyhisselam* kaldığına inandıkları batıl dine göre hareket ediyorlardı. Ekstradan bir durum olduğunda ise kendi aralarında bir araya gelerek, o konu ile ilgili bir hüküm veriyorlardı. Yani düzenli bir hüküm anlayışları yoktu.

Günümüzde ise anayasada neredeyse her konuyla ilgili birtakım hükümler belirlenmiştir. Ticaret, sosyal hayat, suçlar ve cezalar ile ilgili anayasada birtakım kanunlar var. Günümüzdeki müşrikler hayatın her alanına müdahale ediyor ve her şeye kendi kanunlarını tatbik ediyorlar.

Mekkeli müşrikler verdikleri hükümleri anayasa haline getirmiyorlardı. Bir olay olduğunda bir araya gelip hüküm veriyorlardı. İki yıl sonra aynı olay olduğunda *'Biz daha önceden bununla ilgili bir hüküm vermiştik aynısını uygulayalım'* demi-

12. Müslim
13. Buhari
14. 10/Yunus, 12
15. 10/Yunus, 22-23

yorlardı. Tekrardan bir araya gelip onun ile ilgili yeni bir hüküm ortaya atıyorlardı.

Günümüzdeki müşrikler ise belirledikleri kanunları anayasa haline getiriyorlar. Bu kanunlara muhalefet edenleri cezalandırıyor ve hatta onlarla savaşıyorlar.

3. Rububiyet tevhidi anlayışı

Mekkeli müşrikler; yaratanın, rızık verenin, yağmuru yağdıranın, kâinatın işlerini düzenleyenin Allah *subhanehu ve teâlâ* olduğuna inanıyorlardı. Rububiyet tevhidinin hepsini olmasa da birçok esasını kabul ediyorlardı. Allah *subhanehu ve teâlâ* onlardan bahsederken şöyle diyor;

"(Rasûlüm!) De ki: Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim mâlik (ve hâkim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? Her türlü işi kim idare ediyor? 'Allah' diyecekler. De ki: Öyle ise (O'na asi olmaktan) sakınmıyor musunuz?" [16]

Günümüz müşriklerinin de Rububiyet tevhidiyle problemi var. Fakat bunların problemi Mekkelilerin probleminden daha büyüktür. Örneğin; Mekkeli müşrikler yağmuru yağdıranın Allah *subhanehu ve teâlâ* olduğuna inanıyorlardı. Bugünün müşrikleri ise bunu kabul etmiyorlar. Yağmurun yağışını şöyle anlatıyorlar; *'Güneş ışığının etkisi ile su buharlaşarak yükseliyor. Ve yükseldikçe soğumaya başlıyor. Su buharı soğuk hava katmanına rastlıyor. Soğuk hava katmanına rastlayan buhar tanecikleri havadaki toz parçacıklarına tutunarak su damlaları haline dönüşüyor. Bunlar birleşerek bulutları oluşturuyor. Yeterli büyüklüğe ulaşınca yerçekiminin etkisiyle yere düşmeye başlıyor.'* Özellikle okullarda hayat bilgisi veya coğrafya ile ilgili kitaplarda doğa ile ilgili şeyler tesadüflere veya sadece sebeplere bağlanıp Allah *subhanehu ve teâlâ* devre dışı bırakılmaktadır.

4. Mekkeli müşrikler putların fayda ve zarar verdiğine veya mutlak kudret sıfatına sahip olduğuna inanmıyorlardı. Onlar putları kendileri ile Allah *subhanehu ve teâlâ* arasında aracı kılıyorlardı. Her ne kadar aracı olarak kullansalar da, putların da Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kontrolünde olduğuna inanıyorlardı. Müşriklerin hacdaki telbiyeleri buna en güzel örnektir. Onlar: *'Buyur Allah'ım, buyur! Buyur, senin ortağın yoktur. Ancak bir ortağın vardır. Sen ona ve onun sahip olduklarına hükmedersin'* şeklinde telbiye getiriyorlardı.

Günümüz müşrikleri ise kendi şeyhlerinin mutlak kudret sıfatına sahip olduğuna inanıyorlar. Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* devre dışı bırakıp, kâinatın düzeni ile ilgili her işi şeyhleri arasında paylaştırmışlar. Mesela; Evliyalardan kimisinin yağmuru yağdırmakla, kimisinin rızık dağıtmakla veya güneş ve aydan sorumlu olduğuna inanmışlardır. Yani Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dışında herkes bir şeyler yapıyor(!)

Mekkeli müşrikler işlerine gelmediğinde putlara hakaret edebiliyorlardı. Günümüz müşrikleri ise ne olursa olsun şeyhlerine laf söylemez ve söyletmezler. Cahiliye döneminde birisi başkasının çocuğunu öldürdüğünde gidip Kâbe'nin yanında fal oku çekiyordu. Diyet çıkarsa diyet, kısas çıkarsa kısas uyguluyordu. İstedikleri şey yani kısas çıkmayınca adam puta hakaret edip şöyle diyordu; *'Pis şey. Tabi senin çocuğun öldürülmedi.'*

Günümüz müşriklerinden birisi şeyhi için rüyaya yattığında istediği rüyayı görmeyince veya istediği olmayınca şeyhine hakaret edemez. Problemin kendisinde olduğuna inanır.

Mekkeli müşrikler putların, evlerinin içerisinde kendilerini gördüklerine inanmıyorlardı. Günümüz müşrikleri ise evde ne yaptıklarının, yatakta kaç defa döndüklerinin şeyhleri tarafından bilindiğine ve görüldüğüne inanıyorlar.

Başka bir örnek; Adam Allah *subhanehu ve teâlâ* adına çok rahat yemin edip o yemini bozarken şeyhi adına kolay kolay yemin etmez. Yemin ettiyse de muhakkak yerine getirir. Aksi takdirde çarpılacağına ya da bunun şeyh tarafından bilinerek azarlanacağına inanır.

16. 10/Yunus, 31

İtikad olarak kötü olduğu gibi, haramlar konusunda da bizim toplum öncekinden daha kötüdür:

1. Mekke döneminde zina şöyle gerçekleşiyordu; Kadın evine bir bayrak veya herhangi bir alamet asarak, o evde fuhuşun yapıldığını belli ediyordu. Erkekler de işaretten o evde zina yapıldığını anlıyor ve gidip zina yapıyorlardı. Fakat bu, yönetici insanların kontrolünde sistematik bir şekilde gerçekleşmiyordu. Günümüz müşrikleri ise bunu daha resmî hale getirmişler. Genelevleri, devletin resmî polisi tarafından korunuyor. Genelevlerine, uğruna savaştıkları bayrakları dahi asıyorlar. Kadınlara tek tek vesika veriyor, sağlıklı olsun diye gereken önlemleri alıyorlar. Kadınlar parasını aldığı gibi, devlet de oradan vergisini alıyor. Hatta devlet vesika vermek için bir standart dahi belirlemiş kadınlara. O şartlara uymayanlara çalışma izni(!) verilmemekte.

2. Mekkeli müşrikler eğlenmek için kadınları oynatır, şiir okutur ve içki içerlerdi. Fakat günümüzde olduğu gibi değildi. Günümüzde eğlence yerlerine devlet izin veriyor ve devletin kontrolünde orası açılıyor. Eğlence yerlerinde sayılmayacak kadar çok haram işleniyor.

Eski müşrikler Lat, Uzza veya herhangi bir put için en büyük demiyorlardı. Günümüzdeki müşrikler ise tutukları takımlar için 'En büyük fener, En büyük galata' gibi birtakım sözler söylüyorlar.

Mekkeli müşrikler putlar için kendilerine zarar vermiyorlardı. Bugünküler ise tuttukları takımlar için bazen üzüntüden, bazen ise sevinçten kendilerini paralıyor, kendilerine zarar verebiliyorlar.

Mekkeli müşrikler işine gelmediğinde putlara hakaret ediyordu ve kimse de onlara bir şey demiyordu. Günümüzde ise adam tuttuğu takıma laf söylemez, söyleyen ile de kavga eder.

3. Mekkeli müşrikler kız çocuklarını utanç verdiği için veya açlık korkusundan dolayı öldürüyorlardı. Ama adamlar çocuğun doğmasını bekliyor, kız olduğu belli olduktan sonra öldürüyorlardı. Günümüz müşrikleri ise kız mı erkek mi olduğunu hiç beklemeden hemen kürtaj yaptırıyorlar. Onlar sadece kızları öldürürken bugünküler erkekleri de öldürüyorlar.

4. Ficar savaşlarından ve o savaşlarda ölenlerden sürekli bahsedilir. Ficar savaşlarının uzun süre devam ettiği ve o savaşlarda binlerce kişinin gereksiz yere öldürüldüğü söylenir. Günümüzde ise yaklaşık otuz yıldır Kürt ile Türk savaşları oluyor. Bu savaş hem daha uzun sürdü hem de daha fazla kişi öldürüldü.

5. Mekkeli müşrikler dağlara taşlara Abdulmenaf ve Haşimoğulları'nı yücelten herhangi bir şey yazmıyorlardı. Günümüzde ise her tarafa *'Ne mutlu Türküm diyene!'* gibi kavmiyetçiliği yüceltici yazılar yazılıyor. Eski müşrikler kendi kabileleriyle övünüyorlardı. Fakat buna rağmen diğer kişileri de insan kabul ediyorlardı. Günümüzdekiler ise kendi ırklarının dışındakileri neredeyse insan olarak bile kabul etmiyorlar. Sürekli onlarla alay edip onları küçük duruma düşürüyorlar.

'Yaptığımız birçok kıyas sonucunda bizim toplumumuzun Mekke toplumundan hem itikad hem de ahlak olarak daha kötü olduğu açık bir şekilde anlaşılıyor.'

Allah'ın yardımıyla bu yazıyla birlikte Kavaidu'l Erba' risalesinin şerhi bitti. Rabbimden bunu hayırlara vesile kılmasını diliyorum.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

emreacar@tevhiddergisi.com

EMRE ACAR

Kişi Sırlarını Neden İfşa Eder?

Medyayı elinde bulunduran düşman, yaptığı programlarda dinî kavramların içini boşaltıp kendi istediği gibi doldurmaktadır. Her kavramda olduğu gibi sır kavramı da boşaltılan kavramlar arasındadır.

Her şeye bir sebep kılan Allah'a hamd, Rasûlüne, ailesine ve ashabına salât ve selam olsun.

"Ey iman edenler! Allah'a ve Rasûlü'ne hainlik etmeyin. Bile bile kendi emanetlerinize de hainlik etmeyin." [1]

Hayatımızda her şeyin cereyan edişi bir sebebe bağlıdır. Hiçbir şey kendiliğinden meydana gelmez. Hakeza insanlar sırlarını ifşa ederken, durduk yere bu hataya düşmüyorlar. Kişi mutlaka bir sebebe binaen bunu yapıyordur. Peki, sırlar neden ifşa edilir?

Bu sebepleri başlıklar halinde Rabbimin takdir ettiği kadarınca aktarmaya çalışacağım:

1. 'Sırrın' Ne Olduğunu Bilmemek

Dava arkadaşım! Her meselede önce ilim elzemdir. İlimsizlik ıslahı siler, ifsadı meydana getirir. Sır meselesinde de en büyük sıkıntı, sırrın ne olduğunun bilinmemesidir. Veya *'sırrın, başkalarına söyleme sakın tembihlenen şeydir'* şeklinde yanlış, kısır bir tanım üzere bilinmesidir.

1. 8/Enfal, 27

Daha da kötüsü sır kavramının; televizyonda ve internette yayınlanan dizilerin, yazılan kitapların ve romanların vermek istediği ideoloji üzere algılanmasıdır.

Bizim milletimizin televizyon ve internet müptelası olduğu malumumuzdur. Bilgi adına her şey buralardan öğrenilmektedir. Müslümanlar bile *'istihbari bilgileri, gizliliğin yöntemlerini, siyaset gibi konuları öğrenmek'* adına CIA'nin, Avrupa'nın, tağutların yaptığı filmleri izlemektedir. Bu amel yanlış olmakla beraber, tağutların Müslümanların üzerine kurduğu bir tuzaktır.

Medyayı elinde bulunduran düşman, bu tür programlarda dinî kavramların içini boşaltıp kendi istediği gibi doldurmaktadır. Her kavramda olduğu gibi sır kavramı da boşaltılan kavramlar arasındadır. Müslümanlar sır ve gizlilik meselelerini, yapılan bu programları seyrederek öğrenince, farkında olmadan sırları gizli tuttuklarını zannederek ifşa ettiler. Bu nedenle sırrın ne olduğunu doğru yerden, doğru şekilde öğrenmek elzem oldu. Aksi halde farkında olmadan sırlar ifşa edilir.

Güzel niyet, sırları ifşa etmeye iten durumlardandır. Şeytan hiç kimseye Allah'ın emirlerine karşı isyanı kötü niyetler ile yaptırmaz. O isyanı önce güzel bir şekilde süsler, ondan sonra kişiye telkin eder.

2. Eğitilmemiş Fıtrî Korku

Korku fıtrî bir duygudur. Fıtrî olan duygular mutlaka Kur'an ve Sünnet çerçevesinde eğitilmelidir. Bu duygular İslam'ın istediği şekilde eğitilmediği zaman, kişiyi helaka götürür. Korku da bu duygulardan bir tanesidir. Mutlaka terbiye edilmelidir. Terbiye edilmeyen korkunun, birçok alanda zararı olduğu gibi, sır meselesinde de Müslüman için tehlikeleri vardır. Korku karşısında sır, emanet, iman, dava gibi birçok şeyden taviz verme, hatta vazgeçme söz konusu olur.

Dava arkadaşım! Sana Hatıb bin Ebi Belta'nın *radıyallahu anh* mektubunu hatırlatmak isterim. Hatıb bin Ebi Belta, Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* ashabındandır. Hatıb, Kureyşliler'e mektup yazarak Peygamberimiz'in *sallallahu aleyhi ve sellem* Mekke üzerine yürüyeceğini bildirecekti. Yazdığı mektubu bir kadına vererek Kureyşlilere ulaştırmak istedi. Kadın saçının arasına gizleyerek yola koyuldu. Bu sırada Allah *subhanehu ve teâlâ* bu durumu vahiy yoluyla Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* bildirdi. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, Ali ile Mikdad'ı *radıyallahu anhum* görevlendirerek o kadından mektubu alıp getirmelerini söyledi. Onlar da kadını Hah bahçesinde yakalayıp mektubu ondan aldılar, Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* getirdiler. Mektup *'Hatıb bin Ebi Belta'dan Kureyşliler'e... diye başlıyordu. Peygamberimiz, Hatıb bin Ebi Belta'yı çağırdı ve 'Bu nedir Hatıb?' diye sordu. Hatıb: 'Ya Rasûlullah! Acele karar verme. Ben, Allah'a ve Rasûlü'ne iman eden bir müminim. Dinimden dönmedim. Ben, Kureyşliler'den bazılarıyla akrabalık ilgisi bulunan birisiyim. Hiçbir zaman onlardan olmadım. Benim onların arasında ehlim, yakınlarım ve evladım var. Onların arasındaki bu yakınlarımı koruyacak kimse de yoktur. Seninle beraber olan muhacirlerin çoğunun orada yakınlarını koruyacak kimseleri var. Benim böyle yakınlarım olmayınca Kureyşliler'e yardımda bulunmayı ve bu yolla yakınlarımı korumalarını istedim'* dedi... kıssa bu şekilde devam etmektedir.

Kıssada olduğu üzere Hatıb, ailesinin can ve mal güvenliği nedeniyle korkuya kapılıyor ve Kureyşliler ile anlaşma yapıyor. Burada önemli olan Hatıb bin Ebi Belta'nın *radıyallahu anhum* bu anlaşmada aslında Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* sırrını düşmana aktarmış olmasıdır. Hatıb bin Ebi Belta'yı *radıyallahu anhum* bunu yapmaya iten sebep ise fıtrî olan korkudur ve bu hepimizin özelliğidir. Hiç kimsenin bu konuda masumiyeti yoktur. Korkularımızı tezkiye etmediğimiz takdirde bizler de bu hataya düşeceğizdir. Örneğin; günümüzde de Müslümanların yaşadığı cezaevi, işkence, şantaj, tehdit gibi korku halleri vardır. Veya Hatıb bin Ebi Belta *radıyallahu anhum* gibi ailesi için yaşadığı korku durumları olabilir. Burada kişinin sırlarını ifşa etmemesi için korkusunu önceden tezkiye etmiş olması gerekir. Aksi halde belirttiğim durumlarda kişi hemen kendisine emanet edilen sırları ifşa edebilir. Bundan Allah'a sığınırız.

3. İyi Niyet

Güzel niyet, sırları ifşa etmeye iten durumlardandır. Şeytan hiç kimseye Allah'ın emirlerine

"Size, sizi melek yapacak ağaçtan haber vereyim mi? Allah siz melek olmayasınız diye bu ağaçtan yemenizi yasaklamıştır"

karşı isyanı kötü niyetler ile yaptırmaz. O isyanı önce güzel bir şekilde süsler, ondan sonra kişiye telkin eder. Nasıl ki Âdem ile Havva'yı Allah'ın yasakladığı ağacı *"Size, sizi melek yapacak ağaçtan haber vereyim mi? Allah* subhanehu ve teâlâ *siz melek olmayasınız diye bu ağaçtan yemenizi yasaklamıştır"* [2] diyerek her ikisini melek olmak niyeti ile yemelerini, Rabblerine karşı isyankâr olmalarını sağlamıştır. Hakeza sırları gizli tutmak gibi İslam'ın bütün emirlerinde Rabbimize asi olmayı da, güzel/iyi niyetler ile yaptıracaktır.

Örneğin; şeytan bize gelip *'Allah'ın, Rasûlü'nün ve ümmetin sırlarını ifşa et ve hain ol' der mi? Bunu söylemek akıl kârı değildir. Çünkü böyle söylese biz onu ve telkin ettiği şeyi inkâr edeceğizdir. Bizlere iyi niyetlerle süslenmiş, tabiri yerinde ise damardan yaklaşıp 'Sen bunları biliyorsun ama falan kardeşin bunları bilmiyor, yabancılardan duyacağına Müslümanlardan duysun, hem bunlar bütün Müslümanların bilmesi gereken konular, kardeşiniz bundan mahrum kalmasın. Hem sen kötü bir şey yapmıyorsun ki kardeşine faydalı oluyorsun. Böylelikle sen de ecrini alırsın. Bu sırrı ifşa etmek değil ki...'* gibi güzel niyetler ile yaklaşarak ümmetin veya içerisinde yer aldığı yapının, bilhassa kendisinin, gizli tutması gereken nice sırlarını ifşa ettirir.

Dava arkadaşım! Bilmelisin ki, her güzel niyete itibar edilmez, edilmemelidir. İyi niyete itibar etmek ancak amelin İslam'da meşru olduğu hallerde mümkündür. Eğer niyet güzel olur, fakat amel meşru olmazsa, kişinin niyetine değil ameline bakılmalıdır. Örneğin; Günümüzde oy kullanan insanlar *'başımıza kötüsü geleceğine kötünün iyisi gelsin'* veya *'amacımız şeriatı getirmek'* şeklinde güzel niyetlerde bulunarak oy kullandıklarını söylüyorlar. Şimdi bunların niyetlerinin güzelliği amellerini meşru yapar mı? Elbette hayır. Her ne kadar niyet güzel olsa da, amelin kendisi Allah'ın katında şirk olduğu için bu niyete itibar edilmez. Onun küfür hükmüne etkisi olmaz.

Aynı şekilde sırları ifşa ederken niyetimiz iyi olsa da yaptığımız isyanı ve hainliği meşru hale getirmez. Eğer aktaracağımız şey sır ise ve şeytan burada güzel niyetler aklımıza getiriyor, ifşa etmemizi telkin ediyorsa bilmeliyiz ki bu şeytanın tuzağıdır. Bizi Allah katında ve ümmet huzurunda hain konumuna düşürmeye çalışıyordur. Senin üzerine düşen bu tür vehim ve tuzaklardan Rabbine sığınmandır.

4. Aşırı Samimiyet ve Güven Yanılgısı

Günlük yaşantıda samimi olduğumuz kişiler mutlaka vardır. Bu kimi zaman aile, eş, anne, baba; kimi zaman arkadaş, dost, komşu, hoca olabilir. İnsan samimi olduğu kişiye karşı rahattır. Ondan bir şeyleri gizlemeyi hoş karşılamaz. Samimi olduğu kişi onun nazarında sırdaştır. İşte bu aşırı samimiliğin verdiği rahatlık, sırları ifşa etmeye iter.

Evet, dava arkadaşım *'En samimi olduğum arkadaşıma söylemeyeceğim de kime söyleyeceğim? Müslümana güvenmeyip, kime güvenip bir şeyler emanet edeceğim'* diye düşünebilirsin. Ki çoğu Müslüman böyle düşünüp sırlarını ifşa etmektedir.

Allah sana af ve afiyet versin. Öncelikle bilmen gerekir ki, samimi olmak, güven duymak ile sırları ifşa etmek ayrı şeylerdir. İslam bunları şer'an ayrı ayrı ele alıp incelerken, bizlerin bunları getirip sır meselesinde aynı bağlamda gibi görmeye çalışmamız doğru mudur?

2. *7/A'raf, 20*

Biliyorsun ki Peygamber, ashabıyla bir arkadaş, dost gibiydi. Bununla beraber birbirlerine dünyada benzeri olmayan güvenleri vardı. Fakat Peygamber *'Bunlar ashabımdır, bunlara güvenmeyeceğim de kime güveneceğim?'* deyip hangi savaşın güzergâhını ve ümmetin diğer sırlarını onlarla paylaştı? Hakeza sahabe *'Dostum sana güvenmeyip kime güveneceğim'* deyip sırlarını birbirlerinin arasında ifşa etti mi? Geçen yazımda Enes'i *radıyallahu anh* örnek vermiştim. Samimi olduğu ve kendisine güvendiği annesi, Enes'e *'Peygamber'in işi neymiş?'* dediğinde *'o sırdır'* diyerek Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* sırrını annesinden dahi gizlemişti.

Eğer sırları gizlemek; Müslümanlara güvensizlik, kardeşlik ahkâmını yıkma gibi algılanıyorsa o zaman bu hatayı ilk, Peygamber ve sahabesi yapmıştır. Fakat ne Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* ne de sahabenin böyle bir hatası vardır. Bilakis şeytan bizim yaptığımız hataları, ihlas kılıfıyla donatmaya çalışmaktadır.

Burada şunu da hatırlatmada fayda var, Müslümanlar arasında *'İslam, sırları gizlemeyi sadece düşmana karşı yapmayı emretmiştir'* gibi bir yanlış anlayış da mevcuttur. Belki de yukarıdaki hatanın varlığı bu anlayıştan kaynaklanmaktadır. Sırları gizli tutmak, hem Müslümana hem de düşmana karşı uygulanması gereken bir menhecdir. Sırları muhafaza etmek sadece düşmana karşı alınması gereken bir tedbir değildir. Bu konuda gelen nasların ifadesi, Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* ve sahabenin uygulaması, ayrım yapmadan sırları gizli tutmanın gerekliliğini göstermektedir. Bununla alakalı örnekleri bundan önceki iki yazımda vermiştim. Oraya tekrardan müracaat edebilirsin kardeşim.

5. Çok Konuşmak ve Aşırı Şaka

Dil doğru kullanılmadığında insanı cehenneme götüren organlardandır.

"Muaz, Peygamber'e:

— Ya Rasûlullah! İnsanlar konuştuklarından hesaba çekilecekler mi?

Diye sorduğunda Peygamber:

— Anan seni kaybetsin ey Muaz! İnsanları yüzüstü cehenneme sürükleyen şey dillerinden başka bir şey midir?

Diye tepkili bir şekilde cevap vermiştir."

Hakeza Peygamber:

"Kim bana iki dudağı ve iki bacağı arasındakini garanti ederse ben de ona cenneti garanti ederim" demiştir.

Dilin insanı cehenneme götürmesi, çok rahat dönmesi ve muhasebeden uzak kalmasıdır. Bir şey çok kullanılır ve bakımı yapılmazsa, çok hata verir. Dünyevi birçok meta böyle olduğu gibi, dilde de aynı durum haktır. Çok kullanıldığı ve muhasebe ile bakıma alınmadığı için hata yapmaya çok meyyaldir.

Dil niye insanları cehenneme götürür? Dilin insanı cehenneme götürmesi, çok rahat dönmesi ve muhasebeden uzak kalmasıdır. Bir şey çok kullanılır ve bakımı yapılmazsa, çok hata verir. Dünyevi birçok metâ böyle olduğu gibi, dilde de aynı durum haktır. Çok kullanıldığı ve muhasebe ile bakıma alınmadığı için hata yapmaya çok meyyaldir.

Dilin yaptığı hatalardan bir tanesi de sırları ifşa etmektir. Dili, sırları ifşaya iten durum ise çok konuşmasıdır. Sen de takdir edersin ki insanın kelamı bir yerde tükenecektir. Kelam tükendiği zaman, çok konuşmaya alışan dil, mahrem konuları dillendirmeye başlar. Hele ki hayrı konuşacak Kur'an ve Sünnet ilmine sahip olmayan kişilerde bu hata en üst seviyededir.

Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* insanları dile karşı uyarması, bu konunun ehemmiyetini büyütmektedir. Dile karşı yapılması gereken tedbir, kontrolünü sağlamaktır. Kişi dilini kontrollü kullanırsa dilin hatalarına karşı kendini muhafaza edecektir. Bu da, muhasebe ile mümkündür. *'Konuştuklarım şer midir? Yoksa hayır mıdır?'* diye muhasebe yaparken, şer sonucuna ulaşılırsa ondan ictinab edilmeli, hayırsa onun üzerine devam edilmelidir. Nitekim Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bunun ile alakalı şöyle buyurur:

"Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ederse ya hayır söylesin ya da sussun..." [3]

---

3. Buhari, Müslim

Çok şakaya gelince, bu da sırları ifşa etmeye götüren sebeplerden bir tanesidir. Şakanın kendisi İslam'da yasak olmasa da çok şaka yasaklanmıştır. Çok şakanın, yalan söyleme, saygınlığı kaybettirme gibi birçok zararı olduğu gibi, sırları ifşa etme zararını da meydana getirmektedir.

Şaka ile sırlar nasıl ifşa edilir dava arkadaşım? Şaka ile sırların ifşası, sırları şaka konusu yapmak ile olur. Örneğin; toplu bir iş yapılırken başına samimi olduğun, çocukluk arkadaşın olan biri emir/sorumlu olarak tayin edildi. O arkadaşı her gördüğünde *'Emirim şunları nasıl yapalım, ne dersin bu konuda' 'Ahi lütfen sorumlu abimize soralım'* deyip şaka yapıldığı zaman, o kişinin sana sorumluluk yaptığı ortaya çıkar. Kişi bunu sırları ifşa etme niyeti ile yapmasa da, karşı taraf onun şakası ile sırrın ne olduğunu öğrenmiş olur.

Sırları şaka yolu ile öğrenmek düşmanın yöntemlerindendir. Senin günlük konuşmanı dinlemezken şakalarını kayıt altına özenle almaktadır. Çünkü kişiler günlük konuşmada söylemediklerini şaka yoluyla rahat söyler ve bunu sırları ifşa etmek olarak algılamaz. O zaman sırlar, şakaya konu edilmemelidir. Aksi halde bu, sırları ifşa etmektir.

6. Riya, Kabul Görme ve Yer Edinme Hastalığı

Amellerde Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rızasından ziyade insanların rızasına, insanların beğenmesine itibar etmek riya-kibirdir. Başka bir tabirle ihlassızlıktır. Kibir, manevi bir hastalıktır. Bu hastalık kanser gibi, kimde bulunursa birçok amele yayılır ve yan etkisi çoktur. Sırları ifşa etmek bunlardan bir tanesidir.

Riya-kibir hastalığı nasıl sırları ifşa etmeye sebep olur? Şu örneği düşünmelisin dava arkadaşım; Diyelim ki kibir hastalığına yakalanmış mücahid bir kardeşimiz, cihad etmeyen kardeşlerinin yanına geldiği zaman normalde onun üzerine düşen, sırlarını muhafaza etmektir. Fakat kibir hastalığı; mevkiini yüksek tutmak, kendini övdürmek, yer edinmek için cihad meydanında olan birçok durumu açık açık söylemesine sebep olacaktır. Bu da sırları ifşa etmektir. Ki vakıamızda bu durumla sıklıkla karşılaşmaktayız.

Özellikle de bir camia içinde aktif olan kişiler kibir hastalığına dikkat etmelidir. Onlar ümmetin

birçok sırrını üstlenmişler ve o alanda mücadele etmektedirler. Eğer ihlasın yerini kibir almışsa onun ve ümmetin vay haline. Nerede bulunsa sırları ifşa etmesi anbeandır. Ki düşman özellikle kibir-riya hastalığına yakalanmış olanları tespit etmekte, onunla irtibata geçmektedir. Bunları tespit ettikten sonra onları muhbirleştirmektedir.

7. Toplumsal İletişim Araçları

İnternet, Twitter,Youtube, Facebook, telefon gibi birçok toplu iletişim aracı sırları ifşa etmede etken konumdadır. Tağut bu araçları öyle bir hale getirmiş ki herkes bu araçlara başvurmak zorundadır. Ve şu anda insanlar bu araçları kullanmada bağımlı hale gelmiştir. Tağutun bu araçları yaygın hale getirmesinin ve insanları buna bağlamasının bir hikmeti vardır. O da bu araçlardan insanları takip etmek, oluşumların sırlarını öğrenmek ve böylelikle kendi güvenliğini sağlamaktır.

Örneğin, Gezi Parkı olaylarını hatırlayalım. O ayaklanmada rakamlar bir milyona ulaşmıştı. Bu, devletler için tehlike sinyalini yakan bir rakamdır. Bu olaylar Twitter üzerinde yayılmış, o şekilde taraf toplamıştır. Bu, devlet için zarar olsa da, bir yönden iyi olmuştur. Çünkü birçok oluşumu Twitter üzerinden tespit etmiş ve ardından tek tek toplamaya, sorgulamaya başlamıştır.

Bugün malesef Müslümanlar bu araçları kullanırken sırları gizli tutmaya dikkat etmiyor. Örneğin; Kişi Youtube'da bir video izliyor. Bu videonun altına yorum yapıyor. Ama farkında olmadan yorum yazarken sırlarını da yazıyor. Misal, bir şehid haberi yayınlanıyor, biri: '*O kişi şehid olmadı. Ben her gün onunla beraberim, bu haber yalandır'* başkası, *'Ben de falan bölgede onunla beraber kaldım çok iyi insandı. İnşallah tekrar gidip şehid olmayı arzuluyorum'* gibi yorumlar yazıyor. Bu yorumlar, sırları ifşa etmek değil midir?

Hakeza telefon, çağımızın en önemli ve herkesin kullandığı iletişim arıcıdır. Buralarda ise *'ahi falan yerde şu mesele için buluşalım, abi benim önemli olan şu işim var hakkını helal et gelemeyeceğim. Ahi ümmetin toplantısı falanca saatte mescidde'* gibi birçok farklı alanlardaki sırlar ifşa ediliyor.

Özellikle Müslümanlar kitlesel iletişim araçlarını kullanırken çok dikkat etmelidir. Bu araçların düşmanın elinde olduğunu, bununla insanları kontrol ettiğini unutmamalıdır. Ulaşımını bu araçlar dışında yapma imkânı olanların bu araçlardan uzak durması, hem kendisi hem de ümmet için faydalı olur. Kullanan Müslümanların da davanın kuvveti ve sebatı için bu konuya dikkat ederek kullanmaları gerekir.

8. Sırrın Üzerinden Zamanın Geçmesi

İnsan için her şey ilk zamanlar daha önemli ve hassastır. Onu muhafaza etmeye daha dikkat eder. Zaman geçtikçe o hassasiyet ve önem, insanın yanında azalır. Bu hassasiyet kaybolduğu zaman kişi sırlarını ifşa etmeye başlar. Belki de o meselenin, ilk zamanlarda sır olduğu düşünüldüğü için bu hataya düşülmektedir. Fakat zaman geçtikçe kişinin yanında meselenin önemi kaybolsa da o mesele önemini hâlâ korumaktadır. Onu muhafaza etmeye, her dönemde gizlemeye dikkat edilmelidir.

Örneğin, adam ilk cihada gittiğinde bunu herkesten gizliyor. Aradan dört-beş sene geçince bu sefer cihada gittiğini haber vermesi bir tarafa, orada yaptıklarını baştan sona kadar anlatmaya başlıyor. Bu, sırları ifşa etmektir. Ne olursa olsun bir şey sır ise, üzerinden uzun zaman geçse de muhafaza edilmelidir.

9. Merak Duygusu

Merak duygusu Allah'ın kula verdiği bir nimettir. Kişi bu duyguyu doğru yere kanalize ederse faydası çoktur. Mesela, ilim hepimizin ihtiyacıdır. Merak duygusu ilme yönlendirilirse ilim bu duygu sayesinde hâsıl olur. Böylelikle kişi elde ettiği ilmi ile Rabbine görevi olan kulluğunu hakkıyla yerine getirir.

Fakat merak duygusuyla kişi kendisini ilgilendirmeyen alanlara yönelirse, kendine ve karşı tarafa zarar verebilir. Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ve insanlara karşı sorumluluğunu unutur, kendini ilgilendirmeyen şeylere yöneldiği için İslam'ını kötüleştirir vs... Karşı tarafa verdiği zarar ise merak duygusu nedeniyle çok soru sorarak, araştırarak karşı tarafın sırlarını açığa çıkarmaktır. Örneğin, adam meraklı ve bunu güzel yöne kanalize etmediği için ümmetin çalışmalarını merak edip medrese nerede?, emir kim?, kaç kişisiniz? gibi kendisini ilgilendirmeyen noktaları sormaya başlayacaktır. Eğer soru sorulan kişi eğitilmemiş bir kişi ise, o da sırları farkında olmadan açığa çıkaracaktır. Bu nedenle merak duygusu da sırları ifşa etmeye sebeptir. Etrafımızda bu duyguyu yanlış yerlere kanalize edenlere mutlaka nasihat edip, merak duygularını doğru yere yönlendirerek faydalı hale getirmemiz gerekir.

Evet kardeşim! Buraya kadar sırları ifşa etmeye götüren sebepleri yazdım. Elbette bu sebepler bunlarla sınırlı değildir. Her dönemde bunlar değişip çoğaltılabilir. Bu bizlerin hassasiyetine bağlıdır. Rabbim bizlere bu noktalara dikkat etmeyi nasip etsin. Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir. Bir sonraki sayımızda görüşme ümidi ile...

emreuyar@tevhiddergisi.com | EMRE UYAR

Emirlere Karşı Sorumluluklarımız -3-

Genel olarak bütün Müslümanlara, özel olarak da emirlere gösterilen saygının birçok açıdan faydası bulunmaktadır. Bu faydaların en barizi; bu saygı vesilesi ile Allah'ın, Müslümanların düşmanlarının kalplerine korku salmasıdır.

3. Emirlere Karşı Saygılı ve Edepli Olmak

İslam, insanların başıboş bir şekilde hayat sürmelerine razı olmamış ve başlarında bir emir bulunması gerektiğini bildirmiştir. Bununla beraber o emiri emir yapacak olan şeyin, itaat olduğunu söylemiş ve emirlere itaat edilmesini emretmiştir.

Ancak şurası herkesin malumudur ki; kişinin sevmediği, saygı gösterip değer vermediği kişiye, şeriatın çizmiş olduğu çerçeve içerisinde itaat etmesi mümkün değildir. Emire gösterilen saygı oranında, itaatte bir artış veya bir azalma gerçekleşmektedir. Bu hakikati anlamak için çevremizde gelişen olayları takip etmemiz yeterlidir. Çevrenizde memuru emire asıl bağlayan harcın, saygı olduğunu fark ettirecek kadar birçok olay cereyan etmektedir.

İşte bu sebeple şeriat, emirlere saygılı davranmamızın önemine dair birtakım hükümler indirmiştir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Sultan, Allah'ın yeryüzündeki gölgesidir. Kim sultanı küçümserse Allah da onu küçümser. Kim de ona ikram ederse Allah da ona ikram eder." [1]

Muaz bin Cebel'den *radıyallahu anh* rivayetle Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Beş şeyden birini kim yaparsa Allah'tan garantisi olur. Bunlar; hasta ziyareti, cenazeyi uğurlama, savaşa çıkma, emire saygılı davranma, ziyaret etme veya evinde oturup insanlara zarar vermemek ve insanlardan zarar görmemektir." [2]

Emir de diğer Müslümanlar gibi sıradan bir insandır. Şeriatın saygı noktasında emire bir ayrıcalık getirmesi emirin şahsını yüceltme amacına dönük değildir. Bu ayrıcalığın getirilmesinin sebebi, emirin Müslümanların işlerini yürütüyor olması ve Müslümanları Allah'ın razı olduğu şekilde yönetiyor olmasındandır.

Özellikle günümüzde saygı ve edep gibi her Müslümanda bulunması gereken ahlaklar göz ardı edilmekte, bu kavramlar küçümsenmektedir. Bu küçümseme ve hafife almanın iki sebebi vardır;

Birinci sebep; Müslümanlar şirk ve bidat bataklığına dönüştürülen tasavvufi akımlara haklı olarak dinden kaynaklı bir muhalefet sergilemektedirler.

Tasavvufi akımların ortak özelliği, kavramların İslam'dan alınıp, içlerinin heva ve heves ile

1. Tirmizi, İbni Hibban

2. İmam Ahmed

doldurulmasıdır. Saygı ve edep kavramları da bu zulme maruz bırakılmış kavramlardan sadece iki tanesidir. Hâlbuki saygı ve edep İslam'ın özünde mevcuttur. Tasavvufçular bu kavramları alıp, içlerini istedikleri gibi doldurunca ortaya ilginç ve son derece tehlikeli sonuçlar çıkmıştır. Şahısların kutsallaştırılıp hatadan münezzeh kabul edilmeleri, onlara yapılan tazimin ibadet cihetiyle yapılması, şeyhe saygı adıyla şeyhin ilahlaştırılması gibi durumlar sofilerin bu kavramı nasıl tahrif ettiklerine örnek olarak verilebilir.

Müslümanlar tasavvufa ve ehline karşı çıktıklarında fark etmeden aslı İslam'da olan bu kavramları da hayatlarından uzaklaştırmışlardır. Saygı boş bir kavram haline gelirken, edep ve hayâ kavramları *'boş işler'* denilip hafife alınmaya başlanmıştır.

İkinci sebep; Müslümanların bir tür kültür emperyalizminin etkisinde kalması sonucu bu kavramlar arka plana atılmış, hatta hayattan tamamen çıkarılmıştır.

Tasavvufi akımların ortak özelliği, kavramların İslam'dan alınıp, içlerinin heva ve heves ile doldurulmasıdır. Saygı ve edep kavramları da bu zulme maruz bırakılmış kavramlardan sadece iki tanesidir. Hâlbuki saygı ve edep İslam'ın özünde mevcuttur.

Bunu anlamak için bugün Müslümanların özendikleri insanlara şöyle bir göz ucuyla bakmak yeterli olacaktır. Her şeyden önce özenilen bu insanlar kafirlerdir. Yani kültürleri, yaşantıları, yaşam algıları, değerleri tamamen İslam'ın getirdiğine zıt olan bu insanlar, maalesef Müslümanların beğendikleri insanlardır.

Başına buyruk olmayı fazilet görüp, nefsinin direktiflerine göre hareket eden; edep ve saygı kavramlarından bihaber olan ve hayâsızlığı medeniyet kabul eden insanlara özenen bir Müslümanın saygı ve edep konusunda İslam'ın istediği hassasiyeti göstermesi de mümkün değildir.

İslam'ın saygı ve edep anlayışını daha iyi anlayabilmek için örnekler verebiliriz;

Peygamberlerin Allah'a Karşı Edebi

İbni Kayyım *rahimehullah* edebi açıklarken bizlere hidayet önderleri olan Peygamberlerin Allah'a *subhanehu ve teâlâ* karşı göstermiş oldukları edepten örnekler vermektedir.

Âdem *aleyhisselam* o malum günahı işlediği zaman diyor ki:

"Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan oluruz." [3]

Dikkat edilirse Âdem *aleyhisselam* Rabbine *'Rabbim, Sen bana günah yazdın ben de işledim'* gibi cümleler kullanmıyor. Âdem'in; kötülüğü Rabbine atfetmeden bunu doğrudan kendi nefsine atfetmesi Rabbine karşı olan edebinin bir göstergesidir.

Aynı edebi Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* halili olan İbrahim'de de görmek mümkündür. İbrahim *aleyhisselam* demişti ki;

"Beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur, beni yediren ve içiren O'dur, ben hastalandığımda bana şifa veren de O'dur." [4]

İbrahim *'Beni hastalandırdığında'* demeyi bile Rabbine karşı gösterilmesi gereken edebe aykırı görüyor ve hastalığı tamamen kendi acziyetinden kaynaklanan bir durum gibi görerek *"ben hastalandığımda..."* diyor.

Allah'ın kendisini amansız bir hastalıkla imtihana tabi tuttuğu Eyyub *aleyhisselam* ise Rabbine karşı edebini şu sözlerle dile getiriyor:

"Bana bir zarar dokundu. Sen merhamet edenlerin en merhametlisisin." [5]

Eyyub'un *aleyhisselam* edebi *'Sen beni hasta ettin'* gibi sözler söylemekten onu menetmiştir.

Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* Rabbine olan edebi de zikredilmeye değer bir örnektir. Allah *subhanehu ve teâlâ* Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* miracda kendi huzurundaki halini anlatırken şöyle buyuruyor:

"Göz kaymadı ve sınırını da aşmadı." [6]

3. 7/A'raf, 23
4. 26/Şuara, 78-80
5. 21/Enbiya, 83
6. 53/Necm, 17

Şüphesiz ki göz, insanın hâkimiyet kurmakta zorlandığı azaların başında gelmektedir. Buna rağmen Rasûlûllah *sallallahu aleyhi ve sellem* Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* huzurunda öyle bir edep gösteriyor ki göz bir an olsun başka bir yöne kaymıyor.

Cebrail'in Rasûlullah'a Karşı Edebi

Bu mesele ile ilgili elimizde *'Cibril hadisi'* diye şöhret bulmuş bir hadis vardır. Malum olduğu üzere Cebrail, ashabın daha önceden kendisini tanımadığı bir insan suretinde Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* huzuruna geliyor ve iman, İslam, ihsan ve kıyamet hakkında sorular soruyor. Hadisi rivayet eden Ömer'in *radıyallahu anh* dikkatini çeken ve bizim de dikkatimizi çekmesi gereken kısım şudur; Ömer *radıyallahu anh* diyor ki: *"Rasûlullah'ın yanına geldi, oturup dizlerini onun dizlerine dayadı, ellerini de dizlerinin üzerine koyarak şöyle dedi..."* Cebrail ayrıldığında Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki; *"O Cibril idi, size dininizi öğretmeye gelmişti."*

Bu kıssada bir ilim halkasında bulunan kişinin yapması gerekenler konusunda ipuçları vardır. Nitekim Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bütün bir kıssayı kastedip *"...size dininizi öğretmeye geldi"* diyerek bunun da Cibril'in öğrettiği şeylere dahil olduğuna işaret etmektedir.

Ashabın Rasûlullah'a Karşı Edebi

Ashabın Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* olan saygısına birçok örnek vermek mümkündür. Fakat burada birkaçını zikretmek yeterli olacaktır;

İmran b. Husayn *radıyallahu anh* diyor ki; *'Vallahi ben Rasûlullah'a sağ elimle beyat ettiğimden bu yana aynı elimle zekerime dokunmuş değilim.'*

Ali *radıyallahu anh*, Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* kızı ile evli olduğundan dolayı Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* mezi akıntısı hakkında soru sorması için kendisi gidememiş ve sorması için Mikdad'ı *radıyallahu anh* göndermiştir.

Amr b. As *radıyallahu anh* şöyle diyor:

"Ona (Allah Rasûlü'ne) duyduğum saygıdan dolayı gözlerimi kaldırıp yüzüne bakamazdım. Biri bana onu anlatmamı isteseydi, yüzüne doya doya bakamadığım için bunu yapamazdım." [7]

Ashabın Birbirlerine Olan Saygısı

Sahabe, günümüzdeki kardeşliklerin aksine, kardeşliklerini saygı ve edep çizgisinde yaşarlardı. Gereksiz samimiyet ve laubaliliklerle bu muazzam kardeşliğe gölge düşürmezlerdi. Bu kardeşliğin bu kadar muazzam olması ise birbirlerine gösterdikleri saygıdan kaynaklanmaktaydı. Hatta sahabe bu saygı mefhumunu Allah Rasûlü'nden o kadar güzel öğrenmişlerdi ki bu konuda küçük-büyük, emir-memur, genç-yaşlı gibi ayrımlara gitmezlerdi. İşte bunun örneklerinden bazıları;

Ömer, halife olduğu dönemde kendisinden yaş olarak çok küçük olmasına ve o dönem kendi tebasından bir teba olmasına rağmen Usame b. Zeyd'i *radıyallahu anh* her gördüğünde onu *'Es Selamu aleyke ya emirî'* (Selam sana ey emirim/komutanım) diyerek selamlardı. Usame'nin bu sözlere karşı mahcubiyetini farkettiğinde ise ona şöyle demişti: *'Şüphesiz ki sen Rasûlullah vefat ettiğinde bizim üzerimizde emir/komutan idin.'*

İbni Abbas, Zeyd bin Sabit'in *radıyallahu anhum* atının yularından tutuyor. Zeyd *radıyallahu anh* buna razı olmuyor: *'Ey Rasûlullah'ın amcasının oğlu, bunu bana yapma'* diyordu. İbni Abbas *radıyallahu anh* ise; *'Hayır, vallahi biz büyüklerimize ve alimlerimize saygı göstermekle emrolunduk'* diye karşılık verirdi. Ve onu bu şekilde varacağı yere götürürdü.

Ali, amcası Abbas'ı *radıyallahu anhum* gördüğünde elinden öper ve kendisine nazik bir şekilde; *'Ey amcacığım, benden razı ol'* derdi.

Selefin Birbirine Olan Saygısı

Babalardan çocuklarına sadece miras olarak mal kalmaz. Bunun en hayırlı örneği seleftir. Onlar öyle bir ahlakın vârisleriydiler ki maalesef bugün Müslümanlar (Allah'ın rahmet ettikleri müstesna) bu mirası *'boş işler'* olarak görmekte-

"Ona (Allah Rasûlü) duyduğum saygıdan dolayı gözlerimi kaldırıp yüzüne bakamazdım. Biri bana onu anlatmamı isteseydi, yüzüne doya doya bakamadığım için bunu yapamazdım."

7. Müslim

dir. Onlar bu mirasa gerektiği gibi davranarak *"Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür. Onunla beraber olanlar, kafirlere karşı şedid, birbirlerine karşı ise merhametlidirler."* [8] ayetinin nasıl anlaşılması ve yaşanması gerektiğini bize göstermişlerdir. Biraz olsun bunlara kulak verelim;

İmam Şafii, İmam Malik'in rahimehumullah talebesidir. Şöyle der; *'Ben Malik'in huzurundayken Muvatta'nın yapraklarını öyle bir şekilde çevirirdim ki, hışırtısı Malik'i rahatsız etmesin.'* İmam Şafii bu edebi İmam Malik'ten öğrenmiştir.

Ey ilim meclislerinde bulunan Müslümanlar! Selefin yaptıklarına kulak verin ve bunlardan ders çıkarın. Bugün bir İmam Şafii'nin olmamasının sebebini şimdi anlayabiliyor musunuz?

İmam Şafii'nin talebesi Rebi' bin Süleyman rahimehumullah der ki; *'Vallahi ben yıllarca Şafii'nin huzurundayken Şafii'ye bakarken kesinlikle su içmedim.'*

Abdullah bin Mübarek, Sufyan bin Uyeyne'nin rahimehumullah yanında iken kendisine bir soru yöneltiliyor. Abdullah bin Mübarek soruya cevap vermiyor. Sufyan bin Uyeyne; *'Ey Abdullah bu insanlar sana soru soruyorlar, onlara cevap ver'* dedi. İbni Mübarek de; *'Hayır. Biz büyüklerimizin yanında konuşmaktan menedildik'* diye karşılık verir. Çünkü Abdullah bin Mübarek, Sufyan bin Uyeyne'yi kendisinden üstün görürdü.

Sufyan bin Uyeyne de Fudayl bin İyad'ı rahimehumullah gördüğünde hemen gider, ellerine yapışır, öper ve onu meclisine götürüp başköşede oturturdu. Bu davranışı, ona olan hürmetinden dolayı idi.

Sufyan-ı Sevri, İmam Evzai'yi rahimehumullah gördüğü zaman hemen koşarak atının yularından tutar ve *'Ey gençler! Yol verin ki şeyhimizi geçirelim'* derdi.

8. 48/Fetih, 29

İmam Ahmed rahimehumullah bir gün mescidde duvara sırtını yaslamışken İbrahim bin Tahman'ın rahimehullah adı zikrediliyor. Bunun üzerine İmam Ahmed hemen toparlanıyor ve; *'Salihlerin isimlerinin zikredildiği yerde yaslanmak olmaz'* diyor.

İmam Müslim, İmam Buhari'yi rahimehumullah gördüğünde hemen onun ellerine kapanıp öpüyor ve: *'Ey muhaddislerin efendisi, ey üstadların üstadı, ey illetler ilminin piri bırak da ayaklarını öpeyim'* diyordu.

Tasavvufta var olan saygı anlayışı ile İslam'da var olan ve örneklerini zikrettiğimiz saygı anlayışı arasında fark vardır. Tasavvufun saygı anlayışı, şahısların hatadan masum kabul edilmek suretiyle kutsallaştırılmalarıdır. Ancak İslam bunu şirk olarak kabul etmiştir.

Genel olark bütün Müslümanlara, özel olarak da emirlere gösterilen saygının birçok açıdan faydası bulunmaktadır. Bu faydaların en barizi; bu saygı vesilesi ile Allah'ın, Müslümanların düşmanlarının kalplerine korku salmasıdır.

"Hudeybiye gününde Mekkeli müşrikler Rasûlullah'a anlaşma yapması için elçiler gönderiyorlardı. Elçilerden birisi Rasûlullah'ın yanından döndükten sonra Mekke'de onu karşılayan müşriklere şöyle demişti: 'Bilirsiniz ki ben birçok devlet başkanını ziyaret ettim, Rum Kayseri, Fars Kisrası, Habeş Necaşisi'nin huzurunda elçi olarak bulundum. Yemin ederim ki, Müslümanların Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem gösterdikleri hürmet, sevgi ve bağlılığı bunların hiçbirinin sarayında görmedim. Sözlerini dikkatle dinliyorlar, bir şey sorunca hafif sesle cevap veriyorlar, isteklerini derhal yerine getiriyorlar, saygılarından yüzüne dikkatle bakamıyorlar, abdestinden artan suyu bile aralarında paylaşıyorlar. Madem ki, bize barış teklif ediyor, kabul edelim.' " [9]

Emire gösterilen saygı, Müslümanların elinde düşmanı kalbinden vuracak etkili bir silaha dönüşebilir.

Rabbimizden temennimiz saygı mefhumunu bizlerin kalbine tam manası ile yerleştirmesi ve bununla düşmanlarımızın kalbine korku salmasıdır.

Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

9. Buhari, Ebu Davud

keremcaglar@tevhiddergisi.com | Kerem Çağlar

Yakarış

Bizi, müminlere vadettiğin ebedi saadet yurdunun kapılarında melekler tarafından "...Sabretmenize karşılık size selam olsun!" diye karşılanarak Firdevs cennetleriyle müjdelenenlerden kıl.

Hayatı bize Sen bağışladın. Ölümden sonraki dirilişten önce yaşadığımızı zannettiğimiz şu dünya hayatında gerçek manada dirilişi de bize Sen ikram ettin.

Batılın çirkinliğinden ve çirkefliğinden nefretimiz de ancak Senin lütfunla oldu.

Dünya hayatındaki en büyük hayır olan hidayet nimetine ulaşmamız için vesileler ve vasıtalar yarattın.

Şirkten tevhide doğru yönelelim diye kalplerden kalplere yolların açılmasını ve köprülerin kurulmasını kolaylaştıran da Sensin.

Ey El-Aziz *subhanehu ve teâlâ*!

Her alandaki mücadelelerinde tehlil ve tekbirlerle seni daima yücelten muvahhidleri muvaffakiyet ve zaferlerle üstün kılan Sensin.

Şirk ve küfür güçlerinin düzenini bozarak tekerlerine çomak sokan, nifak ve bidat cereyanlarına karşı sarsılmaz bir duruş sergileyerek, batılın tepesine hakkın keskin kılıcını indirmek için ilim deryasından kana kana içip, bozkır çoraklığındaki kalplerin ve zihinlerin hayat bulmasına vesile olan muvahhid ve mücahid alimlerimize muvaffakiyetler ihsan eyle.

Onları; halis niyetleri, doğru sözleri ve ihlaslı amelleri üzere sabit kıl ve koru.

Müslümanlar'ı; yollarda, beldelerde ve pazarlarda bombalandıkları, yakalanıp şehid edildikleri, nefesleri kesen takibatlara maruz kaldıkları, açık veya gizli istihbarat merkezlerinde işkenceler altında inledikleri, zindan hücrelerinde yalnızlığa ve unutulmuşluğa mahkûm edilerek acziyete ve teslimiyete zorlandıkları halde, hiçbir şekil ve surette hezimete uğratmayan Sensin.

Belleri büken, umutları göçertip saçları ağartan zulümler ve belalar karşısında kalplere inşirah ve ruhlara esenlik veren Rabbimiz! Bu zulümlere karşı tüm mustaz'af muvahhidlerin dayanma ve direnme gücünü arttır.

"Rabbim! Doğrusu bana indireceğin her hayra (lütfuna) muhtacım" [1]

Sana ve şerefli Elçi'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* düşman oldukları için tüm muvahhidlerin de düşmanı olan küfür ve şirk taraftarlarını Senin dostlarının eliyle tam bir aşağılanmaya, hezimete ve zillete mahkûm et.

Kendileri için ilah edindikleri Hoca-ı Fendî ve sair elebaşlarının örtülü-açık talimatlarıyla ve din olarak telakki edip tâbi oldukları cıva türü şirk ideolojisi demokrasilerinin gereği olarak Senin dinin uğruna gayret gösteren az sayıdaki muvahhidlere sürekli/sistematik bir düşmanlık besleyerek zarar ve kayıp verdirmeye çalışan *'Şirke Hizmet'* bendelerinin gücünü kır, kendi aralarındaki düşmanlıklarını alevlendirerek birbirlerini tüketinceye dek devam ettir, ta ki Müslümanlara karşı hainane saldırılarına imkân ve mecal bulamasınlar. Şüphesiz ki Senin hakir ve zelil kıldığın kimseleri, başkalarının aziz kılmaya gücü yetmez.

Belleri büken, umutları göçertip saçları ağartan zulümler ve belalar karşısında kalplere inşirah ve ruhlara esenlik veren Rabbimiz! Bu zulümlere karşı tüm mustaz'af muvahhidlerin dayanma ve direnme gücünü arttır.

Asıl duruş yurduna bir geçit ve yol mesafesi gibi olan şu dünya hayatının, kaotik faniliğinde Sana teslim olmanın ve Sana yönelmenin kalplerimize dolduracağı huzur ve güven vesilesiyle bizleri dünyevi endişelerden ve uhrevi korkulardan uzaklaştır.

Senin rızanı elde etme amacı içerisinde lütuf ve ikramınla bizi, özgür ve emin bir akıbete ulaştır.

Ey çölleri vahaya dönüştüren mutlak kuvvet ve kudretin yegane sahibi! Musa'yı *aleyhisselam* korkudan emin kılan, yalnızlığını gideren ve muhtaç olduğu hayırları kendisine bağışlayan, ey El-Kerim!

İstesek de hesap edip sayamayacağımız sayıda ve ölçüde bizlere de ihsanda, ikramlarda bulundun. Bu nimetlerini hem dünyada hem de ahiret yurdunda zatının yüceliğine ve azametine yaraşır bir şekilde arttırarak devam ettirip kemale ulaştırmanı dileriz.

İbrahim'e *aleyhisselam*, ihtiyarlık halinde İsmail ve İshak'ı lütfeden, istekte bulunanın ellerini boş çevirmekten hayâ eden ve kendisine güvenenleri asla hayal kırıklığına uğratmayan ey El-Vekil!

Her zorlukla beraber iki kolaylık olduğunu bildirdiğin[2] ebedi müjdeyle Müslümanların mahzun gönüllerini aydınlat, yüzlerini sevinçle parıldat, ruhlarını coşkularla sermest eyle, mevzilerini zaferlerle tahkim et ve zindan ehlinin karanlık hücrelerini nurlandır.

Bizi, Senin rızanı umarak bela ve musibetlere sabretmeye, namazı dosdoğru kılanlardan olmaya, verdiğin rızıklardan gizli ve açık olarak Senin yolunda harcamaya, kötülükleri iyiliklerle savmaya muvaffak kıl.

Dünyadaki hayatımızı, her nerede olursak olalım hak üzere hayırlarla bereketlendir, akıbetimizi de güzel eyle.

Bizi, müminlere vadettiğin ebedi saadet yurdunun kapılarında melekler tarafından *"...Sabretmenize karşılık size selam olsun!"* [3] diye karşılanarak Firdevs cennetleriyle müjdelenenlerden kıl.

Kendisine ilim ve hikmet bağışladığın, kalbini temiz ve duygularını arınmış kıldığın, dili doğru, özü takvalı, ebeveynine mutî, hilm sahibi ve Kitab'a sarılan Yahya'nın *aleyhisselam* ahlakıyla ahlaklanmış oğullar ihsan eyle bize.

Amerika, Avrupa Birliği, İsrail, Şiizm ve diğer harici küfür güçlerinin şerrinden olduğu gibi, itikadları ve menhecleri hariç, birçok yönleriyle Müslümanlara benzeyen Kemalist, Ateist, Tayyi-

1. *28/Kasas, 24*

2. *94/İnşirah, 5-6*
3. *13/Ra'd, 24*

bist ve Fetoist şer ocaklarının örtülü yahut aleni her türlü hile, tuzak ve yıkıcı saldırılarından tüm muvahhidleri koru.

İnsanî değerler ve fıtrat üzerinden kalplere hükmeden Tevhid'i, sadece uhrevi saadete ulaşmanın vesilesi olarak görüp şer'i otorite ve hâkimiyet çabalarının İslam ile bağdaşmadığını ileri sürerek İslam düşmanı tağutî otoritelerin himayesinde ömürlerini zayi etmekle sonsuz helaka doğru akıp gidenlere de hidayet nasip eyle.

Kendilerini zayıf kılıp mahkûm etmek için habis ve menfur kavimlerin basın ve yayın yoluyla icra ettikleri sihrâmiz tezviratların tesiri ve kötü neticelerinden, İslam adına gayret ve hamiyet sahibi olan arınmış ve şerefli müminleri muhafaza et.

Rıza ve hoşnutluğunun vesilesi olan söz ve amellerde ihlas üzere muvaffakiyet, sebat üzere istikrar ve hak üzere istikamet dileriz.

İradeleri zayıf, basiretleri körelmiş, ferasetleri tıkanmış, sözleri etkisiz, gereksiz tartışmalarla nefislerinde sakladıkları riyaseti arzulayarak kibir ve gururlarını açığa çıkaran, ehil ve yetkili olmadıkları halde hakka batıl karıştırmaktan çekinmeyerek küfür önderlerinin hoşuna gidecek fetvalar veren, yönetim ve yasaların kendilerine takdim ettiği 'şirk ve fısk kıyafetlerini' giyerek İslam düşmanlarını memnun edip güldüren ve şeytanın sayısız çapta ve markadaki numara, oyun ve telbisatlarına aldanan ilim taşıyıcıları/bilgi hamallarının sapıklığından ve saptırıcılığından Sana sığınırız.

Cennetlerin bedeli ve baharı bekleyen kumrular gibi vuslata hasret güzellerin mehri olarak hayatımızı, emeğimizi, özgürlüğümüzü ve malik olduğumuz her şeyimizi bizden ihlas üzere kabul etmeni niyaz ederek Sana takdim ediyoruz.

Dinlendiği esnada dinleyicisini coşturarak, normal zamanlarda yapılması çirkin görülen ve ancak hafifmeşrep kimselerin yapabileceği bayağılıkları yapmakla kişiyi mutedil sınırlardan çıkaran, ruhları muazzeb kılıp; beyinleri, içinde korkunç bir kıyamet vaveylası kopuyormuş gibi zonklatan şarkı, türkü, çeng-û çeğâneye, açık naslara rağmen cevaz vererek kalplerin huzur, sekinet, kuvvet, arınma, saadet ve itminan vesilesi olan Kur'an ve Zikrullah'tan uzak tutulmasına

sebep olan sofi meşreplileri de doğruya yönelt, hakka ittiba etmelerini müyesser kıl.

Daveti için Taif'e gittiğinde Rasûlullah'ı *sallallahu aleyhi ve sellem* taşlayarak kovalayan çocuklar, nasıl ki kavimlerin ve beldelerin irtidat ettikleri riddet döneminde İslam'ın gözüpek mücahidleri oldularsa; bugün, dinlerini önemsemeyen ebeveynlerin, ateş çukurlarından farksız olan şirk okullarına gönderdikleri çocukları da zamanı geldiğinde yiğit muvahhidler olarak tevhid ümmetine ensar ve muhafız eyle.

Senin rızanı umduğumuz az ya da çok, küçük ya da büyük amellerimizi ve sözlerimizi her türlü şirk, nifak ve bidatlardan uzak tutabilmemiz için bizleri ihlas ile mücehhez kıl.

Yusuf'a *aleyhisselam* beyyine göstererek kendisini kötülük ve fuhuştan koruduğun gibi, kalplerimizi de kulluğun özü ve ruhu olan ihlas ile kuvvetlendir. Bizleri dünya hayatının en değerli ziyneti olan ihlas ile ziynetlendir.

Bize dua etmeyi öğreten ve *"...Bana dua edin, duanızı kabul edeyim..."* [4] diyen ey El-Mucib! Sana dua edebilmenin ayrıca hamd etmeyi gerektirdiğinin şuurunda olan muvahhid kardeşlerimizin dualarını da tıpkı gençliğinde ve ihtiyarlığında yaptığı duaları asla karşılıksız kalmayan Zekeriya'nın *aleyhisselam* duasına icabet ettiğin gibi yüce katında makbul ve müstecab kıl.

"...Ve ben, Rabbim, Sana ettiğim dua sayesinde hiç bedbaht olmadım." [5]

---

4. *40/Mümin, 60*
5. *19/Meryem, 4*

MİRSAD AĞINT

Hariçten Bir Gazel

Hepimiz aynı hamurdan yoğrulmadık mı? E, hoca da öyle diyor! İnsanlar birbirini sevmeli, kafir de olsa mümin de olsa, aralarında fark gözetmemeli(!) demokrasinin kıymetini bilmeli, nimetlerinden istifade etmeli...

Siz de benim gibi mi düşünüyorsunuz? Ah, ne güzel! Nedendir bilmiyorum(!) ama benim gibi düşünenlere karşı apayrı bir yakınlık, bir muhabbet ve hatta büyük bir hayranlık duyarım. Benim gibi düşündüğünüz için en isabetli görüşe tevafuk ettiğinizi bildirmekten de ayrıca büyük bir saadet duyduğumu ifade etmek isterim.

Öyle değil mi efendim?

Tabi... Elbette. Karşınızdaki insanın suratının, eskilerin tabiriyle matruş olmasına bakarak kendisi hakkında hemen menfi bir kanaatiniz oluşmasın. Haksız mıyım?

Muhakkak o zatın bir mazereti vardır ki, sakalını ten altında hapsetme eziyetine (!) katlanıyordur. Kim bilir ne hayırlı niyetleri vardır da böyle bir fedakârlıkta bulunmakta... Hâlbuki şu muhteşem bıyıklara bir bakınız. Her bir teline bir kefere asılır, alimallah! Muhitimizde bu kadar kafir var mıdır, ondan da emin değilim. Muhteremin bıyıkları pek sık da... Neyse.

Siz de aynı fikirdesiniz, değil mi paşam?

Çok güzel. Öyleyse bu isabetli görüşünüze (!) şunu da eklememe izin verin.

Delikanlı, Avrupai tarzda giyinmiş, ne çıkar? Haspa, tesettürün kemaline riayet etmez dert mi?

Ne buyurmuş Peygamber-i zişan efendimiz; Allah, kalplerinize bakar, kalıplarınıza veya kıyafetlerinize değil...

Yaa... Beyefendiciğim. Kıyafetinin boyu, eni, darlığı, rahatlığı değil asıl olan. Bunlar teferruattır. Mühim olan o göğüs kafesinin ardında kinden ne olduğudur. İyi niyetli ve zararsız ise daha da

zorlamamak gerek. Neme lazım. Gönül alemi bu. Rıza gerek. Gönüllülük de.

Benimle aynı fikirde olduğunuzdan emin olduğum için şimdi arz edeceğim önerimi ve eserimi de hüsnükabul ile karşılayacağınıza inanıyorum. Ve bunu ilk kez siz değerli dostumla paylaşıyorum:

Kalp dedektörü!

Heh, heh, heh... Şaşırdınız değil mi? Ben şaşırtırım üstadım. Zaten devir, değil mi ki şaşırtma devri. Öyleyse yenilik ve farklılık peşinde dolanıp geriden yetişen nesilleri fena halde şaşırtanların şaşırtmalarına nispet, bendeniz de zat-ı âlilerinize şaşırtıcı projelerimden ve ürünlerimden söz edeyim de sizi şaşırtan şaşırtmacılardan bir şaşırtmacı da ben olayım!

Efendim, filanoğlu feşmekan Kemalistmiş. Mahalle camiinin cemaatinden Firuz Hacı laikmiş (Sen hocasından haber ver efendi!), Cembeli Bey demokrat, Xaço Zevare de sosyalistmiş, falan da filan. Her ne ise, bana ne. Doğal olarak size ne?

Değil mi muhterem? Onların göbek bağını siz kesmediniz ya! Fettan Kamberoğlu'nun üzerinde cilet mi, cillop mu derler, işte hangisiyse onun gibi bir zabitan polis üniforması varmış. Suratının renginde, kara mı kara bir yargıç cübbesi giymiş olan Bağî Torbacı da yerden yarım metre yüksekte oturup özellikle de Müslümanlar başta olmak üzere sayısız mazlumu *'Kanun-Yasa'*diye şirk sisteminin çarkları arasında ezip ezip eziyormuş.

Daha neler... Bak, bak, bak!

Dahası var. Denilmektedir ki işte bunlar, tarikatın kamberiyle omuz omuza, diz dize, göz göze ve el ele işler tutarlarmış. Tövbe tövbe... E, tüm bu müşkilatın halli için işbu icadımı tensiplerinize arz ediyorum:

Kalp dedektörü!

Bazıları der ki Natocu, Batıcı ve cuntacı bir ordunun hem de katıksız laik ve kamilen Kemalist mensupları bila şüphe Asakir-i Tağut imiş! Hani olur da her bir Ceneral'in cüzdanına ihale tesisatından birer hatt-ı hususi çekilmiş dense tamam, kabul. Şey yani, mümkündür, olabilir, denebilir

yani. Bunlar neyse de efendim, öbür mevzuyu nasıl iddia edebilirsiniz? Alın size müthiş bir fırsat:

Kalp dedektörü!

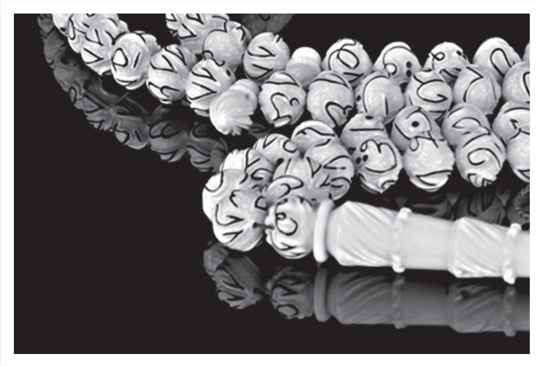
Bana muvafakat ettiğinizi hissediyorum. Sizi, benimle aynı kanaatleri paylaştığınız için tarihî bir misyonu ifa etmekte olduğunuz müjdesiyle müjdelerim. Gönlünüz aydın olsun.

Efendim, şimdi bir cami düşününüz. Öyle devasa bir cami ki görüntüsü dahi cesim ve azim. Duble yollardan, köprülerden ve barajlardan arttırılan kaynaklarla yapılan bu camilere *'Boğazları sıkılarak tahsil edilen paralarla yapılan ve 'Günah çıkarma' mekânlarına dönüştürülen, tevhidsiz, nursuz ve maneviyatsız beton yığınları...'* diyorlar.

Ya da efendim, *'kürsüdeki vaiz'in gözünün üzerinde kaşı altında da adavet-i ehli iman yığınağı yapılmış göz torbaları'*varmış. İnsan olan birbirini sevsin, diyor. Fena mı? Hepimiz aynı hamurdan yoğrulmadık mı? E, hoca da öyle diyor! İnsanlar birbirini sevmeli, kafir de olsa mümin de olsa, aralarında fark gözetmemeli(!) demokrasinin kıymetini bilmeli, nimetlerinden istifade etmeli... Yasalar. Ah şu yasalar. Yahu ne alıp veremediğiniz var şu yasalarla? Otorite varsa itaat de olmalı, değil mi? Adam karıştırmamalı gayrı, ötesini berisini... Tam da bulmuşken böyle modern bir hocaefendi, olur mu şimdi onun hakkında konuşmak ileri geri? İşte böyle *'su-i niyetliler'*in ağzına acı biber sürmeli. Bu da olmaz derseniz alın size bir başka öneri:

Kalp dedektörü!

Sabırsızlandığınızın farkındayım fakirim! Pek acele ediyorsunuz, istirham ederim. Ben çok kısa konuşsam da oldukça derin anlaşılırım. Bakın, demin benimle aynı fikirde ve çizgide olduğu-

nuzu siz de beyan buyurdunuz, mirim. O halde biraz daha sabır tavsiye ederim.

Azizim. Bazı muhteremler görüyorum. Ayaklarında şalvar, göğsüne kadar sarkmış bir sakal, takkeyse başında da; el emeği göz nuru işlenmiş takke. Tesbihse tesbih, hem de yüzlük ve dahi koka...

Şimdi bir kez olsun nazar eylediğinizde yüzünüzün kabak çiçeği gibi açılacağı şu zat-ı feyyaz, yakacığında bir, yani tek bir tane siyasi parti rozeti takılı diye öyle ulu orta tefe konup çalınır mı? Hem bu zat tüm samimiyetiyle ve mütemadiyen alem-i cihana beyan etmektedir ki: *'İşbu ümmet-i mazlumenin tarik-i necatı, şol sandık-ı zındıkadadır.'*

Ehm... Şey. Son kelime muhtemelen sehven söylenmiştir. Olabilir. Zira malumu âlilerinizdir ki sandık zenadikten sayılmaz, değil mi hocam? Evdeki sedefli çeyiz sandığını da mı bu sınıftan saymalı? Bilmem ki. Yok yok. Zat-ı feyyaz (!) başka bir şey demek istedi herhalde.

Tulumbacıların sandığını kastetmedi ya. Belki eskiden dile getirmiş olduğu bir cümledir. Hani vardı ya mutemetlerin maaşları zulalandığı sandık. İşte onlardan olabilir, bir ihtimal.

Ya da bankalardaki *'Emniyet Sandığı.'* Benim de pek aklıma yatmadı ya, neyse.

Gördünüz işte hürmetmeab beyefendi. Söz sandıktan açıldı mı *'söz'*ler biter, sandıklar konuşur! Sandık, sepet her şey aleni bir surette ortalığa saçılır. Sözün mecrası her tarafa yayılır, yönelir. Onun için biz bu bahsi şuracıkta kapayalım. Kapamadan evvel zat-ı feyyazların vech-i ampulîlerine mükerreren nazar eylemenizi tavsiye ve dahi istirham ederim. Eğer sizler de zat-ı feyyaza haksızlık edilmesin, emekleri yok addedilmesin diyorsanız (öyle dediğinizden de eminim) bu fırsatı kaçırmayın, derim. (Ve dahi dedim.)

Kalp dedektörü!

Efendi. Civciv boyundaki bebelerini sırf okula gönderiyorlar diye sakallı, sakalsız, partili, partisiz, gayretli ve hürmetli bir yığın insanı peşinen *'cehennem yakıtı'*ilan etmenin ne manası var? İşte size hâl yolu:

Kalp dedektörü!

Tabi hepiniz merak ettiniz, bu *'kalp dedektörü'* nedir diye.

Efendim, evvela izah edeyim, sonra da bizzat kendi üzerimde tecrübe edeceğim. Bir insanın mümin olduğunu biraz da bu dedektörle anlıyoruz. Mesela, adam türbenin taşına çaput mu bağladı, hemen karar vermeyin. Şirkinden şüphe duyan alır bu dedektörü ve kalbine doğru tutar. Bakar ve dinler. Varsa bir sinyal orada duracan Ayvaz'ım! Baği Torbacı, şirk kanunlarıyla muhakemede mi bulunuyor? Olabilir (!) Ya kalbi ne alemde? Hemen imdada yetişir bu dedektör.

Cembeli efendi demokratmış. Siz hiç duymadınız mı *'Müslüman (!) Demokrat'* lafını. O zaman sükût edin. Değilse al eline detektörü yaklaştır Cembeli dayıya gör başına neler gelir! Fettan Kamberoğlu Vatikan'dan eman almış, cennetlerde buluşmak için onlarla sözleşmiş falan... Bir tereddüt varsa dedektör burada... Acele etmeyin. Kâfirse kafir, hesabı sana mı sorulacak? Mevzu anlaşıldıysa ilk icraatı burada bizzat kendi üzerimde deniyorum. Dedektörü tutunuz sevgili Hacı abiciğim, şöyle şöyle. Hah, tamam. Şimdi dedektörün göstergeleri nasıl zıplıyormuş bak da gör!

Hı? (Hiç mi tınlamıyor Hacı ağabey! Bir daha dene sen...)

Aman Tanrım! Yoksa... Yoksa, ben... Ben?..

Vardır Ya!

Özüyle birleştirip yüzünü

Arşın kandili eyleyip gönlünü

En güzel isimlerle süsleyip sözünü

Yerin ve göğün nuruna yönelirsin.

Vardır ya!

Gece karanlığında zaman kollayıp

Saati nüzul-i ilahiye ayarlayıp

Tüm dertleri gönül heybesinde toplayıp

Halim ve Kerim olana yönelirsin

Vardır ya!

Bir katre-i rahmet insin diye gökyüzünden

Bin katre-i matem boşalır gözlerinden

Cürmünle ıslattığın seccadenden

Rahman ve Rahim olana yönelirsin.

Vardır ya!

Her cemre düşende havaya

Sonrasında suya ve toprağa

Diriler kabrin dönüşür bahara

Umudun Rabbine yönelirsin...

Ve zindan arkadaşım!

Derken son bulur bahar

Geriye kalan dikenli teller ve yüksekçe duvar

Birbirini kovalar aylar ve yıllar

Sen El-Hafız olana yönelirsin.

Veysel Türk

veyselturk@tevhiddergisi.com

Dualarımız Niçin Kabul Olmuyor?
Muhammed Es-Sihavi

Kitap: Dualarımız Niçin Kabul Olmuyor?

Yazarı: Muhammed Es-Sihavi

Yayınevi: Polen

Hamd ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Ancak O'na ibadet eder ve ancak O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve yine şehadet ederim ki Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

"Ey iman edenler! Allah'tan yaraşır bir şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." [1]

Yeni bir kitap tanıtma imkânı veren Allah'a hamd olsun. Bu ay *'Dualarımız niçin kabul olmuyor?'* isimli kitabı tanıtacağız. Bu kitabın içeriği adından da anlaşılacağı üzere dua adabıdır. Dua müminin en etkin silahlarındandır. Dua belanın düşmanıdır. Gelmesini engeller. Geleni ortadan kaldırır. İnişine mani olur. İndiğinde de ya tamamen kaldırır ya da hafifletir. Hakim'in Müstedrek'inde naklolunan bir hadiste Ali *radıyallahu anh* Rasûlullah'tan *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle rivayet eder:

"Dua müminin silahıdır, dinin direği ve gökler ile yerin nurudur." [2]

Kitapta, dua adabının yanısıra, yüce Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* duaları kabul ettiği zaman ve mekânlar, duanın önündeki engeller ve müminin; duası makbul birisi olması için neler yapması gerektiği, çok dua ettiği halde kabul olmadığında ne yapması gerektiği gibi birçok konuya da değinilmiştir. Ayrıca Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* el açıp yakaran ve yardım isteyen salih kullarına nasıl icabet ettiğine ve onlara keramet derecesinde lütuflarda bulunduğuna dair olay ve kıssalarda yer verilmiştir.

"Rabbin şöyle buyurdu: 'Bana dua edin kabul edeyim.' " [3]

Duamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

---

1. *3/Âl-i İmran, 102*
2. *Müstedrek, 1/492*
3. *40/Mümin, 60*

07.Nisan.2014

'El Kaide ve Oluşumlarına Karşıyım'

Suriye Devrimciler Cephesi Komutanı Cemal Maruf: 'Büyük bir özveri ile verdiğim demeçler, yanıltıcı bir başlıkla tepki uyandıran bir yazı seviyesine indirilmiş. Net olmak istiyorum, ben El Kaide ve radikal tüm oluşumların karşısındayım' diye konuştu.

11.Nisan.2014

Başbakan Yardımcısı'nın Konvoyuna saldırı

Irak Başbakan Yardımcısı Salih El Mutlak'ın konvoyuna, asker üniformalı El Kaide bağlantılı kişiler tarafından ateş açılarak suikast girişiminde bulunuldu. Saldırıda El Mutlak'ın korumasının hayatını kaybettiği ve 5 kişinin de yaralandığı belirtildi.

El Mutlak ve diğer yetkililerin, Irak ve Şam İslam Devleti militanlarının Felluce'ye yakın bir şehri ele geçirip daha sonra bölgede bulunan barajı kapatarak sele sebebiyet vermesi üzerine oluşan hasarları incelemek üzere bölgede bulundukları belirtildi.

Irak ve Şam İslam Devleti ile El Kaide Arasında Çatışma

Suriye'nin Irak sınırındaki Ebu Kemal kasabasında El Kaide'ye bağlı El Nusra Cephesi ile Irak ve Şam İslam Devleti arasındaki çatışmalar 2. gününe girdi. Dün 51 kişinin öldüğü çatışmalar bugün şiddetlenerek devam ederken ölü sayısı 86'ya yükseldi. Ölen 86 kişiden 60'ının El Nusra'dan olduğu açıklandı.

12.Nisan.2014

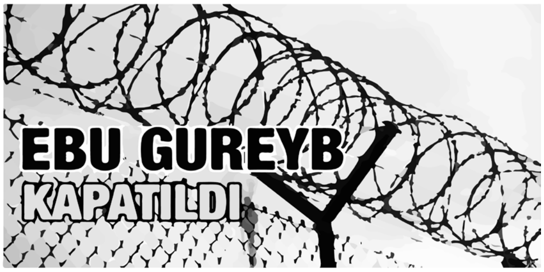

İslam(!) Cephesi'nden El Nusra'ya: El Kaide'yi Terk Et!

Irak ve Şam İslam Devleti'ne karşı saldırılarıyla meşhur olan, Suud yanlısı Zehran Alluş'un komutanlığını yaptığı İslam(!) Cephesi isimli şebeke, kendisiyle ortak hareket eden Cevlani Cephesi El Nusra'yı, El Kaide ile ilişkilerini kesmeye çağırdı.

İslam(!) Cephesi'nin önde gelen medya kaynaklarından olan OmawiLive'nin Twitter hesabından yapılan çağrıda şöyle dendi: 'Nusra'daki kardeşlerimiz, Suriye devriminin başına bela olan ve devrimi çalan sapık El Kaide ile ilişkilerini kesmek zorundadır.

15.Nisan.2014

Irak'ta Ebu Gureyb Cezaevi Kapatıldı

Irak Adalet Bakanı Hasan Eş Şemmeri, yaptığı yazılı açıklamada, Bağdat Merkezî Hapishanesi'nin, eski adıyla Ebu Gureyb'in muhtemel bir baskın girişimine dair güçlü istihbarat bilgilerine ulaşılması sebebiyle cezaevinin boşaltılarak kapatıldığını, mahkûmların çevredeki diğer cezaevlerine nakledildiğini belirtti.

İngiliz İstihbaratına Yeni Başkan

İngiliz hükümetine bağlı dijital iletişim ve istihbarat kurumu GCHQ'nun yeni başkanı; ulusal güvenlik, terörle mücadele ve uluslararası ilişkiler alanlarında uzman Robert Hannigan oldu.

GCHQ, son dönemde ABD Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA) ile yasadışı dinleme yaptığı gerekçesiyle eleştirilmişti.

16.Nisan.2014

470 Yolcu Taşıyan Gemi Battı

Güney Kore'de çoğu öğretmen ve öğrenci olan 450'den fazla yolcu taşıyan bir feribot, henüz bilinmeyen bir sebeple sulara gömüldü. Can kaybının 300'e kadar çıkabileceğine dair endişeler artıyor.

18.Nisan.2014

IŞİD Sözcüsü Adnani'nin Son Açıklaması

Irak Şam İslam Devleti resmi sözcüsü Şeyh Ebu Muhammed El Adnani, son yaşanan olaylar ve bazı çevrelerin yaptığı beyanatlara istinaden bir ses kaydı yayınladı:

'El Kaide liderleri doğru menhecden saptılar. Bunu söylerken bizi üzüntü kaplıyor ve kalbimiz acı ile doluyor...

...Onlar menheclerini değiştirdiler, şüpheli oldular, karşıt görüşlü olanların biatlerini kabul ettiler, mücahidlerin saflarını böldüler, muvahhidlerin kanları ve kemikleri üzerine kurulan İslam Devleti'ne karşı savaşmaya başladılar...'

Adnani, açıklamasının devamında Mursi'yi tağut görmemesi nedeniyle El Kaide'nin, Millet-i İbrahim'in yolundan uzaklaştığını söyledi. Bu ifade El Kaide çevresinde 'tekfir' olarak algılandı.

22.Nisan.2014

Rus Yanlısı Gruplara Askerî Operasyon

Ayrılıkçı hareketle gerilimin arttığı Ukrayna'nın doğusunda; biri yerel siyasetçi, iki kişinin ölü bulunması üzerine Ukrayna Devlet Başkanı Vekili Aleksandr Turçinov, Rusya yanlısı gruplara yönelik askerî operasyonların yeniden başlatılması talimatını verdiğini belirtti.

22.Nisan.2014

Mesut Barzani'den Çarpıcı PKK İddiası

Irak'taki Bölgesel Kürt Yönetimi Başkanı Mesut Barzani; ABD'nin, PKK'ya karşı bir operasyon yapmak istediğini, ancak kendisinin buna izin vermediğini belirtti.

El Nusra'dan Irak ve Şam İslam Devleti'ne İntihar Saldırısı

Nusra Cephesi'ne bağlı iki kişinin, Haseki bölgesinde Irak ve Şam İslam Devleti'nin karargâhına girerek üstlerindeki bombaları patlatarak intihar ettiği belirtiliyor. İki Nusra mensubu ölürken IŞİD'e bağlı 16 kişinin şehid olduğu (inşallah) ve çok sayıda yaralı olduğu açıklandı.

IŞİD'i kendilerine yönelik intihar saldırısı yapmakla suçlayan Nusra'nın böyle bir harekete başvurması şaşırttı.

23.Nisan.2014

Irak ve Şam İslam Devleti Gazze'ye Girmeye Hazırlanıyor

Irak Şam İslam Devleti (IŞİD) medya kaynakları, Suriye'deki eğitim kamplarında 'Irak ve Şam İslam Devleti'nin Gazze Mücahidleri' olarak adlandırdığı bir grubun görüntülerini yayınladı.

Irak ve Şam İslam Devleti'nin sosyal medya hesabında yayınlanan görüntülerde, üyelerin ellerindeki silahların üstünde 'Irak ve Şam İslam Devleti'nin Gazze Mücahidleri' ve 'Geliyoruz ey Yahudiler' cümleleri yer alıyor.

Irak ve Şam İslam Devleti, Gazze'de yönetimi elinde bulunduran HAMAS'a 'yüzleşmek yakındır ve çatışma kaçınılmazdır' şeklinde doğrudan bir mesaj gönderdi.

IŞİD, Gazzeli savaşçı grubun adının Ebu Nur Makdisi olduğunu belirterek 2009'da Hamas askerleri tarafından öldürülen Makdisi'nin öcünü alacağını duyurdu. Makdisi HAMAS'ın şeriat kurallarını uygulamadığını söyleyWWWWWWerek karşı çıkmış ve Cuma hutbesi verdiği sırada HAMAS tarafından şehid edilmişti.

HAMAS'ın liderlerinden Abdulfettah Duhan ise: 'Doğru İslami yoldan sapmış olan hiçbir grubun Gazze'ye girişine asla izin vermeyeceğiz' dedi.

Filistin Hükümeti'nden Tarihî Açıklama

Gazze'deki Filistin hükümeti Başbakanı İsmail Heniye, Gazze'deki evinde Fetih yetkilileri ile birlikte yaptığı basın açıklamasında, 'Halkımıza, ayrılık döneminin bittiği müjdesini(!) veriyoruz' diyerek, Filistinli gruplar arasında devam eden anlaşmazlığın sona erdiğini duyurdu.

24.Nisan.2014

Türkiye, Suriye'de Savaşa mı Hazırlanıyor?

Türkiye, Suriye'deki Süleyman Şah Türbesi'ne asker ve mühimmat takviyesi yaptı. Davutoğlu, 'Süleyman Şah Türbesi'ndeki askerlerimizin güvenliği için ne tedbir alınması gerekiyorsa yapılır. Belli dönemlerde rutin değişimler yapılır. Oradaki askerler alınır başka askerler götürülür. Durumun ve ihtiyacın mahiyetine göre de orası tahkim edilir, olan budur.' ifadesini kullandı.

Erdoğan'ın Mesajı ABD Basınında

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın 1915 olaylarına ilişkin yayınladığı mesaj; ABD basını, Associated Press, World Street Journal ve Washington Post gibi birçok yayın kuruluşunda geniş yer buldu.

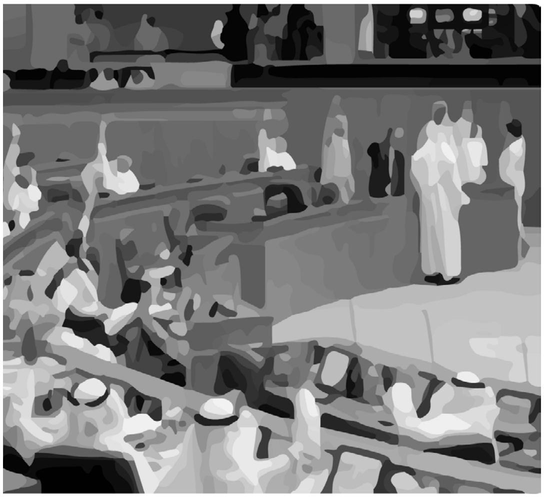
Erdoğan'ın ayrıca, 'Özellikle de Kürtler olmak üzere azınlıklarla ilişkileri geliştirmeye çalıştığına' işaret edildi.

İsrail Askerî Aracında Patlama

Gazze-İsrail sınırında, Cibaliya kentinin doğusunda konuşlanan İsrail askeri kuvvetlerine ait zırhlı araçta patlama meydana geldi. Olay yerinden yoğun dumanlar yükseldiği belirtildi.

25.Nisan.2014

Suudi Arabistan'da Kabine Değişikliği

Suudi Arabistan'da Devlet Bakanı Prens Abdulaziz bin Fahd görevden alınarak, yerine Prens Muhammed bin Selman getirildi. Kısa bir süre önce de İçişleri Bakanı görevden alınmıştı.

26.Nisan.2014

Rus Ordusu Ukrayna Sınırında

Ukrayna Savunma Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, Rusya ordusunun Ukrayna sınırına bir kilometre mesafede askerî tatbikat yaptığı ancak henüz bir sınır ihlalinin söz konusu olmadığı bildirildi.

Ukrayna Devlet Başkanı Alexsandr Turçinov, Rusya'nın Kırım'ı ilhak etmesinden ders çıkardıklarını ve savaşmaya hazır olduklarını söylerken Başbakan Arseniy Yatsenyuk da 'Rusya 3. Dünya Savaşı'nı başlatmak istiyor' iddiasında bulundu.

27.Nisan.2014

Güney Kore Başbakanı İstifa Etti

Güney Kore Başbakanı Chung Hong-Won, 300'den fazla kişinin ölümü ve kaybolmasıyla sonuçlanan feribot kazası nedeniyle, istifasını sundu.

Güney Kore'de yürütme gücü büyük ölçüde devlet başkanının elinde olduğundan, başbakanın istifası sembolik bir anlam taşıyor.

28.Nisan.2014

37 Kişinin İdam Kararı Onandı

Mısır'da, 528 sanığın idam cezasına çarptırıldığı davada, dosyayı karara bağlayan mahkeme; 37 kişi hakkında verilen idamı onayladı, 491 kişinin cezasını ise müebbet hapse çevirdi.

Ayrıca aralarında Müslüman Kardeşler Teşkilatı Rehberlik Konseyi Başkanı Muhammed Bedii'nin de bulunduğu, darbe karşıtı 683 kişi hakkında idam kararı verildi. Mahkeme dosyayı müftüye gönderdi.

ÖSO Subayından IŞİD İtirafları

Batı yanlısı 'Özgür Suriye Ordusu' (ÖSO) adlı sahve yapılanmasının en güçlü gruplarından 'Ahfad El Resul' ketibesinde görevli bir subayın itirafları internete düştü.

İtirafta bulunan subay, Katar ve Fransa'nın IŞİD ile savaşmak için kendilerine silah yardımında bulunduğunu söyledi.

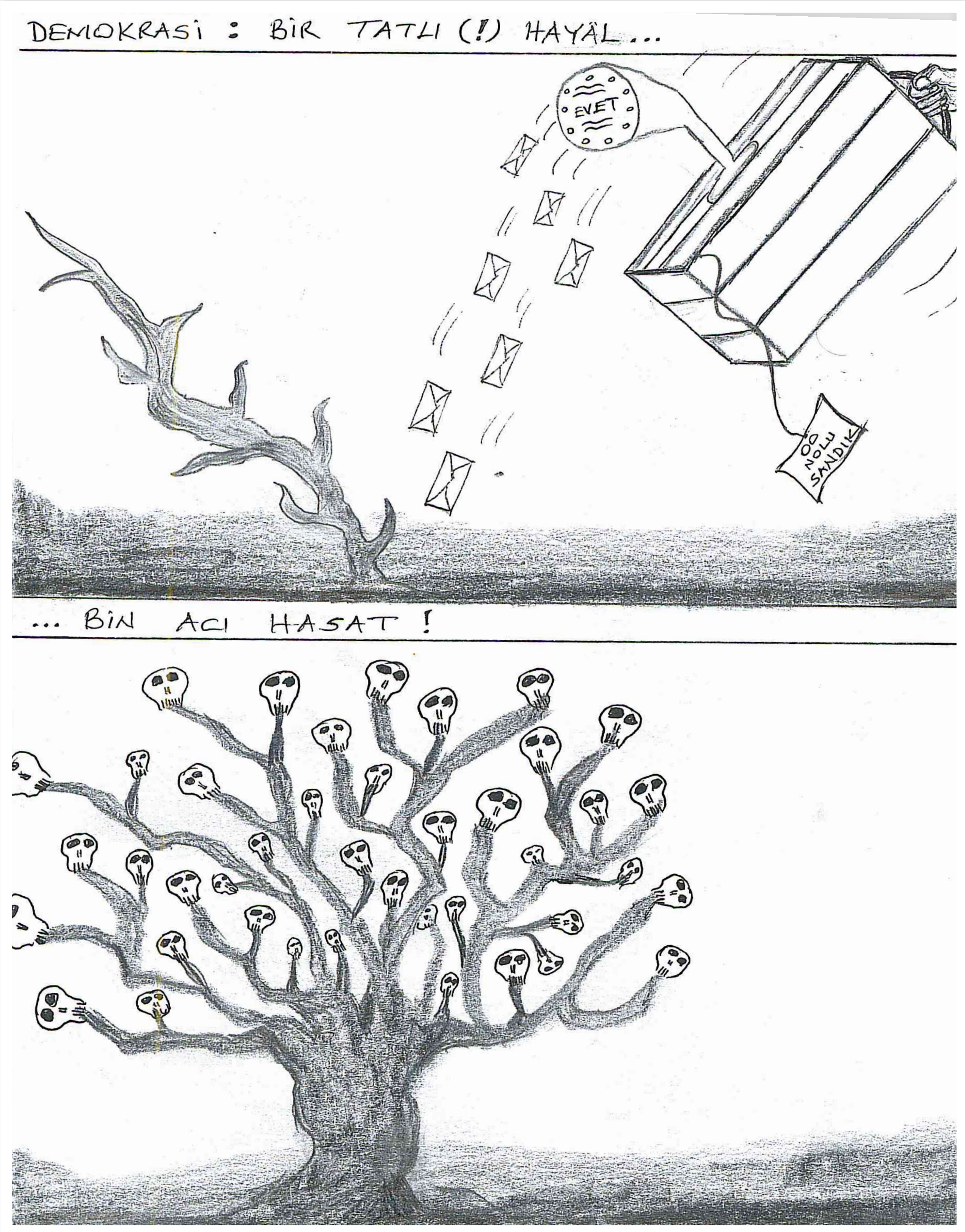
S. Arabistan'da MERS Şoku: 102 Ölü!

Suudi Arabistan'da MERS virüsünden ölenlerin sayısı 102'ye çıktı. Hafta sonu MERS virüsüne yakalanan 10 kişi yaşamını yitirdi.

Suudi Arabistan Sağlık Bakanlığı, halen 339 MERS vakasının olduğunu açıkladı.

MERS, Suudi Arabistan'da Hac öncesinde de endişelere neden oluyor. MERS virüsü ilk olarak 2 yıl önce Suudi Arabistan'da görülmüştü.

DEMOKRASİ : BİR TATLI (!) HAYÂL...
EVET
0 NOLU SANDIK
... BİN ACI HASAT !

“Kim İslam’da güzel bir çığır açarsa açtığı çığrın ecri ve kendisinden sonra, onunla (o çığırla) amel edenlerin ecirleri, sevaplarından hiçbir şey eksilmeden ona aittir. Kim de İslam’da kötü bir çığır açarsa, açtığı çığrın günahı ve kendisinden sonra onunla amel edenlerin günahları, günahlarından birşey eksilmeden ona aittir.”

(Müslim, Nesai, İbni Mace)

TEVHİD KÜTÜPHANESİ

Kitabevimizin binasında tüm kardeşlerimizin istifade edebileceği bir kütüphane oluşturuyoruz. Kütüphanemizin oluşumunda siz kardeşlerimizin de desteğini esirgemeyeceğini Rabbimizden umuyoruz. Yardımlarınızı kitap olarak veya hesaba para yatırarak yapabilirsiniz.

Kitap yardımlarınızı alttaki adrese Sürat Kargo ile ‘Tevhid Dergisi, Emre Uyar, Tesellüm, Ücret Alıcıdan’ şeklinde gönderebilirsiniz:

Kirazlı Mh. 1. Sk. No:21/A Bağcılar/İstanbul

Nakit yardımlarınızı

PTT Çek Hesabı, Emre Uyar, 9551308

Garanti Bankası, İstanbul/Mahmutbeyyolu Şubesi (1483)

Emre Uyar, Hesap No: 1483-669 78 04

TR51 0006 2001 4830 0006 6978 04

Tevhid Kitabevi Açıldı

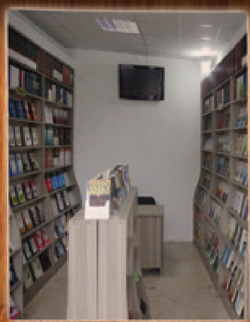
AKAİD | FIKIH | SİYER | ROMAN | HADİS

TARİH | NAMAZ | SİYER | ARAŞTIRMA | FIKIH

AKAİD | NAMAZ | FIKIH | KUR'AN | HADİS

Tevhid Kitabevi

Adres: Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No:3
Bağcılar/İstanbul (Bağcılar İSKİ Karşısı)

Gsm: 0 (545) 762 15 15
Tel/Fax: 0 (212) 515 16 01
E-posta: kitabevisiparis@gmail.com